

Torsdag den 10. april 2014 (D)

1

75. møde

Torsdag den 10. april 2014 kl. 10.00

Dagsorden

1) 3. behandling af lovforslag nr. L 135:

Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. og lov om boligbyggeri. (Statsgaranti ved skift af låntype til finansiering af alment byggeri m.v. og forlængelse af særordning for 4. maj-kollegierne m.v.).

Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen).
(Fremsættelse 19.02.2014. 1. behandling 27.02.2014. Betænkning 01.04.2014. 2. behandling 08.04.2014).

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 140:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik og lov om fleksydelse. (Beregning af fleksløn tilskud, fortsat tilmelding til fleksydelsesordningen m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).
(Fremsættelse 26.02.2014. 1. behandling 13.03.2014. Betænkning 25.03.2014. 2. behandling 08.04.2014. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 125:

Forslag til lov om ændring af lov om råstoffer og lov om miljøbeskyttelse. (Flytning af myndighedskompetence fra kommunalbestyrelsen til henholdsvis staten og regionsrådet som opfølgning på evaluering af kommunalreformen).

Af miljøministeren (Ida Auken).
(Fremsættelse 30.01.2014. 1. behandling 07.02.2014. Betænkning 13.03.2014. 2. behandling 03.04.2014).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 100:

Forslag til lov om ændring af lov om friskoler og private grundskoler m.v. (Tilbud til børn i alderen 0-2½ år).

Af undervisningsministeren (Christine Antorini).
(Fremsættelse 12.12.2013. 1. behandling 16.01.2014. Betænkning 18.03.2014. 2. behandling 08.04.2014).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 35:

Forslag til lov om autorisation af virksomheder på el-, vvs- og kloakinstallationsområdet.

Af erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen).
(Fremsættelse 09.10.2013. 1. behandling 05.11.2013. Betænkning 03.04.2014. 2. behandling 08.04.2014. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

6) Eventuelt: 3. behandling af lovforslag nr. L 138:

Forslag til lov om ændring af lov om stormflod og stormfald. (Dækning af udgifter til genhusning, opmagasinering og flytning samt udbedring af skimmelsvamp m.v.).
Af erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen).
(Fremsættelse 26.02.2014. 1. behandling 11.03.2014. Betænkning 04.04.2014. 2. behandling 08.04.2014. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 09.04.2014).

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 134:

Forslag til lov om ændring af lov om forbud mod hold af ræve. (Ophevelse af revisionsbestemmelse m.v.).
Af fødevareministeren (Dan Jørgensen).
(Fremsættelse 06.02.2014. 1. behandling 20.02.2014. Betænkning 19.03.2014. 2. behandling 01.04.2014).

8) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 67:

Forslag til folketingsbeslutning om dansk militært bidrag til støtte for FN's indsats i Den Centralafrikanske Republik.
Af udenrigsministeren (Martin Lidegaard).
(Fremsættelse 25.03.2014. 1. behandling 03.04.2014. Betænkning 08.04.2014).

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 119:

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., straffeloven, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., retsplejeloven og forskellige andre love. (Indførelse af regler, der giver pensionskunder ret til at få den samlede økonomiske værdi af deres pensionsordning overført i forbindelse med visse tilfælde af omvalg, direktørers og andre ledende medarbejders mulighed for at deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed, krav til sammensætningen af bestyrelsen i en fond eller forening, der ejer et realkreditaktieselskab, ændring af reglerne om straf for overtrædelse af CO₂-auktioneringsforordningen, regulering af CO₂-kvotebydere, ændringer af reglerne om forvaltere af alternative investeringsfondes muligheder for at markedsføre alternative investeringsfonde, herunder undtagelse af markedsføring af andele i fondene til medarbejdere og visse detailinvestorer fra kravet om særlig markedsføringstilladelse og indførelse af mulighed for, at forvaltere fra tredjelande kan markedsføre fonde til detailinvestorer, ændring af grænsen for tilbudspligten i værdipapirhandelsloven samt bedre sikring af mindre aktionærers rettigheder, forbud mod brug af variabel løn, der er afhængig af opnåelse af et bestemt salgsmål til detailkunder, ændring af reglerne om tilsyn med fælles datacentraler, tilsyn med depositarer for alternative investeringsfonde m.v.).
Af erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen).
(Fremsættelse 29.01.2014. 1. behandling 04.02.2014. Betænkning 03.04.2014).

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 113:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Skærpet indsats mod kørsel i påvirket tilstand m.v.).
Af justitsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 15.01.2014. 1. behandling 31.01.2014. Betænkning 03.04.2014).

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 149:

Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks Evalueringsinstitut. (Danmarks Evalueringsinstituts initiativret til at iværksætte evalueringer på folkeskoleområdet).

Af undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 27.02.2014. 1. behandling 13.03.2014).

12) 2. behandling af lovforslag nr. L 150:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen og forskellige andre love. (Forenkling af regelsættet Fælles Mål, kvalitetsrapporter og elevplaner samt opfølgning på mål for folkeskolen m.v.).

Af undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 27.02.2014. 1. behandling 13.03.2014).

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 151:

Forslag til lov om kommunernes overtagelse af de regionale lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud.

Af undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 27.02.2014).

14) 1. behandling af lovforslag nr. L 165:

Forslag til lov om ændring af lov om social service, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og forskellige andre love. (Opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det mest specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning m.v.).

Af ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen).

(Fremsættelse 26.03.2014).

15) Forespørgsel nr. F 13:

Forespørgsel til social-, børne- og integrationsministeren om Barnets Reform.

Af Karina Aadsbøl (DF) og Karin Nødgaard (DF).

(Anmeldelse 21.01.2014. Fremme 23.01.2014).

16) 1. behandling af lovforslag nr. L 171:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love. (Afgiftsnedsættelse for elektricitet fra land til visse erhvervsskibe i havne, mulighed for kraft-varme-værker for at opføre afgifter på timebasis, ændring af afgiftsregler for biogas m.v. af hensyn til energibeskatningsdirektivet, forsøgsordning med udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser m.v. i frikommuner og forlængelse af forhøjet befordringsfradrag for pendlere i yderkommuner).

Af skatteministeren (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 26.03.2014).

17) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 57:

Forslag til folketingsbeslutning om dansk initiativ til et forpligtende internationalt klimasamarbejde med progressive i- og ulande (mini-COP-samarbejde).

Af Per Clausen m.fl.

(Fremsættelse 26.02.2014).

18) Forespørgsel nr. F 14:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren om den fremtidige beskæftigelsesindsats.

Af Bent Bøgsted (DF) m.fl.

(Anmeldelse 29.01.2014. Fremme 31.01.2014).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Lovforslag nr. L 179 (Forslag til lov om indfødsrets meddelelse).

Merete Riisager (LA) og Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Beslutningsforslag nr. B 108 (Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af en bagatelgrænse for klager til Ligebehandlingsnævnet).

Tom Behnke (KF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 109 (Forslag til folketingsbeslutning om forhøjet straf i forbindelse med førstegangsovertrædelse af indrejseforbud).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Kl. 10:00

Samtykke til behandling

Formanden:

Den sag, som er opført under punkt 6 på dagsordenen, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet.

Det er givet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 3. behandling af lovforslag nr. L 135:

Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. og lov om boligbyggeri. (Statsgaranti ved skift af låntype til finansiering af alment byggeri m.v. og forlængelse af særordning for 4. maj-kollegierne m.v.).

Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen).

(Fremsættelse 19.02.2014. 1. behandling 27.02.2014. Betænkning 01.04.2014. 2. behandling 08.04.2014).

Kl. 10:01

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så går vi til afstemning.

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.
Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 103 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 103 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Kl. 10:01

styrelsen til henholdsvis staten og regionsrådet som opfølgning på evaluering af kommunalreformen).

Af miljøministeren (Ida Auken).
(Fremsættelse 30.01.2014. 1. behandling 07.02.2014. Betænkning 13.03.2014. 2. behandling 03.04.2014).

Kl. 10:03

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.
Ønsker nogen at udtale sig?
Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:03

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og jeg tror, at hr. Søren Pind får en knap at trykke på, så han også kan være med. Det skal vi lige have teknikken i orden til, og så kan vi stemme om lovforslagets endelige vedtagelse nu.
Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 105 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

Kl. 10:02

[For stemte 105 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.
Ønsker nogen at udtale sig?
Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:02

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.
Jeg forstår, at hr. Søren Pind ikke kan få lov at afgive sin stemme. Kan vi lige på det her punkt notere det som tilføjelse [til det resultat, der fremgår direkte af afstemningssystemet], for så vil det være enstemmigt vedtaget ikke med 104, men med 105 stemmer? Det vil vi gøre.

Lovforslaget er vedtaget enstemmigt og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 105 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 100:**Forslag til lov om ændring af lov om friskoler og private grundskoler m.v. (Tilbud til børn i alderen 0-2½ år).**

Af undervisningsministeren (Christine Antorini).
(Fremsættelse 12.12.2013. 1. behandling 16.01.2014. Betænkning 18.03.2014. 2. behandling 08.04.2014).

Kl. 10:04

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.
Ønsker nogen at udtale sig?
Da det ikke er tilfældet, går vi også her til afstemning.

Kl. 10:04

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 97 (V, S, DF, RV, SF, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 8 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 125:**Forslag til lov om ændring af lov om råstoffer og lov om miljøbeskyttelse. (Flytning af myndighedskompetence fra kommunalbe-**

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 35:

Forslag til lov om autorisation af virksomheder på el-, vvs- og kloakinstallationsområdet.

Af erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen).

(Fremsættelse 09.10.2013. 1. behandling 05.11.2013. Betænkning 03.04.2014. 2. behandling 08.04.2014. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:05

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Vi går til afstemning.

Kl. 10:05

Afstemning

Formanden:

Det stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 78 (V, S, RV, SF, LA og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 27 (DF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 138:

Forslag til lov om ændring af lov om stormflod og stormfald. (Dækning af udgifter til genhusning, opmagasinering og flytning samt udbedring af skimmelsvamp m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen).

(Fremsættelse 26.02.2014. 1. behandling 11.03.2014. Betænkning 04.04.2014. 2. behandling 08.04.2014. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 09.04.2014).

Kl. 10:06

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Hr. Hans Kristian Skibby som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 10:06

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Det her har jo været undervejs alt, alt for længe, vil nogen sige. Det er jo på baggrund af stormen den 6. december, hvor Bodil kom ind over Danmark. Vi har fra alle politiske partier haft et indtryk af, at det var vigtigt at få loven revideret, så storm-

flodsloven også er i tråd med tiden. Jeg tror egentlig, at vi samlet set kan kvittere for, at det både har været målet, hensigten osv. her.

Der er så nogle problemer tilbage, for vi har i forbindelse med udvalgsarbejdet foretaget nogle forskellige sonderinger, og der har været en lang række forskellige i foretræde for Erhvervsudvalget her på Christiansborg. Efter andenbehandlingen fik bl.a. nogle beboere fra Frederikssund foretræde. De havde fået en stor skade på deres ejendomme, fordi deres kældre, som var godkendt til boligformål, var blevet oversvømmet. Det er så her, vi får et problem med den lov, vi nu har undervejs, for den muliggør ikke, at man kan erstatte løvsøre, som er placeret i en kælder, selv om den er godkendt til boligformål.

Vi synes i Dansk Folkeparti, det er forkert, at man ikke sidestiller beboelse, som er godkendt på lovlig vis via BBR i kommunernes forvaltninger. Det betyder altså, at der er familier, bl.a. i Frederikssund, som bor langt, langt væk fra kysten, langt, langt væk fra den dejlige udsigt osv., som nu står tilbage med en regning på næsten en kvart million kroner på grund af ødelagt indbo i en lovlig, godkendt kælder i deres ejendom.

Vi har så sent som i går eftermiddags forsøgt at få dem sidestillet ved at sende en stafet over til vækst- og erhvervsministeren for at få ministerens kommentar til, om man vil være behjælpelig og have sympati for at stille et ændringsforslag, som vil tilgodese de efter vores opfattelse ganske få danske parcelhusejere, som er kommet i den her dybt urimelige lovgivningsmæssige klemme. Det var der desværre ikke lydhørhed over for. Man mener ikke, at det er det, der skal ske. Man henviser til, at vi nedsætter et udvalg, som fremadrettet skal se på, om der skal nogle lovgivningsmæssige tiltag til for at ændre på bl.a. det med erstatning for løvsøre fra oversvømmede kældre. Men det her er jo bagudrettet, og det her er en bagudrettet lovgivning, som skal hjælpe de 3.000 husstande i Danmark, der blev ramt af stormfloden den 6. december 2013.

Vi synes i Dansk Folkeparti, at det er brandærgerligt, når vi nu i dag skal stemme ja til et rigtig, rigtig godt lovforslag, som tilgodeser langt de fleste af dem med de dybt urimelige sager, der har været, at der er ganske få, som vi har kendskab til inden tredjebehandlingen, som man ikke ønsker at hjælpe. Det er vi ikke tilfredse med Dansk Folkeparti. Vi synes, det er en uskik.

Derfor vil vi anbefale – og det er det, vi har forsøgt i dag – at vi når at fremsætte et beslutningsforslag i indeværende samling, som tager hånd om netop den her præmis med de her enkelte husstande, de her grundejere, som har lovlig og godkendt beboelse i deres kældre, men som nu står med regninger i 100.000-kronersklassen.

Vi har heller ikke kunnet få svar på, hvor mange husejere det drejer sig om. Jeg er fuldstændig klar til, at vi stemmer for det her lovforslag her i dag, for alle de andre, de næsten 3.000 grundejere, skal selvfølgelig have en god, retfærdig og anstændig behandling af os her i Folketinget. Det får de også, men der er altså et sted her, hvor vi har et hængeparti, og det synes jeg måske at vi skulle nå at gøre noget ved, når nu tiden er til det. Desværre er der ikke flertal for det her i Folketinget, sådan som det ser ud nu. Men vi støtter forslaget.

Kl. 10:10

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Hans Christian Schmidt som Venstres ordfører.

Kl. 10:10

(Ordfører)

Hans Christian Schmidt (V):

Tak for det, formand. Når vi i dag om et øjeblik vedtager L 138, altså det, vi kalder stormflodsloven, så er vi nødt til at erkende over for hinanden, at vi ikke har nogen grund til at være stolte. Vi kan glæde os over, at det er lykkedes at forbedre det oprindelige lovforslag,

men stolte og tilfredse kan vi ikke være. Det skyldes, at selv med de ændringer, vi nu fået lavet med den her aftale, så er forslaget på mange områder stadig helt utilfredsstillende. Jeg må opfordre folketingsmedlemmerne til at tænke over, hvad jeg i hvert fald synes er tankevækkende, nemlig at når helt tilfældige familier i Danmark bliver ramt af en naturkatastrofe, en stormflod, uden at de overhovedet har kunnet skærme sig imod det, så er vi som land ikke i stand til at hjælpe dem. Det er tankevækkende, at vi lever i et land, hvor vi ikke er i stand til det.

Hvad var det, der skete dengang? Ja, næsten alt var jo kaos, både under og efter stormen. De ramte måtte kæmpe både med myndigheder og selskaber om at skaffe bare lidt retfærdighed i den måde, de blev behandlet på. Vi var totalt uforberedte. Ingen havde regnet med, at vi kom i den situation, og den eksisterende lovgivning var slet ikke indrettet til den situation, der opstod. Det forbedrer vi selvfølgelig nu, men stadig bliver mennesker ramt, selv om de har gjort alt, hvad de kunne.

Man kunne spørge: Hvad burde de have gjort? Jeg synes, det har været svært at trænge igennem og forklare Folketinget, at de her mennesker har gjort alt, hvad de burde have gjort, og ved en ren tilfældighed bliver de nu ramt – ved en ren tilfældighed! Ingen kan forudse, at vandet kommer til at stå oppe i Frederikssund by, og ingen har gjort det. Alle har tegnet forsikringer; alle, der bor i kældre deroppe, har fået lov til det; ingen vidste det. Det rammer fuldstændig tilfældigt de mennesker, der desværre nu kommer til at bo på de adresser, hvor det altså ramte.

Man må jo sige, når man kigger på det her lovforslag, at der er mange, der ikke ved, hvor hårdt de pågældende nu bliver ramt. Nogle får slet ingenting, det har vi lige hørt Dansk Folkepartis ordfører redegøre for. Det gælder nemlig de mennesker, der er blevet ramt, fordi deres kældre er blevet oversvømmet, ikke fordi de ikke har fået dem godkendt til beboelse – det har de – ikke fordi det ikke fremgår, at de er BBR-registeret, for det er de, men fordi vi har valgt at sige, at selv om forsikringer normalt omfatter kældre, så skal det her lovforslag ikke omfatte kældre.

Har loven omfattet kældre før? Nej. Skulle vi så have lært af det? Ja, man kunne jo forestille sig, at vi havde lært af det, men det har vi så ikke gjort. Så dem lader vi i stikken, og det er jeg og Venstre meget kede af. Det burde have været noget, vi havde gjort noget ved. Fælles for dem er, at de er forsikret, og normalt ville de have fået erstatning. Regeringen har ikke ønsket at gøre noget ved det. Jeg synes ikke, det er rimeligt, men vi har indgået en aftale, og den står vi selvfølgelig ved. Helt generelt er det simpelt hen ikke godt nok, hvad vi har fået skruet sammen. Der burde ikke være så mange problemer for dem, der i forvejen er hårdt ramt. Jeg vil gerne sige, så det ikke kan misforstås: Sådan kan vi ikke være bekendt at behandle hinanden. Og lad det her være et skoleeksempel på, at sådan gør vi ikke i fremtiden.

Det glæder mig selvfølgelig, at vi er enige om at nedsætte et udvalg, der skal se på, hvordan vi i fremtiden bør indrette lovgivningen. Jeg vil opfordre ministeren til at huske, at vi får nogle af de mennesker, som er blevet ramt, med i det arbejde. Det er jo godt, at man en gang mellem, når man skal vurdere situationer, husker at tage dem med, der har erfaringerne, og ikke kun lader sin beslutningskraft hvile på dem, der er nødt til at lave beregninger og modeller, og som ikke aner en pind om, hvad der foregår ude i det virkelige liv. De mennesker, der bliver ramt, ved, hvad det gik ud på.

Jeg vil gerne her fra Folketingets talerstol sige tak til alle dem, der blev ramt under stormen. Tak for jeres indsats, tak for jeres tålmodighed. I har ved jeres store arbejdsindsats i grupper og på egen hånd den største del af æren for, at lovforslaget trods alt er blevet bedre. Uden jeres hjælp ville det her aldrig nogen sinde være sket. I står nu over for en kæmpe opgave, nemlig at komme videre i jeres

liv. Jeg vil sige, at jeg håber, det vil lykkes for jer, men jeg ved også, det vil kræve en kæmpe indsats.

Derfor glæder jeg mig selvfølgelig over, at jeg kan høre, at der er opbakning til mit forslag om, at udvalget afholder en høring om stormfloden. Det er faktisk også det mindste, vi kan gøre. Jeg foreslår, at Erhvervsudvalget allerede på næste møde træffer en egentlig beslutning om gennemførelse af høringen, så vi kan høre direkte fra de mennesker, der oplevede det på nært hold, hvordan de har oplevet det, og hvilke mangler de i den grad synes der har været i lovforslaget.

Så vil jeg bare afslutningsvis nævne, at vi med det her forslag siger, at Stormrådet nu har mulighed for at behandle borgerne ordentligt, og at forsikringsselskaberne har fået mulighed for at behandle deres kunder ordentligt, og derfor skal min opfordring til de borgere, der oplever, at de kommer i klemme det ene eller det andet sted, også være: Send jeres sag her ind til os i Folketinget, så vi har mulighed for at følge med i, hvordan reglerne bliver administreret, og så vi har en chance for at reagere, hvis vi ikke mener, at man i administrationen følger de regler, vi har aftalt.

Kl. 10:16

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Benny Engelbrecht som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:17

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Jeg advarede ved førstebehandlingen af denne sag imod, at Folketinget skulle begynde at lave sagsbehandling i forbindelse med reformen af stormflodsloven og denne alvorlige problemstilling. Jeg vil overlade til andre at vurdere, om det så er sådan, at vi har overholdt det grundlæggende princip om at foretage lovgivning og ikke foretage sagsbehandling. Jeg skal undlade at citere for meget, men blot sige, at det selvfølgelig er sådan, at enhver borger i dette land til enhver tid er berettiget til at indsende sine konkrete sager til dette Folketing, så vi er orienteret om, hvordan virkeligheden ser ud. Det lytter vi også til, men når det handler om at gå ind i en konkret sagsbehandling, skal man jo være meget påpasselig, ikke mindst med henvisning til magtens tredeling.

Jeg synes, det er vigtigt at slå fast, at der er blevet foretaget en række vigtige ændringer i forbindelse med den lovgivning, som nu er blevet fremlagt, og som vi om lidt skal vedtage endeligt, og jeg synes, det er værd at understrege også de positive tilkendegivelser, der har været fra en række borgere i forbindelse med det. Der er en række udvidelser, og der er en række ændringer af stormflodsloven, der bliver gennemført. F.eks. udvides ordningen til at dække omkostninger til genhusning, til flytning og opmagasinering og til udbedring af skader efter skimmelsvamp. Det var altså ikke dækket tidligere.

Ordningen ændres, så der lægges et loft over selvrisikoen for skader på ejendomme til helårsbeboelse, og der lægges også et loft ved skader på fritids- og sommerhuse og løsøre, ligesom selvrisikoen generelt sænkes 3 procentpoint på fast ejendom og 5 procentpoint på løsøre. Det er nogle ret markante ændringer. Anvendelsen af erstatningen udvides med respekt for eventuelle panthavere med øget fleksibilitet i forbindelse med udbedring og genopførelse af ejendomme, ligesom muligheden for kontant erstatning og totalskadeerstatning indføres.

Udvidelserne og ændringerne kræver selvfølgelig en justering af ordningens finansieringsgrundlag. Derfor skal hver eneste dansker, hver eneste dansk familie ikke længere betale 30 kr. om året, men 60 kr. om året i forbindelse med deres forsikring. Det er selvfølgelig en stor ekstra byrde, vi pålægger hver eneste dansk familie i den forbindelse, men vi gør det med åbne øjne. Vi er opmærksomme på, at den

ekstra omkostning og det, at det bliver lidt dyrere at være dansker i forbindelse med denne ordning, er rimeligt og respektabelt, ikke mindst i betragtning af at vi kan risikere, at lignende situationer indtræffer i fremtiden og måske hyppigere. Derfor er det selvfølgelig vigtigt, at vi slår fast, at der anstændigvis også skal være nogle grundlæggende principper, der holdes fast i.

Flere ordførere har nævnt spørgsmålet om løsøre i kældre. Jeg synes, det er vigtigt at slå fast, at løsøre placeret i kældre og andre rum, som er under terræn, har været undtaget fra ordningen fra starten i 1991. Og hvorfor? Jo, begrundelsen for det er, at man generelt bør opbevare sit løsøre forsvarligt, og at kældre og andre rum under terræn er særlig udsatte i forbindelse med oversvømmelse, og det uanset om de pågældende rum så i øvrigt er godkendt til særligt vejrlig eller ej.

Man kan selvfølgelig sagtens diskutere, om det så er nødvendigt for en række kommuner landet over at studere den seneste stormflod meget nøje og overveje, om der måske er noget, der skal genovervejes i forbindelse med alle de steder, hvor der er givet tilladelse til beboelse i rum, som ligger under niveau, under terræn. Jeg vil bare minde om, at når vi skal lave lovgivning, skal vi jo også tænke på det fremadrettede. Lovforslaget og den politiske aftale fra den 26. marts 2013 indebærer ikke ændringer i retsstillingen ...

Kl. 10:21

Formanden:

Lige et øjeblik. Der skal være mere ro i salen – der skal være mere ro i salen.

Kl. 10:21

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Tak, hr. formand. Lovforslaget og den politiske aftale af 26. marts 2013 indebærer ikke en ændring i retsstillingen for skader på kældre og løsøre i kældre i forhold til den gældende ordning, og den aftale holder vi selvfølgelig fast i.

For så vidt angår fremadrettede initiativer, synes jeg alligevel, det er værd at notere sig, at vi dog er enige om, at det udvalg, som skal evaluere stormflodsordningen, netop skal se på mulighederne for og ikke mindst de økonomiske konsekvenser af at lade løsøre i kældre blive omfattet af stormflodsordningens dækning. Men i den sammenhæng mener jeg også det er nødvendigt at understrege, at det kan vi ikke begynde at se på, uden at man samtidig ser på hele spørgsmålet om klimatilpasning, forebyggende indsats i kommunerne og imødegåelse af fremtidige problemstillinger. Så med andre ord er jeg fuldstændig imødekommende også i forhold til hr. Hans Christian Schmidts forslag – det tilkendegav jeg også under andenbehandling – om at afholde en høring, som naturligvis skal pege frem mod den evaluering, der skal laves af stormflodsordningen, som ministeren selvfølgelig også har tilkendegivet, og som et enigt Folketing står bag. Jeg synes, det er naturligt at afholde sådan en høring.

Hvornår en sådan høring skal finde sted, skal jeg ikke foruddiskontere her fra Folketingets talerstol, men blot minde om, at vi i hvert fald står i den situation, at det først er, når hvert enkelt folketingsmedlem har trykket på den grønne knap om lidt og gennemført den her lovgivning, at det overhovedet er muligt at iværksætte den revurdering, som er nødvendig, af de mange sager rundtomkring i landet. Der er 3.000 sager, og hvor mange af dem der skal revurderes, ved vi ikke på nuværende tidspunkt. Men først efter at alle de sager er blevet genvurderet, har vi et totalt overblik over, hvordan denne ordning virker. Og derfor vil jeg blot advare imod, at vi fremskynder en høring til at blive afholdt, inden hver enkelt af de sager rent faktisk er blevet gennemgået administrativt. Jeg synes også, vi skal have respekt for, at vores ordning rent faktisk også kommer til at virke i praksis.

Kl. 10:24

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger til den socialdemokratiske ordfører.

Jeg skal igen bede om, at der bliver så meget ro, at vi også kan afvikle de korte bemærkninger nede fra stolene.

Hr. Hans Christian Schmidt har faktisk bedt om en kort bemærkning, men først er det hr. Flemming Damgaard Larsen. Værsgo.

Kl. 10:24

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg må sige, at jeg er noget rystet over den socialdemokratiske ordførers udsagn her. Den socialdemokratiske ordfører ønsker ikke, at borgere, der er kommet i klemme i systemet, må henvende sig til Folketinget. Den socialdemokratiske ordfører vil ikke have, at borgere, der kan konstatere, at lovgivningen ikke bliver administreret korrekt, må henvende sig til Folketinget. Hvad er det for et syn at have? Jeg er dybt rystet over det.

Kan ordføreren prøve at argumentere lidt bedre for, hvorfor borgerne ikke må henvende sig til Folketinget?

Kl. 10:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:24

Benny Engelbrecht (S):

Jeg er utrolig glad for, at Folketingets formand for kort tid siden bad Folketingets medlemmer om at være mere stille, for det er ganske tydeligt, at hr. Flemming Damgaard Larsen ikke har haft mulighed for at høre, hvad det rent faktisk var, jeg sagde. Jeg sagde lige præcis, at enhver borger til enhver tid har lov til at henvende sig til Folketinget, og det vil vi også lytte til.

Jeg vil gerne gentage det: Enhver borger i dette land har lov til at henvende sig til dette Folketing, og det vil vi gerne lytte til. Men jeg advarede mod, at vi blander den lovgivende magt og den udøvende magt sammen; jeg går ud fra, at hr. Flemming Damgaard Larsen er klar over, hvad der står i grundloven, og at jeg ikke behøver at minde nærmere om det.

Men det var ikke en bemærkning, som var henvendt til borgerne i dette land. Det var en bemærkning, som var henvendt til alle Folketingets medlemmer.

Kl. 10:25

Formanden:

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 10:25

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg mener ikke, at den socialdemokratiske ordfører kan tale uden om det, som blev sagt før. Men lad det være!

Men jeg er også meget forundret over, at den socialdemokratiske ordfører fra talerstolen tager æren for alle de forbedringer, der er sket i lovforslaget. Regeringen, og dermed Socialdemokratiet og Radikale, har fremsat et lovforslag, der var helt utilstrækkeligt. De andre partier i Folketinget har gjort en kæmpeindsats for at forbedre lovforslaget, og det er lykkedes i nogen grad, ikke fuldt ud og ikke godt nok, men i nogen grad.

Hvorfor står den socialdemokratiske ordfører her og tager æren for noget, som de andre partier i virkeligheden skulle have æren for?

Kl. 10:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:26

Benny Engelbrecht (S):

Jeg vil i fremtiden foretrække, når hr. Flemming Damgaard Larsen forsøger på at citere mig for ting sagt fra Folketingets talerstol – jeg kan godt forstå, at hr. Flemming Damgaard Larsen tager hovedtelefoner på, så han bedre kan høre, for der er faktisk meget støj i salen igen – at han så citerer mig korrekt. Og som sagt meget præcist har jeg på intet tidspunkt sagt, at man ikke kan henvende sig som borger. Det vil jeg blot understrege *endnu en gang*.

Med hensyn til hvem der skal have æren for det stykke arbejde, som er blevet foretaget, vil jeg nu vove at komme med den simple påstand, at enhver, som har deltaget aktivt i dette arbejde, skal æres, som æres bør. Bundlinjen er da i hvert fald, at vi har en aftale, som omfatter samtlige Folketingets partier.

Jeg er glad for, at hver eneste har deltaget aktivt i arbejdet med at få lavet en løsning, som ser god og fornuftig ud, men at vi samtidig har forpligtet os til, at der bliver foretaget en grundig evaluering af ordningen, for der har selvfølgelig været elementer af konkret sagsbehandling i lovforslaget.

Kl. 10:27

Formanden:

Tak. Nu er jeg altså nødt til at sige det én gang til: Det er ikke så frygtelig mange minutter af folketingsåret, hvor vi har korte bemærkninger og ordførerindlæg ved tredje behandling. Det *må* være muligt at dæmpe samtalerne, så alle kan høre, hvad der foregår imellem ordførerne på talerstolen og dem, der stiller spørgsmål nede i salen.

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 10:27

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg synes jo, at hr. Benny Engelbrecht i og for sig har ganske ret i en pointe – og det vil jeg da gerne kvittere for – nemlig det med, at vi egentlig ikke har en tradition for at sagsbehandle her i Folketinget. Men det er så bare sådan, at i takt med at man kommer længere og længere ind i en meget kompliceret lovgivning, hvor der findes en lang række forskellige sikkerhedsmæssige aspekter set i forhold til folks policer på de ejendomme, de har, kommer man jo ikke udenom, at der også er nogle eksempler, hvor forskellige kommer i klemme i systemet. Derfor kan det ikke undgås, at vi også nogle gange kommer til at tage udgangspunkt i nogle af de sager, som vi har oplevet som politikere, og det synes jeg egentlig ikke at der er specielt meget forkert i.

Jeg vil gerne spørge ordføreren om det her med kældrene, som ordføreren også var inde på i sin besvarelse. Nogle folk har en af kommunen godkendt kælder. Den er godkendt til beboelse, det står i deres BBR, det er en del af deres beboelse, det er ikke et depotrum, men beboelse. Mener ordføreren ikke, at det er et grundlæggende problem, når vi nu har vedtaget denne aftale, hvori vi siger, at de som udgangspunkt skal sidestilles med alle andre i almindelige forsikringspolitiske spørgsmål, at der altså er et hul i lovgivningen her, hvor ganske få grundejere kommer i klemme, nemlig dem, der har offentligt godkendt beboelse under terræn?

Kl. 10:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:29

Benny Engelbrecht (S):

Først vil jeg tilkendegive, at jeg i forhold til hr. Skibbys bemærkning om arbejdet synes, at det jo tydeligt har vist sig, at der, når vi lægger os op ad forsikringspraksis på en række områder, også kan

være et efterfølgende behov for, at vi meget nøje følger med i, om den forsikringspraksis eventuelt måtte udvikle sig. Derfor vil der også både i det umiddelbare udvalgsarbejde og i det efterfølgende, f.eks. i forbindelse med høringen, pågå en vigtig opgave for os i Erhvervsudvalget med at holde øje med, hvordan den praksis udvikler sig, for det vil jo også påvirke de beslutninger, vi har lavet i forbindelse med lovforslaget.

Når det er sagt, spørger hr. Skibby også til det med beboelse. Jeg synes bestemt, det er noget, vi skal uddybe i forbindelse med den nærmere udredning, som skal ske fremadrettet for at lave en eventuel yderligere justering af loven, for jeg mener faktisk, at det er afgørende, at vi får set på, hvorfor der er kommuner, der måske i større omfang end andre har tilladt, at man godkender beboelse i lavtliggende områder, hvor der er en risiko. Det er et problem, og det bliver vi nødt til at uddybe nærmere.

Kl. 10:30

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 10:30

Hans Kristian Skibby (DF):

Jo, men det er jo myndighederne i kommunen, der har givet folk den her BBR-godkendelse. Jeg tror, hr. Benny Engelbrecht deler min tilid til og respekt for BBR-systemet, og det er jo noget, man bruger ved alle køb og salg af fast ejendom i Danmark. Det er noget, man bruger, når man kommer som køber til en ejendom og siger: Hvad er det for en ejendom, jeg er ved at købe? Det har betydning for en ejendoms værdi, hvorvidt man kan få lov til at bruge sin kælder til beboelse eller ej.

Så kan det godt være, ordføreren har ret i, at der er nogle kommuner, der har været mere fleksible end andre – det skal jeg ikke gøre mig så klog på – men det ændrer jo ikke ved, at vi nu her før tredjebehandlingen får kendskab til nogle eksempler, hvor der er folk, der er kommet i klemme i hundredetusindekronersklassen i forhold til den her lov, som vi nu er ved at vedtage ved tredje behandling. Der synes jeg måske Socialdemokraterne og hr. Benny Engelbrecht burde reflektere lidt mere over, ikke kun hvad der sker fremadrettet, men også hvad der er sket, for der er jo nogle borgere her, som kommer i klemme rent økonomisk.

Kl. 10:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:31

Benny Engelbrecht (S):

Men hr. Hans Kristian Skibby har jo helt ret i, at det er udsædvanligt, at man har relativt mange BBR-godkendelser i forbindelse med ejendomme, hvor en del af beboelsen ligger under terræn. Men det, vi også må konstatere, er, at loven er meget klar, det er forsikringspolicerne i øvrigt også, og har været det siden 1991, i forhold til, at det, der ligger under terræn, altså ikke er dækket, når det gælder løsøre. Og det er, for at man skal forhindre og undgå og forebygge, at det her sker. Derfor er spørgsmålet jo i virkeligheden, om der er kommuner, som har været for rundhåndede med at godkende det her, og som ikke har foretaget en tilstrækkelig forebyggende indsats. Det synes jeg vi skal have uddybet, ikke mindst i den høring, som vi kommer til at lave.

Kl. 10:32

Formanden:

Hr. Hans Andersen for en kort bemærkning.

Hans Andersen (V):

Tak for det. Det er sådan en sag, hvor vi har været ude på en lang rejse, og den er jo ikke slut endnu. Det drejer sig jo om borgere, der er blevet ramt af stormfloden. Det første signal, der blev sendt fra regeringen, var, at regeringen ville overveje at dække den ekstra husleje, borgerne ville få, når de flyttede ud af deres hus og skulle bo i en skurvogn. Det var det signal, der blev sendt i starten af januar, da man ligesom skulle reflektere over, hvordan man nu skulle håndtere det her, og det siger jeg bare, for at vi lige minder hinanden om, hvordan det her forløb nu er foregået. Nu er vi så endt med en aftale, hvor vi sådan set har rykket det, fra at det kun dækkede en ekstra husleje, til at familierne kan komme videre. Jeg skulle bare høre ordføreren, om ordføreren kan bekræfte, at det er det forløb, vi nu har været vidner til.

Kl. 10:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:33

Benny Engelbrecht (S):

Der har været et forløb, hvor vi har fået en klar tilkendegivelse fra regeringen om, at man ville ændre stormflodsloven, sætte et arbejde i gang i forhold til det, og søge at lave en bred aftale i Folketinget, som omfatter alle partier.

Kl. 10:33

Formanden:

Hr. Hans Andersen.

Kl. 10:34

Hans Andersen (V):

Tak for det. Altså, ordføreren står sådan set her og bekræfter forløbet, og jeg glæder mig over, at vi har kunnet flytte Folketingets partier, inklusive regeringen, men man kan sige, at det har krævet en overordentlig stor kamp, f.eks. fra Folketingets partiers side. Men den største kamp er sådan set blevet udkæmpet af dem, som har stået i deres huse og har brækket gulvene op, og som har kunnet konstatere, at enten måtte de gå fra hus og hjem, eller også måtte Folketinget gå ind og hjælpe dem, og jeg glæder mig over, at vi er kommet så langt.

Kl. 10:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:34

Benny Engelbrecht (S):

Som jeg sagde, har regeringen fremsat et forslag om, at man skulle ændre stormflodsloven, og søgt at få et bredt flertal med alle Folketingets partier. Der er blevet arbejdet og arbejdet med det her forslag i udvalgsarbejder, i forhandlingsmøder, og ikke en eneste gang har jeg set hr. Hans Andersen være til stede ved et af disse møder. Så hvordan hr. Hans Andersen kan have nogen som helst idé om, hvor meget vi har knoklet med det her, har jeg måske lidt svært ved at se.

Kl. 10:35

Formanden:

Hr. Hans Christian Schmidt for en kort bemærkning.

Kl. 10:35

Hans Christian Schmidt (V):

I hvor høj grad man ønsker at tage en debat med kommunerne om, hvordan de godkender boliger til beboelse, vil jeg slet ikke komme

ind på i dag, i hvor høj grad vi ønsker at hjælpe dem med en kælder, som er blevet ramt, har vi også været inde på, og det har også været sådan, at det kan vi altså ikke finde et flertal for, så det ligger der også.

Men vi er nødt til at holde helt fast i, at det, når det drejer sig om de mennesker, hvis kældre her er blevet ramt, bare er sådan, at man ikke får noget feel good, når man om et øjeblik stemmer. Det er altså mennesker, der ikke har haft en chance for at forberede sig på det her, de har ikke haft en chance for at tage nogle forholdsregler, der gjorde, at de undgik at få regninger på 100.000 kr., 200.000 kr., 300.000 kr. Vi kunne med et fingerknips have sagt: Godt, har I fået godkendt jeres kælder til at bo i, og lever I der med jeres familie, så skal I selvfølgelig behandles som alle andre, der har en helårsbeboelse. Men vi ønsker helt eksplicit at ramme dem, der bor på den måde. Det kunne man godt sige nogle ord om, der gør, at det kunne blive lidt ophedet, så det vil jeg lade være med.

Men man skal huske, at de mennesker er forsikret, de har betalt, hvad de skulle, alt er i orden, men kun fordi vi ikke har valgt at lade dem være omfattet, får de ikke nogen penge og skal betale det hele selv.

Kl. 10:36

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:36

Benny Engelbrecht (S):

Så skal jeg lige minde hr. Hans Christian Schmidt om, at det er en ordning, som har eksisteret siden 1991 – også med støtte fra Venstre.

Kl. 10:36

Formanden:

Hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 10:36

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg skal ikke belære ordføreren om noget, men jeg skal bare minde ordføreren om, at fordi man er mange om at lave noget, behøver det ikke at være godt. Jeg har aldrig holdt nogen af jer ansvarlige for det, jeg har også påtaget mig mit ansvar for det, vi har lavet, men vi har her fundet ud af, at vi har begået en fejl, og det kan dette Folketing ikke tage sig sammen til at sige til de mennesker, der får deres økonomi smadret, fordi de bor i en kælder. De har betalt de forsikringer, der skulle være, de har garderet sig alt, hvad de kunne, men fordi der tilfældigvis ikke står noget om kældre, men det kun er al anden slags helårsbeboelse, så bliver de straffet og får hele regningen i dag. Det skal vi leve med, når vi om et øjeblik trykker på den grønne knap.

Kl. 10:37

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:37

Benny Engelbrecht (S):

Men jeg må igen minde om, at samtlige af Folketingets partier, herunder hr. Hans Christian Schmidts parti, Venstre, den 26. marts – det er ikke særlig længe siden – indgik en aftale, hvor der netop udtrykkeligt står, at spørgsmålet om kældrene er et spørgsmål, som vi har tænkt os at håndtere i forbindelse med den efterfølgende evaluering.

Kl. 10:37

Formanden:

Er der en kort bemærkning fra hr. Jørn Dohrmann? Ja.

Kl. 10:37

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil gerne spørge om, hvorfor de her folk skal efterlades i et tomrum. Jeg vil spørge hr. Benny Engelbrecht, om man ikke kan afsætte en sum til de her folk. Hvis man ikke er helt klar over, hvor mange det drejer sig om, kan man så ikke afsætte 10 mio. kr. for at hjælpe de her folk i stedet for at sige, at det kigger vi på senere? Det ved vi jo godt er det, politikere normalt gerne vil gøre, fordi det er en slags syltekrukke.

Hvorfor er hr. Benny Engelbrecht og hans parti ikke parat til at hjælpe de her folk, som man er blevet klar over i forbindelse med behandlingen af sagen her står i et tomrum? De har jo betalt til forsikringer for de her kælderrum. Man har jo godkendt dem i BBR. Jeg tror, der er mange folk derude, der siger, at når det er godkendt i kommunen, i BBR, hvorfor kan de så ikke også få hjælp, når regeringen har indvilliget i at ville lave noget på det her område, hvor vi alle sammen har presset på for, at der skulle ske noget.

Der er kommet forbedringer, men hvorfor vil man ikke give dem muligheden for at få de sidste med? Er det bare en speciel taktik fra regeringens side, at tiden bare skal trækkes ud her?

Kl. 10:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:39

Benny Engelbrecht (S):

Det vil kræve, at man lavede en dispensation fra den praksis, der er. Det er jo sådan, at når man har en forsikringspolice, fremgår det af den, at i tilfælde af stormflod dækker forsikringen ikke. Det vil være stormflodsordningen, der gør det, og i stormflodsordningen er det sådan, det er beskrevet, og det har det været, lige siden ordningen blev indført i 1991. Gældende lov er, at man ikke dækker beboelsesarealer, som ligger under terræn. Der dækker man ikke, hvis der sker skader på løssøre. Så regelgrundlaget for det her har været fuldstændig klart.

Så spørgsmålet, som hr. Jørn Dohrmann stiller, er altså, om man så kan lave en undtagelse, der betyder, at man med tilbagevirkende kraft kan sætte dette ud af kraft – i øvrigt på en måde, så vi ikke ved, hvor mange skader det ville omfatte, og hvor stor en omkostning det ville være.

Det ville i øvrigt under alle omstændigheder være ekstremt svært at opføre det, al den stund at det her er skader, der skete i december måned. Det er meget svært her i april at opføre, hvad der stod i den pågældende kælder på det tidspunkt, og hvilken skade der er sket i forbindelse med det. Så det er under alle omstændigheder meget vanskeligt at begynde at opføre det nu.

Kl. 10:40

Formanden:

Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 10:40

Jørn Dohrmann (DF):

Det lyder mest som sådan en gang sniksnak, fordi hvis man virkelig vil hjælpe de her folk, kan man gå ind og se, hvem det er, der har en godkendt bolig i sin kælder. Det kan jo ikke være et problem. Det er jo heller ikke et problem i andre sager, hvor man skal til at gøre skaden op, at diskutere, hvor meget der skal være omfattet. Det kan give et arbejde i sig selv, men jeg mener da, at det bør være i alles interesse, ligesom det har været i Dansk Folkepartis interesse, at hjælpe de folk, der er kommet i klemme her. Men regeringen, Socialdemokraterne og hr. Benny Engelbrecht ønsker måske ikke at hjælpe de

folk, som man er blevet bekendt med har en ekstra udfordring, fordi de står med en godkendt bolig i deres kælder.

Kl. 10:40

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:41

Benny Engelbrecht (S):

Spørgsmålet er, hvad vi vil gøre fremadrettet, fordi når vi laver lovgivning, gør vi jo noget fremadrettet. Der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi ikke skal skabe en incitamentsstruktur, hvor det er sådan, at der er kommuner i dette land, som kan have et problem i forhold til potentielle oversvømmelser, og som siger til deres borgere: Går den, så går den! Hvis der sker en stormflodsskade og vi ikke har gjort den nødvendige forebyggende indsats, så er der bare en stormflodsordning, der går ind og dækker det.

Det må være grundprincippet, at vi altså skal sikre os, at man foretager de nødvendige forebyggende tiltag. Der synes jeg det er en helt relevant debat at tage, om der er kommuner i denne konkrete sag, som måske ikke har foretaget sig tilstrækkeligt. Det er ikke alene en opgave, som vi kan løse og diskutere i Erhvervsudvalget, men heldigvis også i det udvalg, som hr. Jørn Dohrmann bl.a. sidder i, nemlig Miljøudvalget.

Kl. 10:41

Formanden:

Dette er en sag, der påkalder sig mange bemærkninger og også en kort bemærkning fra en partifælle til ordføreren. Fru Mette Gjerskov, værsgo.

Kl. 10:42

Mette Gjerskov (S):

Jeg skal bare kort bede ordføreren om at bekræfte, at det lovforslag, vi har med at gøre her, løser en lang række problemer for mennesker, som har stået i usikkerhed siden december måned; at vi her har at gøre med en kraftig forbedring og en sikkerhed for de mennesker; at Stormrådet selv har sagt, at vi ikke kan behandle sagerne færdigt, før lovforslaget er færdigbehandlet her i Folketinget, og at det derfor er vigtigt, at vi får det vedtaget nu, og at man klart har tilkendegivet, at de småting, der ligger tilbage, vil blive kigget på bagefter, men at vi først skal vide, hvordan loven fungerer, og at langt de fleste mennesker har brug for, at det her lovforslag bliver vedtaget nu.

Kl. 10:42

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:42

Benny Engelbrecht (S):

Jeg kan godt bekræfte, at der er rigtig mange mennesker, der blot sidder og venter på, at det her lovforslag bliver vedtaget, så de kan få deres sager afklaret. Det har vi selvfølgelig også taget hensyn til, ikke mindst i forbindelse med den lynbehandling, vi har foretaget. Og jeg synes også, det er på sin plads under alle omstændigheder at rose Folketinget for, at vi netop har ekspederet denne sag så hurtigt, som vi har gjort det.

Kl. 10:43

Formanden:

Der er ikke mere, så jeg siger tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det hr. Steen Gade som SF's ordfører.

Kl. 10:43

(Ordfører)

Steen Gade (SF):

Når jeg også vil tage ordet i den her debat, er det egentlig, fordi jeg, da jeg hørte hr. Hans Christian Schmidt fra Venstre stå og udtrykke sig med meget selvpinende ord, tænkte: Egentlig har det jo altid været venstrefløjen, der har været kendt for, at når vi gik med til noget, så gik vi også ud og sagde, at det, vi var gået med til, var ret skidt, men nu kan jeg høre, at det er en disciplin, som også nogle i Venstre kan bruge.

Jeg vil som en, der også har fulgt sagen, sige til det, at vi da godt kan være lidt glade i Folketinget over den her proces. Vi havde en lovgivning, som overhovedet ikke tog hensyn til en lang række problemer, som de mennesker blev ramt af. Så kom vores erhvervsminister med et lovforslag, som sikkert for mange lidt overraskende havde tilbagevirkende kraft – at gøre det med tilbagevirkende kraft er da ikke noget, vi ynder at gøre her i Folketinget – i den forstand at selv om loven, som folk har kendt, ikke ville have givet de her rettigheder, som vi nu har indført, så sagde vi: Vi laver nogle bedre ordninger end dem, der faktisk står i loven, og vi laver en lov med tilbagevirkende kraft. Det var da første fremskridt.

Derefter – og der vil jeg deltage i den ros, der er givet til de mennesker, der er blevet ramt, for den måde, de har organiseret sig på, og det indspil, de har givet til udvalgsarbejdet – har der været en faktisk ret smuk proces i udvalget, hvor folk, akkurat ligesom demokratiet skal foregå, er kommet ind, har fortalt om deres problemer, har illustreret dem, har forberedt sig godt, og jeg synes altså, at Folketinget har adresseret det godt og smukt.

Er vi så derhenne, hvor måske alle her i salen, der nu stemmer ja, er tilfredse hele vejen rundt? Jamen det kan da godt være, at der er hjørner, man gerne ville have fået lidt bedre, men det, der er bundlinjen her, er jo, at vi skal have vedtaget det her, sådan at der er en sikkerhed for, at de mennesker, der er ramt, får de forbedringer og kan starte et nyt liv. Det er jo faktisk det, Folketinget her vedtager. Så selv om man ikke kan sige, at det her er en jubeldag, er det i hvert fald, i forhold til hvordan Folketinget har arbejdet, en dag, hvor vi godt sådan lidt i det små kan rose os selv. Der er jo ikke så mange andre, der roser os, og derfor synes jeg egentlig også godt, at vi en gang imellem selv kan gøre det.

Kl. 10:46

Formanden:

Tak til ordføreren. Lydniveauet er ved at gå op igen, men vi bliver altså nødt til at gennemføre det her i ro og orden.

Hr. Brian Mikkelsen som konservativ ordfører.

Kl. 10:46

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Nationale og lokale myndigheder svigtede i forbindelse med stormfloden efter stormen Bodil den 6. december. Nationale og lokale myndigheder var ikke godt nok forberedt. Den efterfølgende aktion for at sikre en anstændig behandling af borgere, som uforskyldt var havnet i en helt urimelig situation, hvor de måtte enten flytte fra hus og hjem eller opleve store ødelæggelser i deres hjem, var ikke god nok. Det er så blevet bedre både lokalt og nationalt. Vi har måttet slæbe regeringen til truet for at sikre anstændige forhold for borgere, som uforvarende er blevet ramt af stormfloden – de borgere, som, synes jeg, meget imponerende på civilsamfundets vegne har løst mange af de opgaver, som samfundet egentlig burde løse. Det har været både i Jyllinge, og det har været i Frederikssund, hvor man har lavet centre, som har samlet op på de her borgere, man har givet husly til dem, man har givet dem løsøre, og man har hjulpet på alle mulige leder og kanter. Så her er civilsamfundet altså trådt i karakter.

Man har hjulpet hinanden, og det har været flot og godt se, når samfundet har svigtet på nogle områder.

Det er så heldigvis blevet bedre bl.a. som følge af det pres, vi har oplevet, og de henvendelser, der er kommet, fra f.eks. Jyllingeområdet og Frederikssundsområdet og andre områder, som er kommet i klemme. De har gjort en engageret og entusiastisk indsats for at sikre anstændige vilkår for folk, der er kommet helt urimeligt i klemme som følge af tragedien den 6. december.

Forholdene er blevet bedre i forbindelse med udviklingen af lovforslaget, så vi er nået ganske langt i dialogen med regeringen, men der er stadig væk områder, hvor vi ikke har gjort det godt nok, og hvor vi med ikke helt god samvittighed i dag må stemme ja til det lovforslag, som regeringen her præsenterede, og som vi står ved, og som vi er aftalepart på, men hvor nogle borgere stadig væk kommer i klemme. Selv om man har gjort alt, hvad man har kunnet, for at sikre sit hus, selv om man har betalt sin forsikring, får man altså ikke en fornuftig erstatning i forhold til løsøre og de kælderforanstaltninger, som har betydet, at nogle mennesker måske ikke engang har råd til at bo i deres hus, fordi der er så store omkostninger ved erstatningerne og ved at rette huset op igen. Den flig af problemet burde vi have løst i anstændighedens tegn. Vi har som samfund også et ansvar for at sikre, at man kan blive boende i sit hus eller sit sommerhus, og at man får en fornuftig erstatning.

Derfor ser vi frem til den videre behandling både i forhold til den høring, som vi er enige i at der skal være, og i forhold til udvalgsbehandlingen. Der skylder Folketinget altså at sætte sig ned sammen og se på, om man ikke også kan løse den sidste del af udfordringen og det sidste hjørne, som sikrer, at de problematikker, der er omkring kælderforhold, også bliver løst. Vi står ved den aftale, der er, og stemmer for forslaget her, men synes godt, at vi i anstændighedens tegn kunne have gjort lidt mere for at lukke de sidste huller, der er i forhold til de mennesker, der er kommet gevaldigt i klemme, uforvarende og uforskyldt.

Kl. 10:49

Formanden:

Tak til ordføreren. Så har jeg ikke noteret flere ordførere til første omgang. Så er det erhvervs- og vækstministeren, hvis ministeren vil på talerstolen. Ministeren vil ikke på talerstolen. Så går vi til anden runde, og der har hr. Hans Christian Schmidt som Venstres ordfører først bedt om ordet.

Kl. 10:50

(Ordfører)

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil sådan set lige starte med sige til hr. Steen Gade, at jeg godt kunne høre det der smådrilleri, vi skulle i gang med, men jeg orker ikke at deltage i det i dag. Jeg synes simpelt hen, at det, vi taler om, at alt for alvorligt, til at vi som Folketing skal stå og rose os selv. Det er der slet ingen grund til – slet ingen.

Men jeg hæftede mig ved noget, der interesserede mig meget, og hvis ministeren får ordet, vil jeg gerne have at vide, hvad det betød. Jeg hørte, at der i det spørgsmål, som fru Mette Gjerskov stillede til den socialdemokratiske ordfører, blev sagt, at man har aftalt, at de ting, der er udestående, vil man kigge på bagefter. Jeg beder om, at der er nogle, der uddyber, hvad det betyder. Hvis det har betydning i den debat, vi har i dag, er det jo, fordi vi taler om, at det er med tilbagevirkende kraft. Skulle jeg forstå det sådan, at det løfte, der blev givet lige for et øjeblik siden, betyder, at vi nu kigger på yderligere et par forhold – et par forhold, der ikke skal hindre, at vi vedtager det i dag, for det er jeg enig i at vi gør, for vi står ved aftalen – og så efterfølgende vil se på, om der er noget, vi kan ordne her med tilbagevirkende kraft? I så tilfælde vil jeg gerne have at vide, hvad det er, vi taler om, for det ville da glæde mig.

Det andet, jeg bare er nødt til at sige, er, at når vi her diskuterer kældre, står vi ved den aftale, vi lavede den 26. marts. I den aftale står der, at kældre er undtaget, og når man spurgte ind til, hvad man forstår ved udgifter i forbindelse med kælder, har jeg altså fået det indtryk, også da vi vedtog vi andre lovforslag før i tiden, at det var udgifter, som var til både vaskemaskine, tørretumbler, henstilling af ting og haveredskaber – alt det, vi normalt bruger en kælder til. Men der skete det, at vi på et Erhvervsudvalgsmøde havde en familie herinde og fortælle os, at de mistede 220.000 kr., ved at kælderen ikke var omfattet.

Jeg ved godt, at folketingsmedlemmer vil sige, at det alt sammen er noget, de havde forudset, men gad vide, om mange havde forudset, at man kunne miste 220.000 kr. ved det. Det er jeg ikke helt sikker på. Derfor er det, der pludselig sker, når kælderen bliver brugt til beboelse, at man jo har alle eller store dele af sine ejendele der, og derfor var det en forandret situation, og derfor ønskede vi det.

Vi står ved aftalen af 26. marts. Vi stemmer grønt om et øjeblik. Men det skal aldrig forhindre os i, at når vi bliver opmærksomme på noget, vi ikke har ment var indeholdt i den aftale, vi lavede, da at rejse spørgsmål og undersøge mulighederne for, at vi måske kunne lave et kompromis. Det kunne vi ikke, der var ikke flertal for at tage kældrene med. Sådan ligger sagen. Det er vi kede af. Sådan er det, der er ikke noget at gøre ved det. Vi stemmer for aftalen fra 26. marts. Men jeg er interesseret i at vide, om der er nogle ting, ministeren mener vi efterfølgende kan kigge på med tilbagevirkende kraft.

Kl. 10:53

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Hans Kristian Skibby som Dansk Folkepartis ordfører i anden runde.

Kl. 10:53

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg vil da gerne specielt kvittere for, at Socialdemokraternes ordfører, hr. Benny Engelbrecht, også vovede sig op på talerstolen her i dag i forbindelse med lovbehandlingen af L 138. For det er jo ikke en god sag for Socialdemokraterne, synes jeg, ikke at ville lytte til de bekymringer, som vi fortsat har, med hensyn til det lovforslag, vi om lidt får vedtaget her i Folketinget.

Grunden til, at jeg egentlig bad om ordet her i anden runde, var faktisk også på baggrund af de spørgsmål, jeg noterede mig blev stillet af fru Mette Gjerskov her i Folketinget til hendes partikollega, hr. Benny Engelbrecht, omkring det her med de her udeståender og med, at der var nogle ting, der skulle forhandles efterfølgende. Det undrede jeg mig også lidt over, for det er i hvert fald ikke noget, jeg har stiftet bekendtskab med tidligere. Jeg ved, der skal nedsættes et udvalg, som skal evaluere, om stormflodsloven er, som den skal være, men det var ikke det, jeg synes jeg lyttede mig frem til i fru Mette Gjerskovs spørgsmål til hr. Benny Engelbrecht, for det var netop, at der vedrørende de sager, som vi har til debat her i dag, vil komme en forhandling efterfølgende i forbindelse med de her to, tre udeståender, som der måtte være. Og der vil jeg for orienteringens skyld gerne have en bekræftelse på, om det er noget, der står til troende, eller om det er noget, vi ikke kan regne med.

Så vil jeg gerne til allersidst sige – det er også en ekstra grund til, at jeg gik herop – at jeg bliver lidt provokeret af noget. Vi er landets ypperste forsamling og lovgiver på landets vegne, og så synes jeg, det er lidt pinagtigt, at fru Mette Gjerskov stiller et spørgsmål til sin egen partikollega og forherliger det, at måske 97 pct. i den her lov bliver tilgodeset, og så er der 3 pct. tilbage, og pyt med dem – pyt med dem, der nu har de her regninger på ¼ mio. kr. i forbindelse med deres beboelse. Der er tale om lovlige beboelseskældre, som er godkendt af de offentlige myndigheder i Danmark, men pyt med

dem! I stedet vælger man at stille spørgsmålet: Er I ikke glade for, at vi har hjulpet 97 pct.? Jo, det er vi også i Dansk Folkeparti, men hvorfor dog ikke hjælpe flere end de 97 pct., hvorfor ikke få de her meget få berørte grundejere med ind i den her stormflodsordning?

Det var det, der var kongstanken med at lave en revision af den, altså at den skulle opdateres i forhold til den grundlæggende usikkerhed og de dårlige parametre, der var i den gamle lov, som jo er 23 år gammel, og som virkelig trængte til en sanering. Så jeg synes lidt, det er en uforskammethed at glæde sig over, at det er rigtig godt for rigtig mange, når man samtidig siger pyt med de få. Det er ikke den måde, som parlamentarismen burde fungere på. Tak.

Kl. 10:56

Formanden:

Tak til ordføreren.

Så har jeg ikke noteret flere, der ønsker ordet, og så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:56

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse om et øjeblik. Der kan stemmes.

Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 102 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 102 (S, V, DF, RV, EL, SF, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 134:

Forslag til lov om ændring af lov om forbud mod hold af ræve. (Ophævelse af revisionsbestemmelse m.v.).

Af fødevareministeren (Dan Jørgensen).

(Fremsættelse 06.02.2014. 1. behandling 20.02.2014. Betænkning 19.03.2014. 2. behandling 01.04.2014).

Kl. 10:57

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:57

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 66 (S, DF, RV, EL, SF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 35 (V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Kl. 11:01

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 67:

Forslag til folketingsbeslutning om dansk militært bidrag til støtte for FN's indsats i Den Centralafrikanske Republik.

Af udenrigsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremsættelse 25.03.2014. 1. behandling 03.04.2014. Betænkning 08.04.2014).

Kl. 10:58

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Udenrigsministeren.

Kl. 10:59

Udenrigsministeren (Martin Lidegaard):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den brede opbakning til et dansk militært bidrag til støtte for FN's indsats i Den Centralafrikanske Republik. Den humanitære krise i landet er fortsat dybt bekymrende, og der er et massivt behov for humanitær hjælp og for at beskytte civilbefolkningen. Den politiske proces og nationale forsoning er ligeledes centrale i bestræbelserne på at opnå stabilitet, som det også fremgår af FN-generalsekretærens sekspunktsplan.

Det danske militære bidrag er en del af Danmarks hurtige reaktion på FN's direkte anmodning om støtte til stabilisering af Den Centralafrikanske Republik. Der bliver fra dansk side også givet yderligere humanitær bistand og økonomisk støtte til FN's indsats for genskabelse af statslige funktioner.

Det er glædeligt, at FN's Sikkerhedsråd snart, muligvis allerede senere i dag, kan forventes at vedtage en resolution om oprettelsen af en fredsbevarende FN-operation i Den Centralafrikanske Republik. Regeringen vil naturligvis holde Folketinget orienteret, når en sådan resolution vedtages.

Jeg synes godt, at vi fra dansk side kan være stolte over i givet fald at være blandt de første – hvis ikke de allerførste – bidragsydere til at arbejde med at oprette FN's nye fredsbevarende operation. Jeg vil dog gerne samtidig minde om, at Den Centralafrikanske Republik er et land, hvor Danmark ikke tidligere har været engageret i større omfang, og hvor dansk involvering også på sigt må ventes at være begrænset.

Det er altid risikofyldt at deltage i internationale militære operationer, og Den Centralafrikanske Republik er desværre ikke nogen undtagelse. Det er vigtigt, at vi altid holder os for øje, når vi sender danske mænd og kvinder ud, at sådan er det, når de skal ud for at bidrage til internationale operationer. Lad mig derfor her fra Folketingets talerstol ønske de danske soldater, der er udsendt til Mali, og som nu også vil flyve til Den Centralafrikanske Republik al mulig held og lykke på den vigtige mission.

Jeg takker endnu en gang ordførerne for den velvillige modtagelse af beslutningsforslaget.

Kl. 11:01

Formanden:

Tak til udenrigsministeren. Så er det hr. Holger K. Nielsen som ordfører for SF.

(Ordfører)

Holger K. Nielsen (SF):

Der er steder her i verden, der bedst kan karakteriseres som helvede på jord. Det var tilfældet i Rwanda for 20 år siden, og de, der har stiftet bekendtskab med forholdene i Den Centralafrikanske Republik, siger, at det er det tætteste, man kan komme på det i øjeblikket.

Der er nogen af os, der så fotografen Jan Grarup i fjernsynet her i weekenden. Han har været dernede, og han gav en rystende beskrivelse af, hvad der finder sted i Den Centralafrikanske Republik, hvor store dele af befolkningen er grebet af et vanvid, hvor man slakter hinanden, hvor der specielt er indledt en decideret klapjagt på muslimer, som bliver stukket ned, bliver dræbt, bliver tortureret på en måde, som næsten ingen kan gøre sig forestillinger om. Jan Grarups appel var, at der hurtigst muligt kommer militære styrker til Den Centralafrikanske Republik. Det eneste, der kan stoppe det vanvid, der er, er, at der kommer styrker udefra ind og så skiller parterne ad.

Hvis man skal kritisere det her forslag for noget – det mener jeg ikke der er grund til i øvrigt, men hvis man skal – så er det, at det ikke er nok. Det er et begrænset bidrag, vi giver, det støtter SF et hundrede procent, men der burde i virkeligheden være en større militær styrke udefra, der kom ind for at skille parterne ad i Den Centralafrikanske Republik.

Jeg må på den baggrund sige, at Enhedslistens holdning underer mig uhyre meget. Jeg forstår det simpelt hen ikke, må jeg sige. Når man ser Enhedslistens betækningsbidrag, lægger man stor vægt på, at der skal være en humanitær indsats, der skal være en forsoningsproces i gang – vi er fuldstændig enige. Men man vil ikke være med til den militære del af det. Men hvordan kan man få en forsoningsproces i gang, hvordan kan man få en humanitær indsats til at virke, hvordan kan man få opbygget det samfund igen, medmindre der kommer en fredsskabende styrke ind i Den Centralafrikanske Republik? Det kan jeg ikke få ind i mit hoved overhovedet; det giver for mig at se overhovedet ingen mening at sige det ene og så ikke ville det andet.

Jeg kan så forstå af betækningsbidraget, at Enhedslisten vil have, at man skal vente, til der kommer en egentlig FN-fredsbevarende styrke. Jeg må sige, at det jo er FN, der har bedt om det her bidrag fra Danmark. Det er en anmodning fra FN, som vi opfylder med det her. Der er tale om en opgave, hvor vi tager ned og styrker BINUCA, der er FN's freds ... opbyggende kontor i Den Centralafrikanske Republik, og hvor vi i givet fald kan give et relativt beskedent bidrag med vores transportfly.

Det er så rigtig nok, som det også blev sagt af udenrigsministeren før, at der er en FN-resolution på trapperne i Sikkerhedsrådet, og at vi forhåbentlig hurtigst muligt får en FN-fredsbevarende styrke af sted. Men vi ved jo også, at der kan gå flere måneder, før den er på plads. Skal vi så afvente, at den er endelig på plads, at alle formaliteterne er opfyldt, før vi kan give et bidrag til, at slagterierne kan op-høre? Jeg synes det ikke. Jeg synes ikke, at det kan stå mål med den, om jeg så må sige, humanitære holdning, man bør have til det her. Vi er nødt til at intervenere. Vi har også et ansvar, som vi havde det for 20 år siden, som vi også bør have med i dag. Og derfor er det uhyre vigtigt, at vi i det mindste – i det mindste – kan støtte det her meget, meget beskedne bidrag, som Danmark giver.

Vi støtter selvfølgelig det her forslag, og jeg er glad for, at Danmark er i front på det. Som sagt: Vi burde kunne gøre langt mere. Verdenssamfundet burde kunne gøre langt mere – og det er det, som vi håber på også vil kunne ske.

Kl. 11:05

Formanden:

Hr. Christian Juhl som Enhedslistens ordfører.

Kl. 11:06

Kl. 11:10

(Ordfører)

Christian Juhl (EL):

Jamen jeg skal da prøve at se, om jeg kan på hjælpe hr. Holger K. Nielsen en lille smule med forståelsen – det tror jeg nu ikke er så svært. Vi sender et militærfly derned på deltid. Det er en meget kompliceret konflikt, og FN's generalsekretær har sagt til os, at der skal en mangfoldig indsats til i Centralafrika for at løse de store problemer, der er. Det prøver vi at påpege. Det eneste, Danmark gør i første omgang, er at sende et militærfly på deltid. Der *er* styrke i landet, endda temmelig mange – efter min mening alt for mange. Der er tre hære, der rivaliserer om at finde ud af, hvem der skal løse opgaven.

Det var ganske sigende, at hr. Holger K. Nielsen ikke rigtig kunne finde ud af, hvad det var for et ord, han skulle kalde FN's repræsentation i Centralafrika: »FN's freds ...«. Det er et kontor, som prøver at koordinere indsatsen dernede. Det er også et kontor, der skal prøve at opbygge en fredsbevarende indsats, men Den Centralafrikanske Union har sagt, at det vil man gerne løse selv, og det har FN accepteret indtil nu, hvor de har sagt: Nej, vi må prøve at gøre noget mere. Derfor koordinerer FN, så godt de nu kan, de tre hære, hvoraf den ene er en EU-hær, den anden er Fremmedlegionen fra Frankrig, og den tredje er den centralafrikanske hær.

Der siger vi: Jamen Ban Ki-moon har ret, der *er* brug for en mangfoldig indsats. Lad os gøre det, vi er bedst til, og lade være med at lave mere rav i det end nødvendigt med militæret. Derfor peger vi på, at den humanitære indsats *er* vigtig. Jeg tror også, hr. Holger K. Nielsen er enig med mig i, at den sagtens kan lade sig gøre i øjeblikket, og at den sker for fuldt tryk. Der skal hjælp til de flygtninge, der er på landevejene og på vej ud af landet. Der skal telte, der skal mad, der skal medicin, der skal flyttes mennesker, også i et militærfly om nødvendigt – det er også det, vi skriver. Den indsats er mindst lige så vigtig som den militære – ja, efter min mening vigtigere.

Selve forsoningsprocessen er en forudsætning for, at der bliver en chance for at opbygge landet. Det, at de forskellige religiøse ledere sætter sig sammen, som de gør i øjeblikket med hjælp fra FN, er så vigtigt et element i at få fundet en løsning, i at få folkene til at sige: Okay, vi skal ikke slå hinanden ihjel, fordi vi har en forskellig religion. Så freds- og forsoningsprocessen er mindst lige så vigtig – efter min mening vigtigere – end en militærindsats.

Derudover skal statsapparatet opbygges. Der skal være kapacitet til at yde basale servicefunktioner over for befolkningen, herunder assistance til at få gennemført et valg. Det er FN også i fuld gang med, og det appellerer vi til at vi hjælper med. Det er derfor, vi siger, at de tre elementer er der god grund til at Danmark gør en større indsats i forhold til i stedet for at sidde med armene halvvæjs over kors og kun have bevilget et symbolsk beløb.

Så vil vi gerne endnu en gang sige, at når Danmarks militær skal ud, skal det ske som et led i en FN-fredsbevarende styrke ledet af FN – ikke koordineret af FN, hvor der er andre entreprenører inde over. Det er det, FN har erkendt, og det er derfor, de allerede reagerer i dag eller i morgen med at lave en ny beslutning, som kan opbygge denne hær, og den centralafrikanske hær vil sandsynligvis blive hovedelementet i den opbygning. Den dag, det er på plads, er vi helt enige med regeringen i, at vi også kan supplere med en lille militærindsats, men det bliver en lille, og det bliver symbolsk, vil jeg gerne sige til hr. Holger K. Nielsen; de tre andre indsatser er mindst – *mindst* – lige så vigtige for Danmark at bidrage med, fordi vi både har kapacitet, erfaringer og evner på området og selvfølgelig skal bidrage der, hvor vi er bedst.

Kl. 11:10

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Holger K. Nielsen.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes ikke, det her er så kompliceret, vil jeg sige til hr. Christian Juhl. Det handler helt grundlæggende om, at så længe der er et helvede på jord i Den Centralafrikanske Republik, kan det ikke lade sig gøre at lave genopbygning og forsoning. Det er det, det handler om. Det er fuldstændig korrekt, at FN er i gang med det, men det er jo derfor, FN har bedt om militær assistance til det. Det er jo FN, der har bedt Danmark stille med det her bidrag, og det er derfor, jeg ikke forstår noget som helst af det, når nu hr. Christian Juhl taler om, hvor vigtigt det er med forsoning, med genopbygning og humanitær hjælp.

Jeg er fuldstændig enig, det er altid det vigtigste i den slags situationer, men vil hr. Christian Juhl ikke indrømme, at der kan være situationer, hvor man er nødt til at have militære tropper udefra til at komme ind for at få skilt de der djævløse ad, som i øjeblikket kapper hovedet af hinanden, torturerer mennesker, slakter hinanden – at det er en nødvendighed, for at man overhovedet kan få en eller anden proces i gang i Den Centralafrikanske Republik?

Kl. 11:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:11

Christian Juhl (EL):

Hr. Holger K. Nielsen gør tingene absolutte og mener, at en militær indsats er en forudsætning for de andre indsatser. Det er jeg meget uenig i. En forsoningsproces er måske en forudsætning for at få fred i landet. Jeg tror faktisk, der er en forsoningsproces imellem de religiøse ledere, som kunne stoppe det, som hr. Holger K. Nielsen kalder helvede på jord. Vi har mange helveder på jord, og vi kan jo ikke sende hæren ud i alle situationer. Nogle steder må vi jo sige, at vi er afmægtige, i Syrien f.eks., som er et væsentligt større problem, og hvor der bliver slået flere mennesker ihjel og er flere på flugt. Der står vi afmægtige og kan ingenting.

Jeg mener, at vi i den grad undervurderer vores evne til at lave freds- og forsoningsarbejde, og at det i alle konflikter er et væsentligt element fra den første dag. Ja, hvis vi kunne være kommet ind før den første dag, ville det have været det bedste. En forudsætning for, at FN's projekt vil lykkes, er for det første, at den forsoningsproces kommer i gang, for det andet, at den humanitære arbejde kommer i gang, så folk også kan leve og overleve konflikten, og for det tredje, at statsopbygningen kommer i gang igen.

Kl. 11:12

Formanden:

Hr. Holger K. Nielsen.

Kl. 11:12

Holger K. Nielsen (SF):

Igen: Jeg er fuldstændig enig i, at den humanitære hjælp og forsoningsarbejdet er det vigtigste her, men vil hr. Christian Juhl ikke indrømme, bare lige måske lidt beskedent endda, at det kan være en forudsætning for, at man kan få det arbejde i gang, at der kommer en militær indgriben, som skiller parterne ad? Det er jo det, det handler om, nemlig at man går ind og ligesom skiller parterne ad i den her konflikt.

Så siger hr. Christian Juhl, at man ikke bare kan sende hæren ind alle steder. Nej, det kan man ikke, men det gør vi så sandelig heller ikke her. Hvad er det, vi skal sende af sted her? Det er et enkelt transportfly, vi sender af sted. Ikke engang det kan Enhedslisten stemme for, selv ikke efter at FN har bedt om det, selv ikke efter at

det indgår i en proces, hvor man skal have skilt parterne ad, hvor man er nødt til at få den forsoningsproces i gang.

Kl. 11:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:13

Christian Juhl (EL):

Jeg prøver igen. Hvis de parter skal skilles ad, skal deres religiøse ledere give et signal: Kære venner, vi løser ikke det her problem ved at slå hinanden ihjel. Det vil sige, at forsoningsprocessen er alfa og omega for overhovedet at få fred dernede og få folk til at holde op med at slå hinanden ihjel.

Hvad angår flyet, har vi jo sagt, at vi gerne stemmer for, at flyet kan bruges til de civile og humanitære opgaver, og at vi også gerne stemmer for, at det kan bruges til militære opgaver, hvis der er en FN-ledet aktion. Det er jo det, der er problemet, nemlig at der ikke er etableret en FN-ledet aktion endnu, og derfor vil vi have det på plads, før vi støtter den sidste del af det. Det er vel meget enkelt at forstå.

Kl. 11:14

Formanden:

Tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så vidt jeg har registreret det, så forhandlingen er afsluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 11:14

Afstemning

Formanden:

Vi stemmer om beslutningsforslagets endelige vedtagelse om et øjeblik. Og der kan stemmes.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 94 (S, V, DF, RV, SF, LA, KF og Uffe Elbæk, (UFG)), imod stemte 8 (EL og 1 (S) (ved en fejl)), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er vedtaget og vil blive sendt til udenrigsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 119:

Forslag til lov om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., straffeloven, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., retsplejeloven og forskellige andre love. (Indførelse af regler, der giver pensionskunder ret til at få den samlede økonomiske værdi af deres pensionsordning overført i forbindelse med visse tilfælde af omvalg, direktørers og andre ledende medarbejderes mulighed for at deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed, krav til sammensætningen af bestyrelsen i en fond eller forening, der ejer et realkreditaktieselskab, ændring af reglerne om straf for overtrædelse af CO₂-auktioneringsforordningen, regulering af CO₂-kvoteydere, ændringer af reglerne om forvaltere af alternative investeringsfondes muligheder for at markedsføre alternative investeringsfonde, herunder undtagelse af markedsføring af andele i fondene til medarbejdere og visse detailinvestorer fra kravet om særlig markedsføringstilladelse og indførelse af mulighed for, at

forvaltere fra tredjelande kan markedsføre fonde til detailinvestorer, ændring af grænsen for tilbudspligten i værdipapirhandelsloven samt bedre sikring af mindre aktionærers rettigheder, forbud mod brug af variabel løn, der er afhængig af opnåelse af et bestemt salgsmål til detailkunder, ændring af reglerne om tilsyn med fælles datacentraler, tilsyn med depositarer for alternative investeringsfonde m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen).

(Fremsættelse 29.01.2014. 1. behandling 04.02.2014. Betænkning 03.04.2014).

Kl. 11:15

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 11:16

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1-44, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 113:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Skærpet indsats mod kørsel i påvirket tilstand m.v.).

Af justitsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 15.01.2014. 1. behandling 31.01.2014. Betænkning 03.04.2014).

Kl. 11:16

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 11:16

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at også dette lovforslag går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 149:

Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks Evalueringsinstitut. (Danmarks Evalueringsinstituts initiativret til at iværksætte evalueringer på folkeskoleområdet).

Af undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 27.02.2014. 1. behandling 13.03.2014).

Kl. 11:17

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 2. behandling af lovforslag nr. L 150:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen og forskellige andre love. (Forenkling af regelsættet Fælles Mål, kvalitetsrapporter og elevplaner samt opfølgning på mål for folkeskolen m.v.).

Af undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 27.02.2014. 1. behandling 13.03.2014).

Kl. 11:17

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 11:17

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1-9, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af EL og LA)?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 151:

Forslag til lov om kommunernes overtagelse af de regionale lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud.

Af undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 27.02.2014).

Kl. 11:18

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Fru Karen Ellemann som Venstres ordfører.

Kl. 11:18

(Ordfører)

Karen Ellemann (V):

På baggrund af regeringens evaluering af kommunalreformen eller strukturreformen fra 2007 behandler vi nu et par lovforslag, som grundlæggende set har til hensigt at sikre en mere effektiv og en mere moderne offentlig sektor. Jeg kan starte med at sige, at sådan nogle tiltag støtter vi varmt i Venstre.

Evalueringen af kommunalreformen har vist, at der på trods af et omfattende forarbejde fortsat er et forbedringspotentiale på visse områder, og de landsdækkende og landsdelsdækkende undervisningstilbud er et eksempel på et område, hvor der er et forbedringspotentiale. En af målsætningerne med den strukturreform, som Venstre var med til at gennemføre, var, at beslutninger om bl.a. specialundervisning skal træffes så tæt på borgeren som muligt. Nu og her er vi i en situation, hvor vi samlet set kan se, at elevtallet er dalende, og det er sådan set godt af flere årsager.

For det første viser evalueringen, at faldet på døveområdet i vidt omfang skyldes, at døve børn i dag efter en operation kan blive i stand til at opfatte lyd og således få mulighed for at være en del af den almindelige undervisning i folkeskolen med de rette støtteforanstaltninger. For det andet viser den jo også, at flere børn bliver inkluderet i den almindelige undervisning på baggrund af et andet lovinitiativ, og det er et lovinitiativ, som vi også fra Venstres side har støttet, og derfor vil jeg sige, at vi også med lovforslaget i dag yderligere kommer til at have fokus på inklusionen generelt ved at give mulighed for at forankre specialundervisningen kommunalt. Vi har altså en fælles forpligtelse til at sikre, at så mange børn som muligt bliver en del af folkeskolens fællesskab, men vi har også en helt grundlæggende medmenneskelig forpligtelse til at rumme hinanden og til at modarbejde et stadig smallere normalbegreb.

Helt specifikt for det her lovforslag handler det om, at kommunalbestyrelserne i den kommune, hvor et lands- eller landsdelsdækkende undervisningstilbud er beliggende, får mulighed for at overtage det her undervisningstilbud. Endvidere kan en anden kommune efter aftale med beliggenhedskommunen overtage tilbuddet. For at sikre en vis form for planlægningshorisont kan et tilbud kun overdrages én gang i en valgperiode og senest den 1. januar i valgperiodens tredje år. Dermed sker der en harmonisering med socialområdet, således at kommunerne får forsyningsansvaret på hele specialundervisningsområdet. VISO kommer så til at overtage ansvaret for at tilvejebringe de rådgivningsydelser, som i dag varetages af de lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud.

Der er ingen tvivl om, at det er en svær øvelse, og vi kommer til at følge det tæt, og vi prøver noget nyt her, som vi har brugt meget tid på at forhandle på plads. Men vi støtter det, for for Venstre er det sådan set afgørende, at man med det her lovforslag sikrer, at der sker en bedre koordination af indsatsen, og at der ikke sker tab af specialiseret viden, hvad der jo bl.a. forudsætter, at de faglige miljøer bliver opretholdt. Så vi finder det positivt, at VISO overtager ansvaret for at tilvejebringe rådgivningsydelser og fremover skal stå

for den nationale koordinering, og på den baggrund kan Venstre støtte lovforslaget.

Jeg skal hilse fra Det Konservative Folkeparti og sige, at de ligeledes tilkendegiver, at de støtter lovforslaget.

Kl. 11:22

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Fru Annette Lind som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 11:22

(Ordfører)

Annette Lind (S):

For os Socialdemokrater er det helt afgørende at sikre viden og de nødvendige tilbud på det specialiserede undervisningsområde, og det er det, som lovforslaget i dag handler om. Men jeg vil egentlig gerne starte et lidt andet sted.

For nogle år siden, da strukturreformen blev diskuteret, var Socialdemokraterne bl.a. bekymrede for det specialiserede område, og det var en af de tungtvejende grunde til, at vi ikke stemte for reformen. Derfor er jeg også glad for, at regeringen gennemførte en evaluering af kommunalreformen for at se nærmere på arbejdsdelingen mellem kommuner, regioner og staten på bl.a. det specialiserede områder. Evalueringen viste, at der var en række udfordringer med organiseringen af området med hensyn til ansvarsfordeling og videreudvikling af tilbuddene. Derfor er det også rigtig godt og fornuftigt, at der er indgået en bred aftale blandt Folketingets partier om en justering af reformen, hvor vi netop retter op de steder, hvor der er problemer.

Så tilbage til lovforslaget i dag. Med det her lovforslag etableres en ny national koordinationsstruktur, der skal give Socialstyrelsen en ny rolle for at sikre, at der er de fornødne tilbud inden for området. Kommunerne får mulighed for at overtage de regionale og landsdelsdækkende undervisningstilbud, der styrker sammenhængen mellem den almindelige undervisning og den mere specialiserede specialundervisning. Det handler om at undgå en afspecialisering på området, så vi både nu og i fremtiden kan give de rigtige tilbud til de børn, unge og voksne, der har et handicap, f.eks. et syns- eller hørehandicap.

Fra socialdemokratisk side har vi selvfølgelig bidt mærke i hørings svarene fra bl.a. Danske Handicaporganisationer, ligesom vi har mødtes og talt med forskellige organisationer, mens lovforslaget har været undervejs. Vi mener dog, at der er fundet en rigtig god model, som kan sikre den nødvendige specialviden og det nødvendige antal pladser inden for de mere specialiserede områder.

Det er selvfølgelig noget, vi fortsat vil følge meget tæt, og som jeg startede med at sige, ligger det os netop meget på sinde at sikre det specialiserede område. Socialdemokraterne bakker derfor op om lovforslaget i dag og ser frem til udvalgsbehandlingen.

Kl. 11:24

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Alex Ahrendtsen som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 11:24

(Ordfører)

Alex Ahrendtsen (DF):

Da vi har en række tilhørere i dag, vil jeg bare sige, at det her er et godt eksempel på det samarbejdende folkestyre, for alle Folketingets partier er sammen om det her. Normalt hører man måske ofte, at vi bare er uenige og ikke kan finde ud af noget som helst her i salen, men det kan vi faktisk. Vi arbejder rigtig meget sammen, og det her er et eksempel på dette.

Aftalen går egentlig meget enkelt ud på, at vi skal sikre, at den viden, der er i specialinstitutioner, ikke går tabt. Det gør vi så, ved at en eller flere kommuner kan overtage det fra regionerne. Hensigten er, at der så bliver et tættere samarbejde mellem kommunernes almindelige undervisning i folkeskolerne og den specialundervisning – den meget specialiserede specialundervisning – som er nogle enkelte steder rundt omkring i landet.

For Dansk Folkeparti er det jo afgørende, at vi har den specialundervisning, og at vi fortsat sikrer den. Det er undervisning til døve, synshandicappede, hørehæmmede, og det er også til børn, der har svære motoriske forstyrrelser, eller som har en hjerneskade. De skal jo også have et tilbud.

Så er det også vigtigt at sige, at man ikke bare kan overtage sådan en institution. Det kan kun ske hvert fjerde år.

Alt i alt skal jeg ikke uddybe det, som Venstres og Socialdemokraternes ordførere har sagt fra talerstolen. Vi bakker fuldt op om det, og vi står ved aftalen og er egentlig forholdsvis fortrøstningsfulde, trods det at der har været enkelte kritiske røster fra høringsorganer som Danske Handicaporganisationer, men der kunne vi jo se i hørings svarene, at det til dels også er blevet indarbejdet i lovforslaget.

Så Dansk Folkeparti siger ja til lovforslaget.

Kl. 11:26

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Lotte Rod som radikal ordfører.

Kl. 11:26

(Ordfører)

Lotte Rod (RV):

Tak. Vi har en række lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud, som gør en stor forskel for de børn, der er døve og hørehæmmede, døvblinde, synshandicappede eller fysisk handicappede. Og vi vil rigtig gerne have noget mere af den viden fra institutionerne ind i vores almindelige skoler.

I de her år arbejder vi jo for at geare folkeskolen til, at flere børn kan trives og få noget ud af den almindelige undervisning, og det stiller store krav til, at vi også får den specialiserede viden med ind på skolerne.

Med det her forslag foreslår vi så, at kommunalbestyrelserne skal have mulighed for at overtage de lands- og landsdelsdækkende tilbud. Lovforslaget indeholder en masse tekniske regler om det praktiske i forbindelse med en sådan overtagelse – hvad der gælder for bygninger og medarbejdere osv. – men det vigtige for mig er formålet med lovforslaget, nemlig at vi sikrer en stærkere sammenhæng mellem specialundervisningen og den almindelige undervisning. Vi skal fortsat have stærke lands- og landsdelsdækkende tilbud, samtidig med at vi skal blive bedre til at skabe læringsmiljøer for alle børn i den almindelige undervisning. Derfor skal vi også måle succes på, at vi lykkes med begge dele.

Hermed kan Radikale Venstre støtte forslaget.

Kl. 11:28

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Sanne Rubinke som SF's ordfører.

Kl. 11:28

(Ordfører)

Sanne Rubinke (SF):

Også i SF har vi længe været optaget af at få en bedre og mere forpligtende koordinering af undervisningen i specialskolerne landet over. Det har været en afgørende udfordring efter kommunalreformen. Vi har bemærket, at der har været en del bekymring over det her lovforslag hos flere af de høringsberettigede parter. Bekymringen drejer sig overordnet set om en frygt for, at den specialiserede

viden vil forsvinde fra området, og for risikoen for, at det faglige miljø vil lide skade med ændringerne.

Jeg vil derfor understrege, at når vi i SF støtter det her forslag, skyldes det, at vi netop ikke mener, at man med forslaget har hensigt til, eller at det vil medføre en mindskelse af den specialiserede viden om disse undervisningstilbud. Vi deler ikke frykten for, at det faglige miljø vil lide skade med dette forslag, og vi kan med tilfredshed konstatere, at en del hørings svar også er blevet imødekommet, hvilket har kvalificeret lovforslaget.

Vi var sidste år med til at aftale en ny koordinationsstruktur for det specialiserede område, som har sikret, at der i fremtiden er central kontrol med det specialiserede undervisningsområde. Koordinationsstrukturen giver Socialstyrelsen ansvaret for at sikre, at der er specialiserede tilbud til alle de udsatte grupper, som har behov for det, og koordinationsstrukturen er garanten for, at specialviden beholdes og gives videre på tværs af de forskellige tilbud. Det her forslag vil alene sørge for, at en række kommuner kan overtage et regionalt specialiseret tilbud, og det vil betyde, at sammenhængskraften mellem de specialiserede tilbud og de almindelige tilbud øges, som flere har været inde på. Vi lægger også vægt på, at forslaget ikke er et forsøg på at spare penge på det specialiserede område, men netop handler om at sikre kvaliteten. Vi vil fra SF's side naturligvis følge tæt med i, at det så også er det, der sker.

Med de kommentarer kan SF støtte lovforslaget.

Kl. 11:30

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Lars Dohn som Enhedslistens ordfører.

Kl. 11:30

(Ordfører)

Lars Dohn (EL):

Tak. Når man snakker strukturreform og grupperne af handicappede, skal man være lidt på vagt. Det er jo sådan, at netop de svageste grupper har været dem, der har betalt mest i den proces. Ligesom når vi taler om kommunalisering, skal man også være meget på vagt, for i den hjemtagning, vi har set der er sket af mange af de centrale tilbud, har økonomien spillet en alt, alt for stor rolle. Vi har set i mange tilfælde, at kommunerne har erstattet det gode, kvalificerede tilbud med noget, som ikke er helt så godt, og vi har også set, at de gode arbejdsforhold, som man tidligere kendte i f.eks. den amtslige sektor, er blevet forringet. Så derfor skal man være rigtig meget på vagt.

Vi kan også se på de tal, der er blevet oplyst i baggrundsmaterialet, at hvor der i 2007 var 335 elever i de her tilbud, er der nu 229 elever. Det vil sige, at en tredjedel af landets svært handicappede, altså de allersvageste, ikke får det samme tilbud, som man fik tidligere. Mit spørgsmål kunne så være: Hvad mon det så er for et tilbud? Har det den samme lødighed og den samme kvalitet?

For Enhedslisten er det sådan, at vi er en del af aftalen, og for os er det vigtigt, at staten, samfundet, gennem Socialstyrelsen via den her aftale går ind og skal sikre, at der er de fornødne udbud og tilbud, og at man modvirker en afspecialisering. Altså, de to ting er virkelig væsentlige hensyn. Men vi har også lagt mærke til, at Dansk Blindesamfund gennem Danske Handicaporganisationer advarer imod decentraliseringen. Vi har også lagt mærke til, at de vurderer, at der ikke er tilstrækkelig sikring mod afspecialisering. Nu er jeg en af dem, der kan huske tilbage til 1972. Det er der enkelte andre, der også kan. I en af annoncerne fra dengang stod der: Skal disse køer slagtes? Der er på det her felt blevet slagtet alt for mange køer til dato, og derfor vil vi fra Enhedslistens side kigge meget nøje efter, at der ikke sker en yderligere afspecialisering, at man bevarer den specialviden centralt, og at det er en udvikling, som vi kan være bekendt. På samme måde har vi lagt mærke til, at Danmarks Lærerfor-

ening foreslår, at de centrale tilbud fastholdes i en årrække, så man får en blid overgang.

Så vi vil altså følge processen med de her ting meget, meget nøje. Vi vil have skarp opmærksomhed på, at der ikke sker forringelser, og med de forbehold vil jeg meddele, at Enhedslisten kan støtte forslaget.

Kl. 11:33

Formanden:

Tak til ordføreren. Jeg ser ingen ordfører fra Liberal Alliance, og den konservative ordfører var dækket af Venstres indlæg, så det er undervisningsministeren.

Kl. 11:34

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg vil godt sige tak for den meget brede opbakning, der er til lovforslaget, og sådan set også sige tak for, at ordførerne er kommet ind på og på forskellig vis har nævnt, at der jo er en bekymring. For den hører vi om, når vi er ude omkring. Der bliver spurgt: Er vi sikre på, at den specialviden, der er om meget sårbare børn og unge, ikke bare forsvinder? Dermed udtrykkes der også en bekymring for, hvordan man håndterer det, vi jo har kunnet se er sket bl.a. efter kommunalreformen, nemlig at der er kommet et faldende elevtal og med det så en frygt for, at der så kommer til at ske en afspecialisering.

Det, som lovforslaget her gør på det specialiserede område inden for undervisning, er at stramme op, sådan at vi faktisk er sikre på, at den særlige og specielle viden, der er, bliver styrket via den nye koordinerende struktur, hvor VISO får en helt ny rolle i at sikre, at der er den faglige viden, som alle jo kan trække på landsdækkende, men der er også det supplerende, at hvis det vurderes, at der er nogle steder, hvor et konkret højt specialiseret fagligt miljø ikke vil kunne løftes på anden vis end via den landsdækkende institution, der er, så vil det være muligt, at Socialstyrelsen kan give et driftspålæg, sådan at en kommune eller en region pålægges et driftsansvar for at opretholde eller videreføre et tilbud. Det vil så i givet fald ske i en dialog med Undervisningsministeriet.

Det betyder, at vi faktisk prøver at gøre noget på begge områder, nemlig både at sikre et stærkt fagligt miljø via VISO, som alle kan trække på, men også at man vil kunne have et helt specialiseret miljø et konkret sted i landet der, hvor der er behov for det, hvis det vurderes, at det er det rigtige at gøre.

Det her bygger også, som flere har sagt, på et syn på vores børn og unge, som går ud på, at selv om de har brug for vidtgående specialiserede undervisningstilbud, så er det nogle gange det bedste, at det kommer tættere på dem, altså der, hvor de er. Det er en del af den generelle inklusionsdagsorden, vi har i øjeblikket, at det altså er vigtigt for børn og unge, at de kan være i deres lokalområde med deres familie, med deres venner. Der, hvor de har den forankring, kan de så få et læringstilbud – og det er selvfølgelig vigtigt – der passer til dem. Her går vi ind og giver et mere differentieret tilbud, der giver mulighed for, at man også kan blive i sit lokale område, og at der er den særlige viden, der skal være. Så vi er meget optaget af, at det, vi har kunnet se nogle steder med en afspecialisering, skal stoppes, og i stedet for skal vi styrke de særlige faglige miljøer, der skal være på det her område.

Jeg kan godt forstå, at nogle af de organisationer og handicapgrupper, der repræsenterer nogle af de børn og unge, vi taler om, er bekymret for, at det her ikke er tilstrækkeligt. Men jeg føler mig nu meget overbevist om, at det, der sker, er, at vi simpelt hen bremser den udvikling, der har været, hvor vi jo ikke kunne forhindre, at der var færre elever, der kom i tilbuddene. Til gengæld arbejder vi systematisk på, at den viden også fortsat vil være til stede, så man kan trække på den.

Det, vi konkret er i gang med, er en kortlægning af alle de specialiserede undervisningstilbud, så vi har et godt overblik over, hvor de

forskellige vidensmiljøer er, hvilket jo også skal bruges som underlag til at styrke VISO med den nye opgave, de får her.

Med de ord vil jeg sige tak for de kommentarer, der er kommet. Jeg er sikker på, at det er noget, vi alle sammen vil være opmærksomme på at følge, fordi vi faktisk er optaget af, at de børn og unge, vi snakker om her, når vi taler om specialiseret undervisning, får et godt tilbud, sådan at de får lige så gode chancer som andre for at komme videre i livet.

Kl. 11:37

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Børne- og Undervisningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 1. behandling af lovforslag nr. L 165:

Forslag til lov om ændring af lov om social service, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og forskellige andre love. (Opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det mest specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning m.v.).

Af ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen).

(Fremsættelse 26.03.2014).

Kl. 11:37

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Så er det fru Karen Ellemann som Venstres ordfører.

Kl. 11:38

(Ordfører)

Karen Ellemann (V):

Kommunalreformen, som trådte i kraft den 1. januar 2007, var en stor bedrift. To hundrede og nogle og halvfjerds kommuner blev til 98, og 13 amter blev til 5 regioner. Det var en omfattende øvelse, som betød, at en række opgaver skiftede tilhørssted.

Regeringen har som nævnt ved det tidligere lovforslag gennemført en evaluering af kommunalreformen i sådan et interministerielt udvalg, og den her evaluering blev så offentliggjort i marts 2013. Udvalgets samlede dom over reformen var klar, og jeg citerer fra udvalgets tekst:

»Samlet set er det udvalgets vurdering, at der med kommunalreformen er skabt en ramme for en mere robust offentlig sektor, der bedre er i stand til at møde de aktuelle og kommende års udfordringer.«

Men arbejdet slutter ikke her. For som udvalget endvidere bemærker, så finder udvalget – og jeg citerer igen:

»... at der fortsat består uudnyttede potentialer for både effektiviseringer og kvalitetsudvikling, som det fortsat er vigtigt at holde fokus på at indfri i de kommende år.«

Da man gik fra 13 amter til 5 regioner, opnåede man selvsagt større enheder og dermed også muligheden for en mere effektiv drift og forbedret kvalitet. På det specialiserede socialområde har det vist

sig, at fem regioner i hvert fald i nogle tilfælde fortsat er for mange. Der er simpelt hen ikke efterspørgsel nok til, at man kan levere et tilstrækkeligt godt produkt til de borgere, der har behov. Der er altså med evalueringens ord risiko for en uhensigtsmæssig afspecialisering. Derfor er det positivt, at der med den brede aftale fra november 2013 nu tages hånd om de mest specialiserede områder.

Vi støtter som part i aftalen selvsagt også det her lovforslag, som indebærer, at der skabes en national koordinationsstruktur og en national vidensopbygning. Samtidig får Socialstyrelsen beføjelse til at give et driftspålæg, således at tilbudsstrukturen i helt særlige tilfælde kan bestemmes af Socialstyrelsen frem for regionalt eller kommunalt.

I Venstre er vi meget opmærksomme på, at dette kan være et betydeligt indgreb i den politisk vedtagne tilbudsvifte, og vi finder selvfølgelig, at det er afgørende, at anvendelsen af lige præcis den her mulighed begrænses til de situationer, hvor det er bydende nødvendigt for at sikre det fornødne tilbud eller udbud af højt specialiserede tilbud. Sådan står det også i lovteksten, og ministeren nikker også til, at det er sådan, det er tiltænkt. Men det vil selvsagt være noget, vi må følge, ifald det skal finde anvendelse.

Samtidig gennemføres der også med lovforslaget en revision af takstreglerne, så der opnås større gennemsigtighed og mulighed for bedre sammenligning mellem kommunale og private tilbud. Det er for mig et vigtigt skridt på vejen mod en egentlig konkurrenceudsættelse af de opgaver på det specialiserede socialområde, som er egnede til det. Så det glæder mig, at man tager det skridt, og det er jo også noget, som Produktivitetskommissionen har peget på er et afgørende skridt i forhold til at sikre en mere effektiv offentlig sektor.

Evalueringen af kommunalreformen og den opfølgende politiske aftale her viser, at arbejdet med at skabe en mere omkostningseffektiv offentlig sektor er fast arbejde. Den viser også, at det er slut med dogmatik i forhold til placeringen af offentlige opgaver, og det glæder jeg mig over.

Kort sagt, Venstre støtter lovforslaget.

Kl. 11:42

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Fru Pernille Rosenkrantz-Theil som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 11:42

(Ordfører)

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

I 2007 trådte kommunalreformen i kraft, og Danmark fik et nyt danmarkskort. 271 kommuner blev til 98, og 13 amter blev til 5 nye regioner. Kommunalreformen betød også nye ansvarsområder til kommunerne. Fremover skulle kommunerne samarbejde om at levere de mest specialiserede sociale tilbud til borgerne. Desværre har det været en opgave, som ikke har været helt let at løfte for hver enkelt kommune, og som har medført, at den rette indsats for borgerne ikke altid har været til stede.

Allerede da Folketinget i 2004 diskuterede oplægget til kommunalreformen, var Socialdemokratiet kritisk over for reformens konsekvenser for netop de her mennesker, hvis behov stiller krav om særlig specialiseret viden. Vi var bl.a. bekymret for, at reformen ville medføre en afspecialisering, når den specialiserede viden i de her 13 amter skulle fordeles på 98 kommuner, ligesom vi var bekymret for, at der ville være færre specialiserede tilbud på vælge imellem for borgerne. Derfor stemte vi imod den del af kommunalaftalen i sin tid.

Efter kommunalreformen har flere fagfolk og organisationer peget på, at specialiserede tilbud lukkes, ligesom der har været en række udfordringer med at sikre de rette tilbud til en gruppe mennesker, som har behov for særlig specialiseret viden, mennesker, hvis behov ikke kan dækkes i de almindelige tilbud.

Det kan f.eks. være mennesker, der er kommet ud for en trafikulykke og har fået en hjerneskada og er ramt af afasi. Det vil sige, at de f.eks. får alvorlige kommunikationsvanskeligheder, de har svært ved at finde ord og danne sætninger, læse og skrive og forstå andres tale. Men med den rigtige tværfaglige og intensive hjælp er det muligt at opnå en positiv udvikling eller bedring.

Det kan også være spædbørn, der som følge af morens misbrug under graviditeten har fået alkoholskader, og som har en kombination af fysiske og psykiske funktionsnedsættelser og sociale problemer. Det kan være en kombination af abstinenser og forsinket udvikling, mental retardering og manglende sociale kompetencer. De børn har brug for en helt særlig indsats med stor tværfaglig ekspertise.

Derfor har det været vigtigt for Socialdemokratiet at få evalueret kommunalreformen og den nuværende arbejdsdeling mellem kommuner, regioner og stat for at komme til bunds i udviklingen på det specialiserede område, så de mennesker, der har brug for en helt særlig hjælp, også får den.

Evalueringen af kommunalreformen understreger, at vores daværende bekymring faktisk var velbegrundet, og det er jo sådan set ærgerligt, for indimellem har man lyst til ikke at få ret, og det her var så et af tilfældene, for evalueringen fremhæver, at der er risiko for, at der fremover ikke vil være tilstrækkelig specialiseret viden og kompetencer på det sociale område og på specialiserede undervisningstilbud, som vi behandlede umiddelbart forinden den her sag, til rådighed.

Det kan vi selvfølgelig ikke sidde overhørig, men vi kan heller ikke spole reformen tilbage. Det vil være alt for vidtgående og har alt for vidtgående konsekvenser for forvaltninger, der har været kastet op i luften og har skullet falde ned i nye former, men vi kan rette op på de fejl og på de mangler, der er i den nuværende organisering.

Lovforslaget her er en opfølgning på den evaluering af kommunalreformen, så vi fremadrettet kan give mennesker med særlige behov en bedre og kvalificeret indsats. Med lovforslaget skal staten spille en større rolle i at sikre, at der ikke sker en afspecialisering på det specialiserede socialområde og på specialundervisningsområdet, og derfor etableres en ny national koordinationsstruktur, som forankres i Socialstyrelsen. Socialstyrelsen får på den måde bl.a. beføjelser til at pålægge en kommune eller en region et driftsansvar, så tilbud til børn og unge og voksne, der har sjældne eller særlig komplicerede behov, ikke udvandes og ikke risikerer at blive nedlagt.

På specialundervisningsområdet overtager den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation, VISO, i Socialstyrelsen, ansvaret for at tilvejebringe den specialrådgivning, som i dag hører under de lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud. Formålet er at sikre, at alle børn, unge og voksne får et undervisningstilbud, som de har behov for, uanset om de er på en specialskele eller et tilbud tættere på den almindelige undervisning.

For at sikre bedre grundlag for planlægning og investering for det regionale tilbud begrænses beliggenhedskommunens mulighed for at overtage regionernes sociale tilbud, og de mest specialiserede lands- og landsdelsdækkende specialundervisningstilbud. Fremover skal det kunne være muligt for beliggenhedskommunen at overtage regionale tilbud en gang i hver valgperiode.

Endelig foreslås en revision af takstreglerne på hele det sociale område, så der bl.a. skabes mulighed for en såkaldt abonnementsordning, hvor en kommune eller region påtager sig at drive et tilbud, mens de andre kommuner i fællesskab påtager sig et finansieringsansvar. Formålet er at skabe et incitament til at drive de særlig specialiserede tilbud, selv om man som kommune sjældent har borgere nok, der har behov for tilbuddet.

Med forslaget i dag bliver der rettet op på rigtig mange af de fejl og uhensigtsmæssigheder, som fulgte med kommunalreformen, og lovforslaget forbedrer muligheden for at bevare og udvikle den spe-

cialiserede viden og sikre, at der kan opretholdes en kvalificeret indsats over for mennesker med særlige behov.

Flere organisationer er stadig væk bekymret. Det kan vi læse af høringssvarene, og vi har også lyttet til den bekymring, når de har været forbi, om kommunerne fremadrettet vil benytte de specialiserede tilbud, om Socialstyrelsen har mulighed for at gribe ind i tide, inden et specialiseret tilbud må dreje nøglen rundt. Det har vi selvfølgelig tænkt os at følge meget, meget tæt. Vi deler jo bekymringen grundlæggende. Det var også det, der var vores bekymring med den reform, der blev lavet. Vi mener, at vi når rigtig langt med det her lovforslag, men har selvfølgelig tænkt os at følge det på en sådan måde, at hvis vi ikke når så langt, som vi selv tror, så må vi jo tage en tur mere.

Socialdemokraterne kan støtte forslaget.

Kl. 11:48

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Karina Adsbøl som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 11:48

(Ordfører)

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det, formand. Baggrunden for dette lovforslag er evalueringen af kommunalreformen og rammeaftalen af 26. juni 2013 om justering af kommunalreformen mellem alle Folketingets partier, der baserer sig på udspillet »Bedre kvalitet og samarbejde« af 1. juni 2013. Initiativerne skal bidrage til en smidigere og mere effektiv offentlig sektor med et tættere og mere velfungerende samarbejde mellem kommuner, regioner og stat.

Lovforslaget udmønter dele af aftalen om en kvalificeret indsats for grupper med særlige behov, som alle Folketingets partier indgik den 13. november 2013. Aftalen indebærer, at staten skal spille en større rolle – undskyld, jeg blev helt tør i munden af at høre på den tidligere ordfører, men vi prøver igen: Aftalen indebærer, at staten skal spille en større rolle med hensyn til at sikre, at der ikke sker en uhensigtsmæssig afspecialisering på det mest specialiserede socialområde og specialundervisningsområde. Aftalen indebærer endvidere, at der skal skabes bedre incitament til at udbyde de mest specialiserede tilbud, og der etableres en ny national koordinationsstruktur, som forankres i Socialstyrelsen.

Lovforslaget har flere elementer. Socialstyrelsen skal følge udviklingen i målgrupper, tilbud og indsats. Overvågningsfunktionen skal gradvis skabe et nationalt overblik over de mest specialiserede målgrupper, tilbud og indsatser.

Socialstyrelsen får kompetence til at udmåle målgrupper eller særlige indsatser, hvor der er behov for øget koordination eller planlægning på tværs af kommunerne og regionerne, for at sikre og videreudvikle den mest specialiserede indsats. Kommunalbestyrelserne skal i forbindelse med de årlige rammedegørelser forholde sig til disse centrale udmeldinger.

Socialstyrelsen får beføjelser til på baggrund af afrapporteringerne fra kommunalbestyrelserne i hver region at anmode kommunalbestyrelsen i en eller flere regioner om at foretage en fornyet behandling af deres tilrettelæggelse og organisering af indsatsen i forhold til de centralt udmeldte målgrupper og indsatser.

Samlingen af specialviden i VISO er en stor styrke for borgerne, hvis det rent faktisk også medfører, at kommunerne inddrager konklusionerne i deres afgørelser. Det må da samtidig bemærkes, at det undrer mig, hvis kommunerne kan se bort fra anbefalingerne, når kommunerne kan spørge den højeste sagkundskab på området for derefter selv at beslutte, om de overhovedet vil følge denne anbefaling. Men det kan være, at ministeren vil uddybe det om, at kommunerne kan se bort fra anbefalingerne.

Hvad mener ministeren med, at forløbsbeskrivelserne først og fremmest er et planlægningsredskab for kommunernes kapacitetsplanlægning og sekundært skal beskrive bedste praksis på et område og gøre det klarere, hvad der anses for fagligt relevante og effektive indsatser for særlige målgrupper? Og hvordan vil ministeren følge op på, i hvilket omfang kommunerne gør brug af forløbsbeskrivelserne i deres sagsbehandling, og hvordan vil ministeren sikre, at kommunerne anvender disse?

Hvordan planlægger ministeren, at den nye koordinationsstruktur skal finansieres i fremtiden, og er det kun i etableringsfasen, at midlerne skal findes og skal komme fra satspuljen?

Det fremgår endvidere af høringsnotatet fra Advokatrådet, at det er Advokatrådets opfattelse, at borgerens mulighed for at anmode om Ankestyrelsens inddragelse af VISO's udredning ikke er en tilstrækkelig sikring af borgerens retssikkerhed. Advokatrådet henviser i den sammenhæng til, at sagsbehandlingen ved Ankestyrelsen tager 10-12 måneder, hvilket kan medføre, at den borger, der har brug for genoptræning efter en erhvervet hjerneskade, vil miste ikke blot tiden fra sagsbehandlingsperioden, men måske også muligheden for reelt at blive genoptrænet. Hvordan forholder ministeren sig til Advokatrådets bekymring?

Som sagt er vi i Dansk Folkeparti også bekymrede, men det her lovforslag er også en forbedring. Derfor ser vi frem til udvalgsarbejdet, og vi vil selvfølgelig stille en række spørgsmål, for man kan jo altid gøre et lovforslag endnu bedre. Tak for ordet.

Kl. 11:52

Formanden:

Tak til ordføreren. Er der en radikal ordfører til stede? Det er der ikke. Så er det fru Sanne Rubinke som SF's ordfører.

Kl. 11:53

(Ordfører)

Sanne Rubinke (SF):

Her er jo så, havde jeg nær sagt, endnu en opfølgning på aftalen fra efteråret, den her gang på Socialministeriets område.

I SF er det vores forhåbning, at der med dette lovforslag kommer en endnu bedre styring på det specialiserede område og en stærkere retssikkerhed for de borgere, som er omfattet af det specialiserede område. Det er jo tiltrængt, at vi får sikret de specialiserede tilbuds kvalitet i kommunerne. Når så mange specialiserede tilbud ligger centralt, er det en stor og vigtig opgave at få samlet koordinationen mellem kommunerne. Det her skal sikre, at de mest udsatte grupper ikke kommer til at mangle undervisnings- og botilbud af høj kvalitet.

Med den nye nationale koordinationsstruktur får Socialstyrelsen også mulighed for at pålægge kommuner at skulle give tilbud til udsatte grupper landet over. Målet er naturligvis, at koordinationen og indsatsen inden for området skal ske i tæt samarbejde mellem de enkelte kommuner og Socialstyrelsen, så det ikke bliver nødvendigt at give kommunerne driftspålæg, men vi finder, at muligheden er vigtig.

I SF er vi ligesom flere af de høringsberettigede parter bekymret for, om målgruppen af borgere er blevet for snæver, i forhold til hvem der skal underlægges den nationale koordinering fra Socialstyrelsen. Vi mener, at man skal åbne mere op, for at Socialstyrelsen løbende skal kunne vurdere andre målgrupper, som det kan være nødvendigt at underlægge en national koordinering. På den måde kan vi også imødekomme en del af den bekymring, der eksisterer, i forbindelse med det specialiserede områdes fremtid.

Vi ser med tilfredshed, at forslaget lægger op til en større gennemsækelighed i takster og nemmere sammenlignelighed mellem offentlige og private tilbud. Vi har ikke yderligere tanker om konkurrenceudsættelse på området, nok nærmere tanker om, at vi gerne ser, at det bliver nemmere fremover at holde øje med, om der forekommer urimelig høje betalinger til de private aktører på området.

Med de kommentarer kan SF støtte det videre arbejde med lovforslaget.

Kl. 11:55

Formanden:

Vi kan måske nå en enkelt ordfører til. Fru Pernille Skipper som Enhedslistens ordfører.

Kl. 11:55

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Det her lovforslag udmønter, som flere andre ordførere har sagt, en fælles politisk aftale mellem Folketingets partier, og det har til formål at sikre tilstrækkelige og ordentlige og gode tilbud til borgere, som har brug for en særlig indsats. Det er her, man virkelig ikke skal tage fejl og komme til at slå alle over en kam, for der er nemlig rigtig mange målgrupper, som har meget forskellige og meget komplekse problemstillinger. Det gælder f.eks. børn med stærkt udadreagerende adfærd, børn og unge, som har selvskadende adfærd eller stofmisbrugere med dobbeltdiagnoser; der er mennesker med udviklingsforstyrrelser, med svære psykiatriske diagnoser, eller spædbørn, som har store behandlingskrav, fordi deres mor måske har haft et alkoholmisbrug under graviditeten.

Netop det, at vi taler om så mange forskelligartede og komplekse problemstillinger, er jo sådan set hovedpointen i den debat, der har været, både frem til i dag og i dag vedrørende det her forslag. Kommunalreformen medførte nemlig, at de her mennesker med så mange forskelligartede problemer, som man egentlig ikke kan sammenligne med hinanden, alligevel blev puttet sammen i én kasse, så at sige, og dermed ikke altid fik det rigtige tilbud. Ofte har de fået det billigere tilbud. Det er, dels fordi kommunernes økonomi er blevet mere og mere udsultet, dels fordi kommunerne ofte har besluttet sig for at give tilbud, som de selv kan tilbyde, i stedet for f.eks. at sende personen til regionen eller en anden kommune, hvor der er større viden.

Det har helt konkret ført til eksempelvis de historier, vi har hørt, om unge mennesker med en hjerneskade, som er blevet sendt på plejehjem sammen med ældre mennesker, der kunne have været deres bedsteforældre, hvor man ikke har haft viden nok til at tilbyde dem hjælp og støtte og udvikling, ikke mindst. Det har ført til historierne om, at institutioner, som har i årevis af erfaring og viden inden for et helt særligt område, f.eks. alkoholskadede børn, har måttet lukke. Det er ikke i orden, og det er det, der skal dæmmes op for.

Det, vi kan konkludere, er, at kommunerne ikke løftede opgaven, og at kommunalreformen førte til den afspecialisering, som vi frygtede også dengang.

Problemet er, at der er borgere, der ikke får den støtte og hjælp, de har behov for, at institutioner med meget specialiseret viden ikke kan fungere på markedsvilkår, fordi der ikke altid er en stor nok gruppe mennesker, der har behov for præcis den hjælp, som en institution kan tilbyde. Hvis vi ignorerer det og bliver ved med at hellige os markedet, vil vi fortsat se institutioner, der lukker, og viden, der forsvinder. Med andre ord: Hvis vi ikke handler, så fortsætter afspecialiseringen.

Det her lovforslag kommer forhåbentlig til at lappe en lille smule på problemerne. Det var oprindeligt Enhedslistens ønske, at regionerne skulle overtage nogle af de mest specialiserede sociale indsatser, simpelt hen fordi der er behov for en større centralisering, så der er et større befolkningsgrundlag for den enkelte institution.

Men vi er også i Enhedslisten gået konstruktivt ind i de her forhandlinger, og vi er glade for, at der kommer en central overvågningsmekanisme. Vi glade for, at der er mulighed for, at kommunerne simpelt hen bliver forpligtet til at holde tilbud åbne, selv hvis de ikke efter en dialog er villige til at gøre det af sig selv. I modsætning til Venstres ordfører er vi ikke så bekymrede for, om det vil blive brugt for meget. Vi er tværtimod bekymrede for, om det vil blive

brugt for lidt og for sent, så vi ser institutioner lukke alligevel – på trods af overvågningsmekanisme og mulighed for at pålægge kommunerne at gøre noget. Så det vil vi holde rigtig meget øje med, altså at det her faktisk fører til, at der ikke lukker flere institutioner.

Vi er også glade for, at forløbsbeskrivelserne bliver taget med. Det er de første spæde skridt til at skrive nogle rettigheder ned for de her mennesker, som har behov for en særlig indsats. Og det vil forhåbentlig også på sigt betyde større retssikkerhed for de borgere, der har nogle særlige udfordringer.

Kl. 12:00

Formanden:

Tak til ordføreren.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 13.00. Mødet er udsat. (Kl. 12:00).

Kl. 13:01

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mødet er åbnet. Ministeren er kommet. Vi er i gang med ordførerrækken, og det er fru Thyra Frank, som nu skal have ordet for Liberal Alliance.

Kl. 13:02

(Ordfører)

Thyra Frank (LA):

Som vi har hørt fra de tidligere ordførere, udmønter dette lovforslag dele af den aftale, som et enigt Folketing indgik i november sidste år om at kvalificere indsatsen for grupper med særlige behov. Forslaget indebærer, at Socialstyrelsen får en række kompetencer og beføjelser, der skal skabe bedre incitament til at udbyde de mest specialiserede tilbud, og der etableres en national vidensbase på specialundersøgningsområdet, som forankres i Socialstyrelsen.

Liberal Alliance kan støtte forslaget.

Kl. 13:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så kort kan det gøres. Og så er det den konservative ordfører, fru Mai Mercado.

Kl. 13:02

(Ordfører)

Mai Mercado (KF):

Tak for det, formand. Det er ofte blevet sagt, at et samfund skal bedømmes på, hvordan det behandler de mest udsatte. Sådan indleder Palle Simonsen, tidligere konservativ finans- og socialminister sin bog »Gemt eller glemt«. Og et socialt sikkerhedsnet skal først og fremmest hjælpe dem, som har hjælp behov, og det betyder, at dem, der kan klare sig selv, også skal klare sig selv, og at dem, som ikke kan, skal have en hjælpende hånd.

Det her lovforslag er et godt eksempel på samfundet, som giver en hjælpende hånd til borgere, der benytter de specialiserede sociale tilbud og de mest specialiserede undervisningstilbud. Det er positivt at iværksætte en mere kvalificeret og bedre indsats for de borgere, der har særlige behov, og som har brug for stærkt specialiserede tilbud.

Konkret går lovforslaget ud på at etablere en ny dialogbaseret national koordinationsstruktur og vidensopbygning, som altså skal bidrage til at styrke opbygningen af viden, men især også forbedre samarbejdet mellem kommunerne. Og det er nødvendigt, for det har været en udfordring for kommunerne at samarbejde tæt om at give de bedste tilbud til borgerne, og det er godt, at man nu sikrer hjem-

mel i loven til at prioritere særlige indsatser for målgrupper, hvor der er et behov for en øget koordination

Det er også positivt, at der nu gives mulighed for, undtagelsesvis selvfølgelig, at gribe ind med driftspålæg, hvis Socialstyrelsen oplever, at den særlige indsats ikke bliver løftet godt nok. Det giver brugerne den tryghed, at de specialiserede tilbud fortsat løftes lokalt.

Hvorfor gør vi så det her? Det gør vi jo for at sikre det sociale sikkerhedsnet. Et godt socialt sikkerhedsnet skal først og fremmest hjælpe de svageste i samfundet, og maskerne skal jo ikke være så store, at mennesker falder igennem, men nettet skal heller ikke været så fintmasket, at det opfanger dem, der godt kan klare sig selv, så man hænger fast i nettet og bliver afhængig af det offentlige. Metaforen har jeg lånt fra Poul Schlüter, hvis fødselsdag vi fejrede for en uge siden, og metaforen holder den dag i dag.

Konservative kan støtte lovforslaget.

Kl. 13:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til alle ordførerne. Så er det socialministeren, hvis jeg må kalde ham det.

Kl. 13:04

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Det er den titel, der er den rigtige, synes jeg. Tak til formanden. Det er fuldstændig korrekt benævnt. Tak for en god debat, som har været delt op i to halvlege, men nu er vi tilbage. Lovforslaget er, som I ved, et led i udmøntningen af rammeaftalen om justering af kommunalreformen og aftale om en kvalificeret indsats for grupper med særlige behov, som blev indgået mellem alle Folketingets partier henholdsvis den 26. juni og 13. november 2013. Der har været nogle specifikke spørgsmål, især fra DF, som har været meget, meget relevante, og dem vil jeg selvfølgelig gerne besvare under udvalgsbehandlingen. Det er fuldstændig korrekt, som Dansk Folkeparti også sagde, nemlig at man altid kan gøre et lovforslag bedre, og det bestræber vi os jo selvfølgelig altid på. Men der var dog nogle specifikke spørgsmål omkring, hvordan jeg som minister ville sikre, at kommunerne visiterer mennesker med særlige behov til de mest specialiserede tilbud, og der er det jo sådan, at Socialstyrelsen selvfølgelig også fremover vil udarbejde forløbsbeskrivelser også i forbindelse med den aktuelt bedste viden om, hvilke tilbud og ydelser der er relevante for en bestemt målgruppe, og de skal selvfølgelig først og fremmest bruges som et planlægningsredskab for kommunernes tilrettelæggelse af indsatsen på det område, så det vil være en del af det også.

Men her og nu vil jeg understrege, at regeringen selvfølgelig er meget optaget af, at vi ikke mister den nødvendige specialiserede viden, som stort set alle ordførerne også meget rigtigt har været inde på, og at der gøres en tilstrækkelig og specialiseret indsats for borgere med særlige behov, så de får tilpasset deres komplekse behov. Men man kan måske også bare koge det ned til det, som fru Mai Mercado også meget rigtigt sagde, nemlig at det her handler om at have et sikkerhedsnet for de svageste borgere. Jeg er fuldstændig enig med fru Mai Mercado, nemlig at det jo er det, det her et eller andet sted også handler om. Så fuldstændig rigtigt set.

Det er jo sådan, at med en national koordineringsstruktur, der er forankret i Socialstyrelsen, tager vi et vigtigt skridt i den rigtige retning for at følge op på de problemer, der blev afdækket med evaluering af kommunalreformen. Og vi vil med en gradvis vidensopbygning i Socialstyrelsen over en årrække få et nationalt overblik over de mest specialiserede målgrupper, tilbud og indsatser også. Det skal vi selvfølgelig bruge til at identificere de områder, hvor der er behov for at gå ind fra centralt hold og understøtte og koordinere den mest specialiserede indsats på tværs af kommuner og regioner også. Koordinationsstrukturen vil løbende blive udviklet og være på plads 1. ju-

li 2015. Jeg tror, at næsten alle ordførere også har været inde på, at man vil følge det her rigtig tæt, og der kan jeg sige, at jeg også vil følge udviklingen rigtig tæt og foretage en opfølgning 3 år efter den første centrale udmelding og selvfølgelig også drøfte det med aftalepartierne. Det er jo sådan det helt konkrete, men det betyder jo ikke, at vi ikke også vil følge det hele vejen igennem, som alle partier stort set er enige om, for det vil jeg selvfølgelig gøre.

Det er selvfølgelig også vigtigt, at vi alle sammen er klar over, at der er tale om en stor opgave, der bliver gennemført trinvis, og som kommer til at tage tid, men vi er som sagt på rette vej. Jeg ser rigtig meget frem til løbende at drøfte implementeringen af aftalen med alle Folketingets partier.

Forslaget, som ordførere på tværs af partierne også har været inde på, medfører, at VISO i Socialstyrelsen overtager ansvaret for at tilvejebringe de specialrådgivningsydelser, der i dag hører under de landsdækkende undervisningstilbud, og der er målet jo at understøtte en samlet koordination af specialrådgivning og vidensudvikling på området for den mest specialiserede specialundervisning. Med forslaget justeres beliggenhedskommunernes mulighed for at overtage regionale tilbud, så det kun kan ske én gang i hver valgperiode. Der skal endvidere også skabes større sikkerhed for regionale tilbuds fremtidige placering og bedre grundlag for planlægning og investeringer også.

Så indebærer forslaget også en revision af takstreglerne på det sociale område, og på den måde skaber vi mulighed for at finansiere tilbud gennem fleksible aftaleformer og større gennemskuelighed i taksterne og større sammenlignelighed på tværs af private og offentlige tilbud. Det bemærkede Venstre også, og jeg er fuldstændig enig med fru Karen Ellemann i det. Det skal selvfølgelig i yderste konsekvens, som fru Karen Ellemann også sagde, skabe bedre incitamenter til effektiv drift.

Så skal jeg lige blade om til allersidste side her og vil til sidst sige, at regeringens opfattelse er, at forslaget samlet selvfølgelig er en vigtig del af at forhindre uhensigtsmæssig afspecialisering på det mest specialiserede socialområde og specialundervisningsområde, og dermed får vi skabt et bedre grundlag for, at mennesker med komplekse og sjældne problemstillinger får den hjælp, som de har brug for. Så vil jeg bare sige, at jeg ser frem til den videre behandling af lovforslaget.

Kl. 13:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til socialministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) Forespørgsel nr. F 13:

Forespørgsel til social-, børne- og integrationsministeren:

Vil ministeren redegøre for, om kommunerne lever op til intentionerne og lovgivningen i Barnets Reform?

Af Karina Adsbøl (DF) og Karin Nødgaard (DF).

(Anmeldelse 21.01.2014. Fremme 23.01.2014).

Kl. 13:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til tirsdag den 22. april 2014.

Jeg giver først ordet til ordføreren for forespørgerne, fru Karina Adsbøl.

Kl. 13:11

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det, formand. Dansk Folkeparti har rejst denne forespørgselsdebat med ordlyden:

»Vil ministeren redegøre for, om kommunerne lever op til intentionerne og lovgivningen i Barnets Reform?«

Det har vi gjort, fordi vi er bekymrede. Vi er bekymrede for, at udsatte familier og børn ikke får den hjælp, de har brug for. Ministeren har også selv udtalt, at der er udfordringer på området, og til Altinget.dk har ministeren sagt, at han vil have mere evidens på området, at der mangler kvalitet, og at det vigtigste er at finde løsninger. Og jeg er fuldstændig enig med ministeren i, at det er vigtigt at finde løsninger.

Vi ved fra vores nabolande, at obligatorisk familierådslagning og netværksmøder virker; her afdækker man familiens og netværkets ressourcer.

Det, vi ser og hører, og som flere undersøgelser har vist, er, at nogle kommuner har svært ved at implementere Barnets Reform. Færre børn bliver anbragt uden samtykke. I 2012 traf kommunerne 347 afgørelser uden samtykke. I 2011 var det 377 afgørelser om anbringelse af børn og unge uden samtykke.

Ankestyrelsens undersøgelse fra 2011 viser mangel på handleplaner og mangel på børnefaglige undersøgelser. Praksisundersøgelsen viser desuden, at kommunerne i 62 pct. af sagerne ikke har overholdt regler og praksis.

De hyppigste årsager til, at sagsbehandlingen ikke følger alle lovkrav, er, at kommunen ikke udarbejder en børnefaglig undersøgelse, at handleplanen ikke er udarbejdet, før kommunen træffer en afgørelse, og at kommunen ikke indhenter samtykke fra alle relevante parter i sagen. Det første år efter oprettelsen af Ombudsmandens Børnekontor modtog de 520 klager, og de 56 henvendelser kom direkte fra børnene eller de unge selv.

Vi er bekymrede over alle de henvendelser, vi får omkring dette, også over det, medierne skriver. Forleden bragte BT en artikel, hvori formanden for Trillingeforældreklubben siger, at det er meget almindeligt, at kommunerne ikke hjælper, før det er gået galt. I en artikel i Avisen.dk forleden dag omtales en ny undersøgelse, der viser, at offentligt ansatte i vid udstrækning holder mund om kritisable forhold på jobbet, og at dette også gælder socialrådgivere, der bl.a. sidder med tunge børnesager med stor mediebevågenhed; de kan have tendens til at klappe i om forhold, de ikke synes er i orden. Formanden for Dansk Socialrådgiverforening, Majbrit Berlau, siger til Avisen.dk., og jeg citerer:

»Det er i hvert fald ikke sådan, at man uden betænkeligheder ytrer sig. Vi har jo det hensyn at tage, at der er meget, vi ikke kan sige. Men hvis det handler om generelle forhold, hvor man for ek-

sempel ikke kan forsvare det faglige niveau eller nedskæringer. Der møder jeg socialrådgivere, som ikke tør sige det højt».

Jeg ved, at vi fra Folketingets side lovgivningsmæssigt har forbedret indsatsen gennem disse mange år, men jeg oplever desværre også, at lovgivningen ikke altid fungerer i praksis. Socialministeren sagde forleden i nyhederne – jeg tror, det var omkring integration han udtalte sig – at det ikke er tid til mere snak, der skal handling til. Og det vil jeg også gerne høre ham sige på socialområdet.

Jeg ser frem til debatten. Tak for ordet.

Kl. 13:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forespørgerne. Og nu vil socialministeren så besvare forespørgslen.

Kl. 13:14

Besvarelse

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Tak for ordet. Og tusind tak for at give mig mulighed for netop at besvare forespørgslen. Jeg er blevet bedt om at redegøre for, om kommunerne lever op til intentionerne og lovgivningen i Barnets Reform.

Jeg vil gerne starte med at understrege, at kommunerne *skal* overholde lovgivningen – det er simpelt hen hævet over enhver diskussion – og det gælder selvfølgelig også de ændringer, som blev indført med Barnets Reform. Men desværre ved vi, at der er kommuner, der har problemer med at overholde reglerne på børneområdet. Det viser bl.a. Ankestyrelsens praksisundersøgelser, og det fremgik også af den undersøgelse, som Socialstyrelsen og Ankestyrelsen gennemførte i 2012 om implementering af Barnets Reform. Det handler f.eks. om, at børn ikke bliver hørt og inddraget i tilstrækkelig grad i deres egne sager. Det er, som jeg startede med at sige, naturligvis helt uacceptabelt og noget, som jeg som minister vil følge rigtig, rigtig tæt.

Samtidig er det vigtigt for mig at understrege, at vi har et klagesystem, hvor både børn og forældre kan klage og få afgørelser efterprøvet af Ankestyrelsen og domstolene. Det er med til at sikre retssikkerhed for børn og forældre, også når kommunerne begår fejl. Men et velfungerende klagesystem er selvfølgelig ikke nok. Det er helt afgørende for mig, at vi får en bedre praksis i kommunerne, og det skylder vi simpelt hen de børn, som hele den her debat også drejer sig om, og som ordføreren for Dansk Folkeparti også var inde på.

Vi ved jo, at det her ikke er et nyt problem, og det er heller ikke noget, som vi lige kan løse med et snuptag. Det er et stort problem, og der er mange udfordringer, som kommunerne har stået over for i mange år, og som vi i Folketinget i rigtig mange år har haft fokus på at gøre noget ved, f.eks. med det, som hele den her debat tager udgangspunkt i, nemlig Barnets Reform, men også overgrebspakken.

Hvorfor står vi så med det samme problem efter mange års indsats? Det kan man selvfølgelig spørge sig selv. Og her tror jeg det er vigtigt at vi gør os helt klart, at det her område også er ekstremt komplekst. Afgørelserne skal være socialt fagligt velbegrundede, de skal være juridisk korrekte, de skal tage højde for samarbejde mellem mange forskellige faggrupper osv. Derfor skal vi også sætte ind på flere fronter, hvis vi for alvor skal have forbedret sagsbehandlingen.

For det første skal vi sikre, at sagsbehandlerne har kompetencen til at håndtere svære og komplekse børnesager, for de *er* svære og komplekse. Det handler bl.a. om, at de allerede på grunduddannelsen får de nødvendige redskaber til at arbejde. Derfor er der også et arbejde i gang med at se på, hvordan socialrådgiveruddannelsen frem-

over bedre kan ruste sagsbehandlerne til mere systematisk sagsbehandling ude i de forskellige kommuner. Men man er ikke færdig med at uddanne sig, bare fordi man bliver socialrådgiver. Og det betyder også, at vi skal styrke efteruddannelsen for dem, der vælger at arbejde lige præcis med udsatte børn. For det er ofte tunge og komplekse sager, som de sidder med. Derfor har vi også i satskredsen ad flere omgange sat midler af til netop efteruddannelse af sagsbehandlere og ledere på børneområdet. Og netop i dag har vi holdt møde om, hvordan vi fremadrettet kan skrue efteruddannelserne sammen, så de er målrettet sagsbehandlernes behov.

For det andet kræver det tydelig ledelse, for selv den bedste sagsbehandler har behov for, at ledelsen sætter rammer og støtter fagligt op og følger med i, hvordan området udvikler sig. Styrkelsen af den faglige ledelse er også et af fokusområderne for den taskforce, som vi har nedsat. Når taskforcen bliver kaldt ind af en kommune, laver den en analyse af kommunens praksis. På den baggrund bliver der opstillet en række anbefalinger og udarbejdet en udviklingsplan for, hvordan man f.eks. får et bedre ledelsestilsyn med sagsbehandlingen. Taskforcen er på den måde et vigtigt læringsredskab for kommunerne, og jeg har noteret mig med rigtig, rigtig stor glæde, at det er noget, som kommunerne gerne vil gøre brug af.

Kl. 13:19

Men kommunerne kan selvfølgelig også lære af hinanden. Med overgrebspakken har vi afsat midler til et permanent netværk for alle familiechefer i hele verden, var jeg lige vil sige, men det er nok en overdrivelse, så jeg nøjes bare med at sige i hele landet. Jeg synes, at det siger meget om kommunernes ønske om at sætte målet ind på børneområdet, at samtlige 98 kommuner har tilmeldt sig netværket, fuldstændig ligesom ønsket om og interessen for at få besøg af taskforcen.

Men i sidste ende nytter alt det her, som jeg har stået og talt om, ikke, hvis vi ikke også husker at rette blikket mod dem, som det hele handler om, nemlig børnene. De skal inddrages under hele forløbet, så den hjælp, der sættes i gang, tager udgangspunkt i, hvordan lige præcis de oplever problemerne, og hvilke ønsker de har. Derfor indførte vi også med overgrebspakken tydeligere krav i loven om, hvornår der skal snakkes med barnet. Samtidig har vi sikret, at ordningen med bisiddere til børn kan fortsætte, og vi har givet Børns Vilkår midler til at tilbyde professionel besiddere til de børn, der ikke selv kender en voksen, som de gerne vil have med.

Men her er det også vigtigt for mig lige at slå fast, at god sagsbehandling selvfølgelig tager hensyn til både barns tarv og forældrenes og barnets retssikkerhed. Med Barnets Reform satte vi hensynet til barnets tarv i centrum, og det var og er helt klart stadig væk afgørende. Men reformen understreger samtidig også, hvor vigtigt det er at støtte forældrene og hjælpe dem med at løfte deres ansvar netop som forældre. På den måde sikrer vi også, at anbringelser så vidt muligt undgås, og vi understøtter, at børn og forældre, så længe det er forvarligt, kan bevare en tæt kontakt.

Jeg mener altså, at vi her i Folketinget i fællesskab gennem en række reformer og aftaler har sat initiativer i gang og udstukket en kurs, som adresserer de forskellige udfordringer, men vi må jo selvfølgelig også erkende, at der stadig er en række udfordringer tilbage, for det *er* et langt, sejt træk, og det betyder selvfølgelig også, at vi er nødsaget til at arbejde på rigtig, rigtig mange fronter. Men mit indtryk er også, at der ude i kommunerne er en vilje til og et ønske om at få styr på det område her. Det vidner, som jeg har nævnt tidligere, taskforcens hjælp bl.a. om. KL har desuden nedsat en aktionsgruppe, hvor kommunerne arbejder med at rette op på fejl, som er påpeget af taskforcen og Ankestyrelsens praksisundersøgelse. Det er selvfølgelig et arbejde, som jeg vil følge rigtig, rigtig tæt.

Samtidig mener jeg, at der er behov for at gøre det politiske niveau i kommunerne opmærksom på, at det bør være allerhøjeste prioritet at få styr på sagerne om de udsatte børn. Det bør indskræpes

over for kommunerne, at de er forpligtet til at gennemføre lovpligtige børnesamtaler og til at sikre lige præcis rettidig håndtering af underretninger, og at de bør sikre sig, at de har et grundigt ledelsestilsyn i sager om udsatte børn.

Endelig vil et særligt fokusområde for mig være at få set grundigt på plejefamilieområdet. Det var, som man også er bekendt med, et centralt tema i Barnets Reform. Flere og flere børn anbringes i plejefamilier, og vi skal være med til at sikre, at plejefamilierne netop er klædt på til den opgave, som er vanskelig at håndtere. Det er der selvfølgelig ingen tvivl om. Kommunerne ved, hvordan de sikrer et godt match mellem barn og familie. Jeg er derfor i dialog med parterne på det her område og har bl.a. også mødtes med et panel af børn anbragt i plejefamilier for netop også at høre om deres bud på udfordringer og løsninger.

Hvis jeg skal summere op, arbejder vi altså målrettet på at hjælpe kommunerne med at få styr på indsatsen over for de udsatte børn. Med både de initiativer, der er i gang, og dem, der er på vej, understøtter vi, at intentionerne i Barnets Reform netop bliver omsat i praksis. Vi tager de løbende udfordringer, som området står over for, op, og det skal vi blive ved med både her i Folketinget og ude i kommunerne. Tusind tak for ordet.

Kl. 13:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til socialministeren. Nu går vi så i gang med forhandlingen, og jeg giver først ordet til ordføreren for forespørgerne, fru Karina Adsbøl.

Kl. 13:23

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det, formand. Barnets Reform trådte i kraft den 1. januar 2011. Den overordnede målsætning med lovændringen var at støtte udsatte børn og unges mulighed for at trives og udvikle deres personlige og faglige kompetencer. Derudover skulle Barnets Reform sætte fokus på, at børn og unge skulle styrkes i den nødvendige forberedelse til et liv som voksen.

Med hensyn til tryghed i opvæksten beskriver »Svigtet ingen vil se« en case fra det virkelige liv om en akutplejefamilie, der har et hold tvillinger til aflastning. De er i familien i 5 måneder, og børnene bliver fulgt af mange fagfolk, og de anbefaler, at børnene ikke skal flyttes. Kommunen ønsker ikke at yde yderligere hjælp til plejefamilien og vælger at flytte børnene til et nyt sted, hvor de så er i 3 dage, hvorefter de igen bliver flyttet. Dette hold tvillinger blev flyttet rundt til syv forskellige steder, inden de var fyldt 2 år. Det er ikke tryghed; det er utryghed.

I forhold til børn og unges rettigheder har jeg snakket med en del anbragte børn, familier, netværk og fagfolk. De fortæller, at børnene ikke kender deres rettigheder. De bliver simpelt hen ikke oplyst om dem. Man skal prøve at sætte tidligt ind med forebyggelse, men den bliver ofte ikke iværksat rettidigt, og det ender så ofte med en anbringelse. I et tidligere samråd, som Dansk Folkeparti og Venstre havde indkaldt til, indrømmede vores daværende socialminister, at der er børn, der bliver anbragt, som ikke skulle have været anbragt. Og kvaliteten i indsatsen er ofte mangelfuld. Det viser Ankestyrelsens praksisundersøgelse også.

Hvordan går det så med kommunernes implementering? Det går desværre ofte sådan, at udsatte familier og børn ikke får en tidlig forebyggende indsats. Der har været en række mediasager. Den sidste, jeg læste om, drejede sig om en mor til trillinger, der ifølge artiklen i BT ikke kunne få hjælp, og det endte med en tvangsanbringelse. Selv om det står i loven, at søskende helst skal anbringes sam-

men, sker det ikke altid. Jeg har desværre også kendskab til en række sager, hvor man har splittet søskende ad.

Barnet har under en anbringelse uden for hjemmet ret til samvær og kontakt med forældrene og netværk, herunder søskende, bedsteforældre, øvrige familiemedlemmer, venner m.v., men det sker ofte, at man nedsætter barnets samvær med dets netværk. Begrundelsen for dette kan være, at børnene er kede af det efter samværet. Hvis jeg var barn, ville jeg også være ked af det, hvis jeg kun så mine forældre en gang om måneden. Så jeg tror egentlig, det er en normal reaktion, at man som barn kan være følelsesmæssigt berørt på grund af savn af sine kære. Løsningen er nok ikke at sætte samværet ned – men jeg er jo ikke ekspert.

Så er der manglende støtte og indsats i hjemmet. Det ender ofte med den største indgriben i form af anbringelse frem for den mindst indgribende foranstaltning, og barnets tilknytning til stedet tilsidesættes, selv om barnet f.eks. har været anbragt der mere end 3 år og er mest tilknyttet sit anbringelsessted. Der er manglende inddragelse af plejefamilie i forbindelse med samvær og ændring af anbringelsessted; det er der også i forhold til hjemgivelse. Der er manglende inddragelse af familien og netværket og manglende anbringelser i familier og netværk. I en kommune har de f.eks. 143 anbragte børn, og det er kun otte af dem, der er anbragt i deres netværk.

Der er også mangel på bisiddere til børnene, og så er der manglende sikring af kontinuitet i anbringelserne. I serien »Mit liv som plejebarn«, som i øjeblikket kører på DR, ser vi en 15-årig pige, der har været anbragt syv forskellige steder på 1½ år.

Barnet skal også høres og inddrages i afgørelser om samvær, og afgørelsen skal træffes ud fra, hvad der er til barnets bedste. Det er afgørende, at forvaltningen i sin afgørelse om samvær tager hensyn til, at barnet ikke skal opleve samvær og kontakt i de situationer, hvor det er skadeligt for barnet. Her kunne ministeren måske svare på, hvornår det er skadeligt at have samvær med sin familie og sit netværk. Er det, hvis børnene bliver kede af det efter samværet?

Hvordan vil ministeren sikre, at en familie får hjælp som en helhedsorienteret indsats, herunder både før, det ender galt, og efterfølgende? Der står ofte nogle forældre tilbage i dyb krise, og hvem hjælper familien? Hvad er konsekvensen, når lovgivningen ikke bliver overholdt?

Jeg kunne også godt tænke mig, at ministeren undersøger om aldersgrænsen på 12 år for advokatbistand er passende, eller om den eventuelt skal sættes ned, og eventuelt også regner på omkostningerne ved det. Jeg kunne også godt tænke mig at høre, om ministeren vil lave en uvildig undersøgelse af Ankestyrelsens praksis. Når vi ser, hvor mange fejl der bliver begået på børneområdet, er ministeren så ikke også bekymret for, at der er nogle børn, der bliver anbragt, som ikke skulle være anbragt? Så handler det også om, at vi skal have kigget på sagsbehandlingstiderne i Ankestyrelsen.

Jeg har så mange ting, jeg gerne ville sige, men jeg har ikke mere tid, og jeg tror ikke, at formanden vil doble op, så jeg ser frem til debatten.

Kl. 13:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren er velkommen til at fremsætte sit forslag til vedtagelse. Den tid lægges nemlig til taletiden.

Kl. 13:29

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det, formand.

Jeg vil gerne læse det her op på vegne af alle Folketingets partier:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at der er udfordringer med kommunernes implementering af lovgivningen i Barnets Reform.

Udsatte børn skal hjælpes. De skal inddrages i deres egen sag, de skal lyttes til, og børnenes ord skal vægtes.

Folketinget følger udviklingen i børnesager, forebyggende indsatser og hjælp til udsatte familier. Børn skal oplyses om deres rettigheder, bl.a. via materiale herom.

Regeringen opfordres til at udsende en skrivelse til kommunerne, der indskærper forpligtelsen til at gennemføre lovpligtige børnesamtaler samt rettidig omhu ved forebyggelse og hjælp til udsatte familier.

Regeringen opfordres også til i skrivelserne at understrege vigtigheden af alle børns ret til en bisidder, når de har en børnesag, samt at kommunerne sikrer oplysning om Børns Vilkårs professionelle bisiddere.

Folketinget har taget initiativer for at opkvalificere kommunernes indsats, heriblandt it-systemet DUBU, Task Forcen m.v. Regeringen opfordres til at tilskynde kommunerne til at få et Task Force-forløb, hvis de har vanskeligt ved at implementere Barnets Reform.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 34).

Tak for ordet.

Kl. 13:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forespørgerne. Det oplæste forslag til vedtagelse vil komme til afstemning på tirsdag.

Jeg giver så ordet til Venstres ordfører, fru Karen Ellemann.

Kl. 13:31

(Ordfører)

Karen Ellemann (V):

Først og fremmest vil jeg sige tak til fru Karina Adsboel fra Dansk Folkeparti for at rejse den her forespørgselsdebat. Der er indlysende nok tale om et vigtigt emne, og jeg synes derfor, at det er rigtig godt, at vi tager debatten her i Folketingssalen. Jeg kan med det samme sige, at vi fra Venstres side jo, som også nævnt, tilslutter os hele forslaget til vedtagelse, men også allerede nu vil jeg gerne takke ministeren for en god besvarelse, hvor det jo blev tydeligt, at det her er et vanskeligt område.

Det var, mens Venstre sad i regering – jeg var faktisk selv socialminister – at vi forhandlede hele Barnets Reform på plads. Vi forhandlede længe og indgående og meget sagligt om en kæmpestor reform med en masse vigtige elementer i. Vi var dengang meget, meget glade for, at der var et flertal i Folketinget, som bakkede os op. Helt grundlæggende handlede det om, at vilkårene for børn og unge skulle forbedres. Hele det grundlæggende formål med Barnets Reform har ministeren allerede været inde på, og det har Dansk Folkepartis ordfører selvfølgelig også, men det kan altså ikke siges for tit, at det handler om at sikre, at udsatte børn og unge får en tryggere opvækst, og at vi også i langt højere grad får styrket kvaliteten af indsatsen på hele det her område, og selvfølgelig hele den forebyggende indsats, den tidlige forebyggende indsats, hele diskussionen om bedre supervision og efteruddannelse af plejefamilierne og sikringen af, at børnene blev og bliver hørt og får givet bedre muligheder for efterværn, og også hele skærpsen af underretningspligten, som måske er det element, man med rette kan sige fungerer bedst i Barnets Reform, i forhold til at man underretter og man reagerer, når man oplever, at der er børn, der mistrives.

Men alle de her gode intentioner og al den klare lovtekst – for det er jo mere end intentioner, det er jo altså en meget, meget klar lovgivning – har det svært i virkelighedens verden. Den har det svært ude i kommunernes hverdag. Et af målene, som vi har været inde på, var jo netop, at støtten og efteruddannelsen af plejeforældrene, af plejefamilierne, blev forbedret. Det var et initiativ, vi tog, fordi vi jo netop er klar over, at det er en kæmpestor opgave at være plejefami-

lie til et tvangsfjernet barn. Derfor blev der indført ret og pligt til supervision og efteruddannelse under anbringelsen.

Men der må vi konstatere, at det billede, vi har nu og her, simpelt hen ikke er godt nok, for det er altså ikke alle kommuner, der lever op til de krav. Der er for mange eksempler på, at kommunerne ganske enkelt ikke giver supervision, selv om plejefamilierne beder om det og gør opmærksom på det. Så sent som i mandags stod der i Jyllands-Posten, at over 49 pct. af plejefamilierne ikke har modtaget den lovpligtige efteruddannelse.

Det at sætte et barn i en plejefamilie har vi jo haft mange diskussioner om. I udgangspunktet lyder det som en bedre idé. Hvis familien simpelt hen ikke er i stand til at tage vare på barnets tarv derhjemme, kan der i det at være i en plejefamilie frem for måske at være i en institution være mange gode takter i forhold til at få en mere normal tryk hverdag, hvor man ikke har en reservemor, der har skiftende vagter og er på eller ikke er på. Så alt andet lige vil jeg stadigvæk sige, at vi skal rette fokus mod plejefamilierne. Men det er klart, at hvis kommunerne så ikke lever op til at give plejefamilierne den tilstrækkelige støtte og hjælp til børnene, jamen så er der for stor risiko for, at anbringelserne ender i brud. Det handler ikke om, at plejefamilierne selv skal være den socialfaglige støtte, for det er plejefamilierne i udgangspunktet ikke uddannet til, men altså at der i hvert fald også til plejefamilierne er den tilstrækkelige støtte, som er skrevet i lovgivningen.

Så det er vigtigt for børnene, at de ikke oplever brud på brud i deres opvækst. At blive en del af en ny familie og også det at tage imod et barn i sin familie er en stor opgave. Derfor er vi selvfølgelig meget interesseret i, hvad ministeren gør for at sikre intentionerne i Barnets Reform i forhold til både supervision og efteruddannelse af plejefamilier.

Så er det også vigtigt, at kommunerne bliver endnu bedre til at håndtere sagerne på korrekt vis. Vi hører stadigvæk for tit om børn, som enten ikke er blevet fjernet, eller børn, som er blevet fjernet på unødvendig vis. Det her, at der er for mange sager, der formentlig ikke er behandlet korrekt – fordi det viser jo sådan set Ankestyrelsens tal – er bekymrende. Jeg er klar over, at der jo ikke er nogen, der gør det med fuldt overlæg, men det ændrer ikke ved, at tallene er for bekymrende, fordi det er børns vilkår, der alt andet lige er tale om her.

Barnets Reform var og er også et forsøg på at forebygge, at børn bliver fjernet fra familierne. Det skal selvfølgelig ske gennem forskellige typer af indsatser. Bare for at tage et hurtigt eksempel: Der blev startet projekter i en række kommuner, hvor man gik ind og tilbød de unge mødre kursusforløb for at gøre dem forældreegnede. Alle de her intentioner er gode.

Nu har formanden rejst sig, hvor er det forfærdeligt, at vi har så kort taletid til sådan et stort emne. Men alt andet lige og afslutningsvis: Vi håber, at ministeren – og det har han også givet tilsagn om – får hanket op i kommunerne, sådan at børnenes tarv bliver varetaget på bedste vis, og vi støtter naturligvis forslaget til vedtagelse. Tak.

Kl. 13:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Jeg rejste mig diskret. Nu giver jeg ordet til Socialdemokraternes ordfører, fru Julie Skovsby.

Kl. 13:37

(Ordfører)

Julie Skovsby (S):

Lad mig starte med at sige, at det er hjerteblod for os Socialdemokrater, at alle får lige muligheder til at vælge og planlægge eget liv. Det starter med, at alle børn får chancen for en god barndom. Langt de fleste børn i Danmark vokser heldigvis op i gode og trygge omgivelser med masser af kærlighed og muligheder, men der er desværre også børn, hvis forældre ikke kan give dem tilstrækkelig omsorg, el-

ler som i værste tilfælde udsætter dem for overgreb. Det er børn, som måske er nogle af dem, der har vanskeligt ved selv at råbe op.

Vi kan alle huske de helt forfærdelige sager, hvor børn har været udsat for et massivt svigt fra deres mor og far, men når vi som samfund svigter derefter, er der tale om dobbelt svigt, og det kan vi simpelt hen ikke byde børn. Derfor skal vi som samfund være meget bedre til at forebygge mistrivsel og omsorgssvigt. Vi skal tage hånd om de udsatte børn og unges problemer så tidligt som overhovedet muligt, men vi skal også have et beredskab, der virker, når det går galt, så vi ikke svigter børnene dobbelt. Der er derfor gennem de seneste år taget væsentlige og store skridt for at forbedre indsatsen for udsatte børn og unge.

Med Barnets Reform kom der for alvor fokus på det enkelte barns retssikkerhed og tarv frem for forældrenes og kommunens. Barnets Reform er en reaktion på, at kommunerne ikke reagerede, når de blev underrettet, at børn, der burde anbringes uden for hjemmet, ikke blev det, og at børnene ikke fik den nødvendige opbakning bagefter.

Barnets Reform indeholder rigtig mange gode elementer, som mange har været inde på før mig, men vi kan konstatere, at der er udfordringer med kommunens implementering. Et kritikpunkt er, at nogle kommuner ikke holder de lovpligtige børnesamtaler og dermed ikke inddrager barnet i sager om eksempelvis anbringelse. Det er naturligvis helt uacceptabelt, for børn skal inddrages i deres egen sag. Der skal lyttes til dem, og børnenes ord skal vægtes. Andre kritikpunkter handler om, at det halter med den tidlige forebyggende indsats, så barnets, den unges og familiens problemer når at vokse sig så store, at de både bliver vanskeligere og dyrere at løse.

Dertil kommer, at kommunerne er blevet kritiseret for ikke at handle hurtigt nok i sager om udsatte børn og unge. Det siger sig selv, at kommunerne naturligvis skal overholde gældende lovgivning. Reglerne hjælper jo ikke børnene, hvis ikke de følges op af konkret handling i kommunerne. Og har kommunerne problemer med at følge reglerne, må vi hjælpe dem. Derfor har Socialdemokraterne heller ikke været blege for at bygge oven på Barnets Reform. Efter regeringsskiftet er der bl.a. blevet ændret på reglerne om statsrefusion, så særlig små, fattige kommuner ikke står alene med udgiften til at anbringe meget store børneflokkene, for vi må erkende, at der er kommuner, hvis økonomi har været så udfordret, at det har overskygget hensynet til barnets tarv.

Men vi er også gået et skridt videre i erkendelsen af, at den hjælp, som børn og familier har fået, ikke har været god nok. Sidste år gennemførte vi overgrebspakken, der skal forebygge overgreb og sikre en styrket indsats for de børn og unge, der har været udsat for overgreb. Her er der bl.a. afsat midler til et permanent netværk for familiechefer i hele landet, så kommunerne i større udstrækning kan lære af hinanden.

Med tilsynsreformen har vi taget et vigtigt skridt for at sikre et mere professionelt tilsyn og bedre kvalitet på anbringelsessteder, bo-tilbud og andre sociale døgntilbud for de allermest udsatte børn og voksne.

Med finansloven for 2014 er der indgået en aftale om at styrke og målrette den tidlige og forebyggende indsats over for børn og unge, der vokser op i udsatte familier, så vi undgår, at barnets og den unges og familiens problemer vokser sig så store, at det bliver vanskeligt at løse dem. Endelig har regeringen frem mod 2020 sat konkrete mål for den indsats, der skal støtte udsatte børn og unge, og de kommende initiativer, som tilsammen styrker indsatsen for udsatte børn og unge, er markant. Det er helt centrale initiativer, hvis vi skal sikre, at alle har lige muligheder i livet, og at alle børn skal have chancen for en god barndom. Det vil vi Socialdemokrater. Tak for ordet.

Kl. 13:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Så er det den radikale ordfører, fru Zenia Stampe.

Kl. 13:42

(Ordfører)

Zenia Stampe (RV):

Jeg vil også gerne starte med at takke Dansk Folkeparti for at sætte den her debat på dagsordenen. Jeg vil så også allerede sige nu, at jeg synes, det er fantastisk, at vi har kunnet blive enige om et fælles forslag til vedtagelse, hvilket jeg også synes er et bevis på, hvor vigtigt vi alle sammen synes det her område er, og hvor stor vægt vi lægger på, at det ikke skal gå op i politisk palaver, men være noget, der faktisk kommer børnene til gode. Det oplever jeg hele vejen rundt, og det er noget, man næsten kan blive rørt over, når man går herinde, og vi ellers kan bruge rigtig meget tid på at småskændes om det ene og det andet.

Men det er måske også det mest alvorlige område, man overhovedet kan komme ind på. Jeg ved i hvert fald, at der ikke er noget, der kan gøre mig mere ked af det end at høre unge mennesker fortælle om svigt i familien, som så bliver fulgt op af svigt i systemet; at have alt for mange sagsbehandlere, alt for mange afbrudte forløb på en institution eller i en plejefamilie osv. osv. Det er jo bl.a. det, vi prøver at gøre noget ved i Barnets Reform, altså at dem, der skal anbringes, skal anbringes, og at det skal ske på en professionel og omsorgsfuld måde og også på en måde, som selvfølgelig tager hensyn til barnets egne ønsker.

Men vi gør også noget for familierne. For som det også er blevet sagt heroppefra, er der jo familier, hvor man måske kan forebygge, at en anbringelse bliver nødvendig. Derfor er jeg også rigtig glad for de initiativer, der lå i Barnets Reform i forhold til at styrke familierne og forældrene.

Jeg havde for et par måneder siden et møde med KL, som jo også prøver at hjælpe kommunerne med at implementere Barnets Reform. Det gjorde indtryk på mig, for det viste jo, at de er mindst lige så optaget som os af at realisere Barnets Reform. De synes, det er en god reform. De bakker op om den. Så min oplevelse er, at alle de gode viljer er til stede, men selvfølgelig ved vi, at gode viljer ikke er nok. Men der bliver snart arbejdet fra alle ender og kanter på, at viljerne også skal blive til virkelighed. Socialstyrelsen har initiativer. KL har initiativer. Jeg tror også på, at kommunerne ønsker at gøre det bedre. Og så synes jeg også, at vi skal styrke debatten og arbejdet med løbende at følge op på det her ved bl.a. at have en debat som i dag.

Til slut vil jeg bare sige, at vi, som tidligere sagt, bakker op om forslaget til vedtagelse, som vi synes har en rigtig god balance. Den understreger selvfølgelig det gode i intentionerne i Barnets Reform, men anerkender jo også, at der er implementeringsproblemer. Men den kommer så også med nogle konkrete løsninger på det. Det synes vi er en rigtig fin balance, for det er klart, at der er nogle problemer, og dem skal vi også have øje for herinde og gøre hvad vi kan for at rette op på. Tak.

Kl. 13:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den radikale ordfører. Så er det Socialistisk Folkepartis ordfører, fru Sanne Rubinke.

Kl. 13:45

(Ordfører)

Sanne Rubinke (SF):

Jeg vil også gerne starte med at takke Dansk Folkeparti for at have taget initiativ til at tage temperaturen på Barnets Reform. Der vil al-

tid være gode grunde til, at vi drøfter, hvilke forhold vi byder udsatte børn og unge her i Danmark, og vi har jo alle sammen hele tiden den her blinkende røde lampe omkring de forfærdelige kommunale svigt, vi har oplevet i en række børnesager inden for de sidste 10 år, bl.a. de såkaldte Tønder- og Brønderslevsager. Jeg skal også med et smil på læben kvittere for Dansk Folkepartis udvikling på det her område, for vi husker også en tidligere ordfører i sin tid kæmpe indædt for revselsesretten over for børn. Så der er i hvert fald sket noget, og det her er et rigtig godt initiativ.

Arbejdet med Barnets Reform har været et langt sejt træk, der oprindelig begyndte med anbringelsesreformen i 2006, og som jo har haft til mål at sikre en større kontinuitet i anbringelser med en stabil og nær voksenkontakt for udsatte børn; at styrke hensynet til barnets tarv frem for hensynet til forældrene; at sikre udsatte børns rettigheder; at sikre en tidligere indsats, også af forebyggende karakter; at sikre mere kvalitet både i sagsbehandlingen og i selve indsatsen; og at sikre bedre rammer for kommunernes indsats, herunder en afbureaukratisering.

Vi er da kommet et stort skridt videre. Reglerne om udveksling af oplysninger om rent private forhold er blevet styrket. Der er nu gode muligheder for, at der kan udveksles relevante og nødvendige oplysninger om private forhold vedrørende et barn eller en ung mellem socialforvaltning, skole, sundhedspleje, dagtilbud osv., således at man muliggør en tidlig tværfaglig indsats til gavn for udsatte børn.

Anbragte børn har fået ret til en støtteperson, der kan fungere som stabil voksenkontakt med positiv betydning for barnets eller den unges udvikling. Tilsynet med opholdsstederne er blevet styrket med tilsynsreformen. Overgrebspakken har bl.a. banet vejen for oprettelse af børnehuse i alle landets regioner. Den skærpede underretningspligt er blevet præciseret, så det nu er tydeligere, hvornår man som fagperson skal underrette socialforvaltningen, hvis man ser mistvivsel hos et barn. Og sammenlægningen af de fem statsforvaltninger har nu også banet vejen for en forbedret og mere professionaliseret sagsbehandling i samværs- og bidragssager i statsforvaltningen.

Så håber vi faktisk også, at den nye folkeskolelov vil hjælpe udsatte børn, da vi jo faktisk tror på, at en længere og sammenhængende skoledag styrker netop de svage stillede børn.

Men selv om der er sket forbedringer, både lovgivningsmæssigt og i den kommunale sagsbehandling på børnefamilieområdet, er der så sandelig stadig plads til forbedringer, som også forespørgeren påpeger.

Der er desværre stadig mange eksempler på en alt for stærk silotænkning i kommunerne, hvor udsatte børn og familier falder igennem og skal rende fra den ene sagsbehandler til den anden, uden at tingene bliver ordentligt koordineret. Vi ser for sene anbringelser, hvilket jo gør, som det tidligere er blevet nævnt, at det er sværere at finde kvalificerede plejefamilier og dermed gøre den brug af plejefamilier, som vi gerne ønsker.

Vi ser for lidt forebyggelse i familien, synes vi. Jeg talte med en mor, som stillede mig det enkle spørgsmål: Nu er mit barn blevet anbragt i en plejefamilie, og jeg kan se, at de nu er blevet tilkendt alverdens støtte fra fagpersoner til at håndtere at have mit barn i deres familie, så kan du forklare mig, hvorfor jeg ikke kunne få en pædagog til at støtte mig i 2 timer hver eftermiddag, som jeg faktisk bad om, og så en aflastningsfamilie en weekend om måneden? Nej, det kunne jeg ikke forklare hende. Men jeg kunne jo godt se, at det måske havde været lykkeligere for dem.

Jeg vil ikke lægge skjul på, at rammerne og organiseringen af arbejdet også er alfa og omega for os her. Der skal være tilstrækkelige ressourcer i form af veluddannede socialrådgivere, og de skal have en passende sagsmængde. Og der skal være en kultur, som fremmer faglighed, helhedstænkning og reel inddragelse af børn og forældre med hensyn til at finde netop den løsning, som tilgodeser det enkelte barns trivsel, sundhed og udvikling.

Dokumentation, evidens og forskning kan bringe os et stykke, og det kan måske også bringe os langt, men at opfylde intentionerne i lovgivningen og i Barnets Reform handler først og fremmest om, at vi alle sammen tør se og tør lytte til, hvor der er børn og forældre, som skal have en indgriben og en hjælp fra fællesskabet – en indgriben fra kommunale medarbejdere, som evner at arbejde i rammer, der befordrer gedigen kommunikation, fokus på etik og retssikkerhed og en stædig insisteren på at fremme det enkelte barns tarv. Det handler først og sidst om medmenneskelige relationer og sagsbehandlere med tid til at bruge både hjerte og hjerne.

Det ser vi at vi med den fælles vedtagelse er med til at fremme, og SF bakker gerne og glad op om forslaget.

Kl. 13:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører. Og så er det Enhedslistens ordfører, hr. Per Clausen.

Kl. 13:51

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Baggrunden for den her debat er jo en opfølgning på Barnets Reform, hvor formålet var en bedre indsats for udsatte børn, altså børn, der udsættes for omsorgssvigt, måske endda overgreb, og som i nogle tilfælde ender med at blive anbragt uden for hjemmet. Det er i hvert fald et prisværdigt formål, men desværre må vi jo så konstatere, at det langtfra er lykkedes i tilstrækkelig grad.

Enhedslisten var ikke med i aftalen om Barnets Reform, og det skyldes ikke så meget indholdet af Barnets Reform, for der er i hvert fald et godt udgangspunkt, men at vi ikke er med i satspuljen, fordi satspuljen jo handler om, at man finansierer en række tiltag ved at tage penge fra de økonomisk dårligst stillede danskere, de arbejdsløse, mennesker, der er ramt af sygdom osv., men også fordi det jo faktisk er sådan, at satspuljen er et helt utilstrækkeligt redskab til at sikre en ordentlig social indsats. Når der i nedgangstider stort set ikke er penge at fordele, rammer det rigtig gode og nødvendige indsatser, som i realiteten burde have faste bevillinger på finansloven.

Når det er sagt, så er der jo en række gode elementer i Barnets Reform, f.eks. en styrkelse af børns rettigheder. Der er så også nogle ting, som vi er mindre begejstrede for, men selve formålet er vi i hvert fald helt enige i.

I dag diskuterer vi så, om kommunerne lever op til intentionerne, og på rigtig mange måder er svaret ganske enkelt nej, og det har såvel kommuner som Folketing ansvaret for. Jeg tror, at hvis vi for alvor skal flytte noget på det her område, skal vi ændre på de økonomiske incitamenter og på sagsbelastningen for sagsbehandlere. Det er et problem, når man har en udgiftsfordeling, hvor det kan komme til at koste en kommune flere hundrede tusind kroner om året at gøre det, der er bedst for barnet. Uden at man skal tro, at kommuner altid hengiver sig til kassetænkning, så er det i hvert fald meget, meget problematisk, at man i den måde, man bevilger penge på, opfordrer kommunerne til måske ikke altid at sætte barnet først.

Det andet handler om et maks. over det antal børnesager pr. sagsbehandler, som man kan tage sig af. Det er også indgået i debatten flere gange. Vi kender eksempler på socialrådgivere og sagsbehandlere, som sidder med mere end 40 sager på det her område, og det er nok indlysende for de fleste, at det kan være uoverskueligt og gå ud over kvaliteten.

Vi synes også, den forebyggende indsats halter. Det arbejde, der handler om helt at undgå, at børn ender i de meget udsatte situationer, skal styrkes. Det kan man f.eks. gøre gennem socialrådgivere i daginstitutionerne, et af de krav, som Enhedslisten flere gange har rejst. Det kan nemlig betyde, at pædagoger og socialrådgivere i fællesskab bliver bedre til at spotte børns problemer, før de vokser sig store, og at forældrene kan få råd og vejledning så tidligt, at det hele

ikke ender galt for familien. Det er godt for de mennesker, der vedrører, og det er sådan set også godt for samfundet og samfundsøkonomien. Det kunne også være gennem særlige forældrekurser med særligt fokus på vordende mødre i en udsat position. Barnets Reform havde i høj grad sigte på forældre, hvor en anbringelse allerede var sket eller stod umiddelbart i udsigt, men det er altså muligt at gøre mere, for at en familie ikke kommer dertil.

En central del af Barnets Reform var desuden en revision af lovgivningen om efterværn, og her må vi jo så konstatere, at det virkelig halter. Alt for mange anbragte unge overlades enten helt eller delvis til sig selv, så snart de fylder 18 år. Og jeg vil så gentage det forslag, som Enhedslisten flere gange har bragt frem: Lad os gøre det til en egentlig rettighed for de anbragte unge at få et tilbud, så kommunerne ikke bare er forpligtet til at overveje det for derefter at forkaste tanken, men bliver forpligtet til at give den unge et tilbud, som man selv kan vælge til eller fra.

Så vil jeg sige, at vi er rigtig glade for, at det forslag, som vi også er kommet med, og som handler om oprettelse af børnehuse, nu er blevet til virkelighed. Det betyder forhåbentlig, at langt færre overgreb mod børn bliver overset af systemet. Og vi vil opfordre ministeren til at følge op på, om alle de forskellige myndigheder, der har at gøre med børn, hvor der er mistanke om, at de har været udsat for overgreb, nu også begynder at arbejde sammen og sikre, at børnene kun behøver at komme i børnehuset og ikke både på politistation og kommunekontor og sygehus og andre steder.

Vi støtter fra Enhedslistens side teksten i det forslag til vedtagelse, som er fremsat. Hvis vi skulle fremhæve noget særligt i det forslag, som vi er meget glade for, så er det det centrale element, hvor regeringen pålægges at følge ekstra godt op på gennemførelsen af børnesamtaler. Men alt i alt synes vi, at der er tale om et godt, fornuftigt og fremadrettet forslag til vedtagelse, som vi altså støtter.

Kl. 13:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det Liberal Alliances ordfører, fru Thyra Frank.

Kl. 13:56

(Ordfører)

Thyra Frank (LA):

Tak. Også fra Liberal Alliance tak til Dansk Folkeparti for initiativet til denne drøftelse. Intet kan være mere vigtigt end at sikre den højeste kvalitet såvel fagligt som medmenneskeligt på dette område. For børnene er så udsatte i de sager, vi her møder, og det kan få livslange omkostninger for disse børn, hvis kommunerne ikke på bedste vis lever op til intentionerne i Barnets Reform. Og derfor kan Liberal Alliance også bakke op om det fælles forslag til vedtagelse.

Kl. 13:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det den konservative ordfører, fru Mai Mercado.

Kl. 13:57

(Ordfører)

Mai Mercado (KF):

I Det Konservative Folkeparti bakker vi også op om den debat, der har været. Det er en meget vigtig debat, som Dansk Folkeparti har startet. Jeg tror, det er noget, som påvirker alle politikere, når man har lavet et stykke politisk arbejde, hvor man har kæmpet, og hvor man har arbejdet for at sikre bedre rettigheder for en række børn og unge, som har det rigtig, rigtig svært, og man så ser en række praksisundersøgelser og en række undersøgelser fra Ankestyrelsen, som rent faktisk viser, at kommunerne ikke lever op til deres ansvar.

Derfor bakker vi rigtig inderligt og varmt op om, at der nu bliver sendt en skrivelse til kommunerne, som præciserer reglerne, sådan at der kan blive bragt orden i de her sager, og så vi igen kan sikre, at der bliver taget hånd om de unge og de børn, som har hjælp behov.

Kl. 13:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til alle ordførerne. Så er det til sidst socialministeren.

Kl. 13:58

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Tak for det. Jeg vil bare her til sidst kvittere for alle de indlæg, der har været på tværs af partierne, og så selvfølgelig også for, hvad alle har været rigtig glade for, at vi har en vedtagelse på tværs af partierne, som vi alle sammen kan blive enige om.

Jeg synes også, at det et eller andet sted vidner om, at det her fuldstændig som med Barnets Reform er et område, som vi alle sammen gerne vil følge tæt, og som betyder rigtig meget for os. Det vil jeg selvfølgelig gerne kvittere for. Så tusind tak for det.

Kl. 13:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jeg giver nu ordet til ordføreren for forespørgerne, fru Karina Adsbøl. Det må så være en anden runde.

Kl. 13:58

(Ordfører for forespørgerne)

Karina Adsbøl (DF):

Jeg vil godt sige tak for debatten og for, at vi har en bred fælles vedtagelse. Jeg vil give fru Zenia Stampe fuldstændig ret. Man bliver jo helt rørt.

Fru Karen Ellemann sagde noget, der var fuldstændig rigtigt i forhold til plejefamilierne og efteruddannelse af dem. Det er utrolig vigtigt.

Der er faktisk to plejemødre, der har lavet en bog, »Svigtet ingen vil se«. Den er udgivet af Socialpædagogerne. Den har også en historie. Den ene plejemor havde sit barnebarn i netværkspleje, og den anden plejemor havde haft to børn i pleje. Det, der undrer mig, er, at efter udgivelsen af den her bog har de faktisk ikke nogen af deres børn i pleje længere. Det giver jo stof til eftertanke, og det skal vi selvfølgelig undre os over.

Til fru Zenia Stampe, som står nede i hjørnet, vil jeg sige: Zenia, du har jo ret i, at der også er mange kommuner, der har en stor velvilje over for det her – bl.a. Hjørring Kommune. De bestilte simpelt hen en rapport fra Deloitte for at undersøge, om de gjorde deres arbejde godt nok. Det er faktisk interessant at se, hvad der kom ud af den rapport.

Rapportens konklusioner viste, at der i 13 pct. af sagerne foreligger en børnesaglig undersøgelse. I 21 pct. er den ikke udarbejdet, og i 66 pct. lever undersøgelsesgrundlaget ikke op til lovkravene.

I 15 pct. af sagerne er der handleplan. I 32 pct. af dem er der ikke handleplan, og 53 pct. af dem lever ikke op til lovkravene.

I 27 pct. af sagerne er der afholdt børnesamtale. I 57 pct. er der ikke afholdt børnesamtale, og i 16 pct. er børnesamtalen ikke afholdt rettidigt.

Det gav så også en masse efterfølgende i forhold til det, ministeren sagde, nemlig at synlig ledelse er utrolig vigtigt. Men man må da anerkende en kommune, som iværksætter sådan en rapport og undersøger sig selv. Det synes jeg er flot – også at de tager konsekvensen heraf og handler.

Til fru Julie Skovsby vil jeg sige: Velkommen tilbage, det er dejligt at se dig i Folketinget igen.

Jeg vil godt takke for debatten. Der kommer sikkert efterfølgende en masse opfølgende spørgsmål, fordi ministeren ikke rigtig svarede

på de spørgsmål, jeg stillede, i forhold til om han ville iværksætte en undersøgelse af, om børn under 12 år også skulle have mulighed for at få en advokat. Jeg spurgte også, om man skulle lave en undersøgelse af, hvordan Ankestyrelsens praksis fungerer. Men jeg sender dem på skrift.

Jeg vil godt takke alle sammen for debatten i dag. I må have en rigtig god påskeferie. Jeg håber, at I kommer til at nyde den.

Kl. 14:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren.

Jeg bliver nødt til at påtale brugen af direkte tale.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut. Afstemningen finder sted på tirsdag.

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) 1. behandling af lovforslag nr. L 171:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love. (Afgiftsnedsættelse for elektricitet fra land til visse erhvervsskibe i havne, mulighed for kraft-varme-værker for at opgøre afgifter på timebasis, ændring af afgiftsregler for biogas m.v. af hensyn til energibeskatningsdirektivet, forsøgsordning med udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser m.v. i frikommuner og forlængelse af forhøjet befodringsfradrag for pendlere i yderkommuner).

Af skatteministeren (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 26.03.2014).

Kl. 14:02

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet. Jeg giver først ordet til Venstres ordfører, hr. Thomas Danielsen.

Kl. 14:03

(Ordfører)

Thomas Danielsen (V):

Tak for det, formand. L 171 er et lovforslag bestående af flere forskellige ting. Det drejer sig både om ændringer af afgiftsregler for biogas, opgørelse af afgifter på timebasis for kraft-varme-værker, udvidet benyttelse af afgiftsfrie institutionsbusser, justering af ligningsloven vedrørende et befodringsfradrag for pendlere i yderkommuner og lempelse i elafgiftssatsen for elektricitet fra land til større skibe.

Det glæder Venstre, at vi skal behandle de ændrede regler for afregningspriserne for biogas i det her lovforslag, fordi det er et udtryk for, at regeringen har lyttet både til os, men også til befolkningen i forhold til at droppe brændeafgiften, og vi behandler det i dette lovforslag, for at vi kan leve op til EU's minimumsafgifter på gas fremstillet ad denne vej.

Opgørelsen af afgifter på timebasis for kraft-varme-kraft er også udsprunget af energiforliget fra 2012, hvor dette vil muliggøre den grønne omstilling på vores kraft-varme-værker fra kul til VE-brændsel. Det vil altså sige, at man ikke bliver straffet for at bruge biobrændsel på vores kulkraftværker rent økonomisk.

Udvidet benyttelse af afgiftsfrie institutionsbusser er som sagt også en del af lovforslaget, hvilket betyder, at frikommuner uden godkendelse i Skatteministeriet kan bruge institutionsbusser til andre

formål, end de hidtil har haft mulighed for. Det vil f.eks. sige, at medarbejdere og personale kan bruge dem til møder og kurser m.m. Det er nogle spændende tanker, som er i frikommunerne, og som vi også støtter op om.

Der lægges ligeledes op til en justering af ligningsloven vedrørende det særlige befodringsfradrag for pendlere i landets yderkommuner. Det har alene teknisk karakter og ændrer ikke på, at denne regering ellers har ændret på kriterierne for, hvad der er yderkommuner i andre sammenhænge, hvilket gør, at der ikke er sammenhæng med de øvrige lovforslag, regeringen har fremsat på dette område. Det kunne ellers være interessant at få konsekvensvurderet, hvad den økonomiske konsekvens ville være, hvis man fulgte regeringens linje på dette område. Det vil jeg prøve at forfølge som en del af den videre behandling af lovforslaget.

Endelig indeholder lovforslaget en lempelse af elafgiftssatsen for elektricitet fra land til større skibe. Det ligger fint i tråd med Venstres politik på området. Det har en række fordele i form af bedre luftkvalitet og mindre CO₂-udledning, men det er vigtigt for Venstre at understrege, at det alene er en mulighed, man stiller til rådighed for danske havne og de fartøjer, der benytter vores havne. I dag er der ikke ret mange skibe, der er indrettet sådan, at man kan benytte sig af muligheden, hvorfor vi vil sige farvel til en rigtig stor omsætning, hvis det er noget, vi pålægger skibene.

Det er en meget blandet pose bolsjer, som Venstre støtter. Og jeg har lovet at hilse fra De Konservative og sige, at de også støtter forslaget.

Kl. 14:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:07

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg synes, at Venstres ordfører springer lidt hurtigt hen over eller faktisk slet ikke nævner, at alle disse fine bolsjer om lempelser betales af, at der indføres en afgift på biogas, og at berørte organisationer på området sådan set ikke er enige i, at den her afgift følger naturligt af energibeskatningsdirektivet fra EU. Men hvad siger Venstre til det?

Kl. 14:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:07

Thomas Danielsen (V):

Det er korrekt, at vi er blevet pålagt at skulle overholde EU's minimumsgrænser, som betyder, at der vil ske en minimumsbeskatning af biogas, og det følger Venstre, det er korrekt.

Kl. 14:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ole Birk Olesen.

Kl. 14:08

Ole Birk Olesen (LA):

[Lydudfald] ... Men hvordan forholder Venstre sig til, at kræfter på området ikke mener, at det nødvendigvis skal være omfattet af EU's energibeskatningsdirektiv? Og med hensyn til det rent politiske indhold i det vil jeg sige, at biogas jo ikke er forurenende, så hvorfor skal der egentlig lægges en afgift på det?

Kl. 14:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:08

Thomas Danielsen (V):

Venstre har forfulgt og løftet biogassen, også i energiforhandlingerne, i modsætning til Liberal Alliance, som ikke har været til meget hjælp der. Men det er helt korrekt, at der er blevet sat spørgsmålstegn ved, om det er nødvendigt, og det synes jeg da er en meget relevant drøftelse. Men jeg kan bare sige, at hvis ikke det var for Venstre, som har løftet biogassen via energiforliget, så havde man ikke stået med de gunstige muligheder, som man har i dag.

Kl. 14:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Og så er det Socialdemokraternes ordfører, hr. Jens Joel.

(Ordfører)

Jens Joel (S):

Tak for det. Jeg tror, at hvis man er taleskriver på det her, har man relativt vanskeligt ved at finde sådan en overordnet ramme, som det hele passer ind i. Det betyder jo ikke, at det ikke alt sammen kan trække i den rigtige retning, men det er svært at lave en overordnet flot retorisk tale på baggrund af en pose blandede bolsjer, hvilket Venstres ordfører jo også henviste til.

Der er dog nogle ting, som det er værd at knytte nogle bemærkninger til, og det vil vi selvfølgelig også gerne gøre fra Socialdemokratiets side. Først og fremmest er der den her ændring i forhold til mulighederne for at bruge mere el, hvis man har sit krydstogtskib liggende og dampe nede i Københavns Havn. Det er faktisk en kæmpe fordel i forhold til luftforureningen, og det er en kæmpe fordel for miljøet, i og med at man ikke skal bruge de dieselmotorer, som er på skibene, men kan trække strømmen fra land. Og derfor er det godt, at det her lovforslag gør det billigere og nemmere at få adgang til det.

I forhold til biogas er det jo rigtigt, som det også har været sagt, at det er en del af implementeringen at leve op til EU's direktiv på området, men det er også vigtigt at sige, at man med energiforliget har lavet nogle andre støtteordninger i forhold til biogas, som gør, at det samlet set ikke er sådan, at biogassen er sat ud af spillet, om man så må sige, og derfor står vi selvfølgelig også fuldt bag den overensstemmelse, som der nu bliver mellem vores forpligtelser i forhold til EU og så det, at biogas stadig væk er attraktivt.

I forhold til den opgørelse af afgift på timebasis, som der har været nævnt i forhold til kraft-varme-værker, er det jo fuldstændig i tråd med de forudsætninger, der ligger i energiaftalen. Og fra Socialdemokratiets side hæfter vi os særlig ved, at det jo i hvert fald er med til at fremme værkernes brug af VE-brændsler, som vi sådan set også ønsker at understøtte.

Med hensyn til registreringsafgiften i forhold til frikommunerne og busserne har der været et forsøg, hvor man har kunnet bruge nogle busser i frikommunerne, hvor de ikke var omfattet af registreringsafgiften, og der siger man så, at de steder, hvor man har de her ting, kan man bruge de samme busser, som jo findes i forvejen, til også at lave andre fornuftige ting for institutionens skyld – altså, hvad enten det er uddannelsesformål eller indkøb, eller hvad det kan være. Og det kan jo hverken bruges til privat brug eller på nogen andre måder udvides, men det er godt, at den maskinpark, man har stående, kan bruges mest muligt til gavn for institutionerne.

Med hensyn til det sidste om pendlere og befordringsfradrag er der tale om, synes jeg, en relativt teknisk ændring, som gør, at det, som egentlig var intentionen i aftalen, lever vi også op til, og basisk handler det jo om at sikre folk, der bor i yderområderne og har langt til arbejde, og som er pendlere. Dem vil vi sådan set gerne understøtte, for det er vigtigt, at de arbejder, men det er også vigtigt, at

de bliver boende i nogle af de områder, der ligger lidt længere væk fra nogle af de arbejdspladser.

Så samlet set er det, selv om det er en pose blandede bolsjer, en pose velsmagende blandede bolsjer, og Socialdemokraterne ser selvfølgelig frem til udvalgsarbejdet, men støtter som udgangspunkt forslaget.

Kl. 14:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, hr. Mikkel Dencker.

Kl. 14:12

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Jeg må jo sige, at jeg deler de foregående ordføreres oplevelse af lovforslaget her som en pose blandede bolsjer. Jeg sad og spekulerede over, om jeg skulle finde på et andet udtryk, nu hvor det med de blandede bolsjer var optaget, men lad os blive ved bolsjerne.

Der er fem meget forskellige elementer i lovforslaget her, og de fleste af dem synes vi da i Dansk Folkeparti er ganske udmærkede ideer.

Forslaget om, at man lempet elafgiften for el leveret til krydstogtskibe og andre erhvervsmæssige skibe, når de ligger i havn, af hensyn til at det skal kunne betale sig for skibene at købe el i stedet for at producere den selv ved afbrænding af fuelolie, er jo et forslag, som har til formål at gøre, at der bliver mindre forurening med partikler i havnene, og det er såmænd ikke et formål, som vi i Dansk Folkeparti kan have noget imod på nogen måde. Så det skal regeringen da have ros for, også at man bekymrer sig om ganske små detaljer i afgiftslovgivningen og i skattelovgivningen og også prøver at fremme et godt havnemiljø. Så det er da noget, som vi kan gå ind for.

Det næste element i lovforslaget er, at det foreslås, at biogas skal være omfattet af en afgift, sådan at man kan leve op til energibeskatningsdirektivet. Jeg har noteret mig i høringssvarene, at der er en del kritik af den måde, som forslaget er udformet på, at det måske ikke er afgrænset rigtigt, at det måske ikke er fuldstændig i overensstemmelse med det, som er meningen i energibeskatningsdirektivet, så det synes jeg da er noget, vi skal arbejde videre med i løbet af udvalgsbehandlingen. I Dansk Folkeparti falder vi jo ikke på halen, bare fordi der er nogle, der skriver i et lovforslag, at nu implementerer vi et EU-direktiv, og der hører vi jo så ikke til dem, som bare stemmer ja, når vi hører ordet EU-direktiv. Så derfor vil jeg da tillade mig at spørge ind til det i udvalgsbehandlingen.

Så er der også et element omkring muligheden for kraft-varme-værker for, at de kan gå over til at anvende timebaseret opgørelse af deres afgiftspligtige brændsler i stedet for månedsbaseret, og det ligger helt i forlængelse af energiaftalen, som Dansk Folkeparti jo var med til, og som vi indgik for 2 år siden med næsten alle partier her i Folketinget. Så det er også et udmærket element.

Så vil jeg sige, at det lyder fornuftigt, at man lovhjemler på korrekt vis den mulighed, som plejehjem, der ligger i frikommuner, har for at bruge deres afgiftsfri plejehjemsbusser til andre formål end lige præcis at fragte plejehjemmets beboere eller brugere rundt, men at man altså også kan bruge dem til andre relevante køreformål i forbindelse med plejehjemmets drift.

Så det er også noget, vi kan bakke op om, ligesom vi bakker op om det sidste element i lovforslaget, nemlig at befordringsfradraget, altså det udvidede befordringsfradrag til folk, der bor i yderkommunerne, kommer til at blive implementeret i lovgivningen i overensstemmelse med den aftale, som blev lavet tilbage i 2009, og som altså blev – kan man sige – fejlimplementeret. Så den lille fejl bliver der rettet op på med lovforslaget her.

Så jeg skal sige, at i Dansk Folkeparti støtter vi de fire ud af de fem elementer, der er i lovforslaget, og så skal vi i udvalgsbehandlingen have dykket lidt videre ned i det her med energibeskatningsdirektivet, og det betyder så også, at jeg endnu ikke kan give noget tilsagn til, om vi støtter lovforslaget endeligt ved tredjebehandling.

Kl. 14:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det den radikale ordfører, hr. Nadeem Farooq.

Kl. 14:15

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak for det. Thi forslaget L 171 rummer og er en portefølje af en række fornuftige tekniske ændringer, kan Radikale Venstre godt støtte lovforslaget. Selve gennemgangen vil jeg ikke gentage. Den har mine forgængere, var jeg lige ved sige, udmærket foretaget. Så vil jeg sige, at hvis der er ting, der skal diskuteres, er vi klar til at gøre det i udvalget fremadrettet. Tak.

Kl. 14:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Og så er det Socialistisk Folkepartis ordfører, fru Sanne Rubinke.

Kl. 14:16

(Ordfører)

Sanne Rubinke (SF):

Tak. Jeg står her, fordi mit partis ordfører på området, fru Lisbeth Bech Poulsen, desværre er forhindret i at være her. Så det er faldet i min lod at redegøre for SF's holdning til det her, som i mit manuskript hedder »en lille samling af forskellige tilretninger«, og det er nok det samme som blandede bolsjer, forstår jeg.

I SF er vi positive over for lempelsen af elafgiften, så erhvervmæssige skibe i danske havne nu kan forbruge elektricitet direkte fra land. Der er miljømæssige fordele ved det, da el på den måde alt andet lige kan produceres mere miljørigtigt.

Med hensyn til biogassen anerkender SF, at vi skal pålægge biogas EU's minimumsafgift, da det er i overensstemmelse med energibeskatningsdirektivet. Og på samme måde støtter SF op om muligheden for at anvende timebaseret opgørelse, når der skiftes mellem brændsler på kraft-varme-værkerne, fordi det af os anses for at være en direkte følge af aftalen om den danske energipolitik 2012-2020, Energiaftale 2012.

SF støtter op om registreringsafgiftsfri institutionsbusser på den måde, at disse også kan bruges til andre formål uden at skulle søge skatteministeren om tilladelse. Det skal dog påpeges, at det tydeligt skal fremgå af loven, hvilke betingelser der er for den udvidede benyttelse.

Det sidste element i forslaget om pendlere, der er bosat i yderkommunerne og er blevet sat i en dum situation på grund af en lovteknisk fejl, er en ændring, som SF naturligvis støtter op om, så pendlere ikke befinder sig mellem to stole, og med ændringen kommer lovforslaget jo til at stå, som det oprindeligt var meningen med det.

Alt i alt kan SF støtte forslaget.

Kl. 14:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører, og så er det Enhedslistens ordfører, hr. Per Clausen.

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg bemærkede i den udveksling af synspunkter, der var mellem Liberal Alliances ordfører og Venstres ordfører, at Venstre benyttede lejligheden til at prale af den indsats, man har ydet for at sikre meget omfattende statsstøtte til biogas. Det synes jeg jo er helt i orden, at Venstre påtager sig ansvaret for det. Vi kan så konstatere, når regningen skal betales for den meget massive støtte, at så Venstre er helt fraværende. Så kan man ikke se Venstre for bar fodsåler. Man fortrænger f.eks. i debatten om forsyningssikkerhedsafgiften og erstatning for den fuldstændigt, at en ikke uvæsentlig del af pengene faktisk går til at finansiere det, som Venstre praler af at have skaffet. Jeg synes måske bare sådan en lille smule ansvarlighed ville være en god idé.

Jeg har sådan set ikke noget imod, hvis vi kunne trods EU, også på områder som afgiftsreglerne for biogas, hvis vi så kunne få et flertal i Folketinget for, at vi droppede al statsstøtten til biogas. Så behøvede de efter min opfattelse ikke at betale afgift. Nu er der så kommet en minimal afgift, fordi regeringen enten af hensyn til Venstre eller hensyn til alle kræfter mener, at biogas er et af de områder, hvor man skal krybe så tæt på EU's bundgrænse, som man overhovedet kan komme. Det er så okay. Det, at man indfører den her skat, er jo ikke noget argument for Enhedslisten for ikke at støtte forslaget.

Det andet, jeg godt vil sige, er, at hele spørgsmålet omkring landstrøm for adskillige byer i Danmark og for havnemiljøet i adskillige byer i Danmark jo faktisk er en rigtig væsentlig udfordring, for man vil jo meget gerne have krydstogtskibe til byerne for at skabe udvikling, beskæftigelse og den slags. Men vi kan også konstatere, at der faktisk er en stor udfordring, der handler om, at den måde, man på de her krydstogtskibe producerer el på, ganske ofte er på en meget stor energiforbrugende måde, en CO₂-udledningsagtig måde, hvor man udleder rigtig meget CO₂, men hvor man også forurener rigtig meget med partikler.

Venstre er så glad for, at man ikke kan forbyde det, og det er jeg sådan set ikke så glad for, men jeg medgiver, at det kan være vanskeligt at gå så effektivt til værks. Så går man den bløde vej, ligesom de har gjort i andre lande som f.eks. Tyskland og Sverige, og forsøger at få lempet på afgiften, og det kan man roligt gøre, al den stund at der ikke er nogen af de her skibe, der i dag bruger den her måde at få strøm på. Så der er ikke noget provenutab ved at lempe afgiften helt ned til EU's mindstegrænse.

Man skulle næsten tro, at det her var sådan et lovforslag, som Liberal Alliance burde være glad for, fordi det hele handler om at få afgifterne ned på EU's mindstegrænse. Jeg ved selvfølgelig godt, at man gerne vil hejse det EU-kritiske flag her op til EU-parlamentsvalget, og at begejstringen for det derfor ikke kan være så stor, men ellers synes jeg da nok, at sådan en klar nedsættelse af energiafgifterne burde påkalde sig større begejstring. Vi er i hvert fald glade for, at man gennemfører det, og synes, at det er en miljømæssigt rigtig fornuftig ting.

Så er der nogle af de andre elementer i lovforslaget, og om dem kan man sige, at det jo er modigt at begynde at udtale sig om detaljerne, fordi det er teknisk forholdsvis detaljeret. Det, man kan konstatere, er, at både når man snakker om det, der sker i forhold til befordringsfradrag til pendlere i yderkommunerne, og om spørgsmålet omkring timebasis for kraft-varme, er der tale om provenuneutrale handlinger, som tilsyneladende tjener et fornuftigt formål, hvis man i det her tilfælde skal fæste lid til, hvad der står i bemærkningerne, og det vælger vi så at gøre.

Der er en enkelt ting til sidst, som jeg også gerne vil fremhæve som en god ting. Forsøgskommuneordningen bruges jo tit til at gennemføre ting, som stiller borgerne dårligere. I det her tilfælde kan

man sige, at muligheden for at bruge de her afgiftsfri institutionsbusser til en række ekstra tiltag jo er den helt rigtige vej at gå, og at man i virkeligheden selvfølgelig burde gå længere, for der er jo ingen grund til, at kommunens institutioner er i besiddelse af busser, der holder stille, hvis de kunne bruges til noget fornuftigt.

Så derfor er vi glade for, at man nu løser den lille udfordring, der er med, at når det handler om skat, kan man ikke nøjes med at give undtagelser, så skal man også have hjemlet skatten og skatteændringerne i lovgivningen. Det er udtryk for, at der i hvert fald i princippet er retssikkerhed, når man snakker om skattesystemet; om det så altid gør sig gældende konkret, er selvfølgelig en anden sag.

Men vi støtter altså det her lovforslag, som vi synes indeholder en række gode og fornuftige elementer, både når vi kigger på det miljømæssige, klimamæssige, og når vi kigger på det økonomiske.

Kl. 14:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er skam en kort bemærkning fra hr. Thomas Danielsen.

Kl. 14:23

Thomas Danielsen (V):

Tak for det og tak for de venlige ord til Venstre fra Enhedslisten. Jeg skal bare lige være helt sikker på, hvor Enhedslisten står i forhold til ordførerens kredsen om landstrøm til større skibe. Er det Enhedslistens ønske, at vi bør stille krav til anvendelsen af landstrøm til skibe, der besøger danske havne?

Kl. 14:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:23

Per Clausen (EL):

Det er helt indlysende, at der bør vi ende, men jeg er også enig med regeringen i, at vi ikke er der endnu, hvor det vil være fornuftigt at gøre det, så nu starter vi med det her. Men det er klart, at en så ekstremt forurenende måde at producere el på, som der er tale om, både når det handler om CO₂-udslip, og når det handler om farlige partikler i bymiljøet, skal man selvfølgelig sætte en stopper for.

Kl. 14:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Thomas Danielsen.

Kl. 14:24

Thomas Danielsen (V):

Jeg kunne godt tænke mig, at ordføreren kunne løfte sløret for, hvordan Enhedslisten gerne så, at man gik til værks, altså om det er noget, man skulle lave i fællesskab med andre lande, eller om det er et område, som Enhedslisten ønsker at Danmark skal gå foran på og begynde at stille krav på.

Kl. 14:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:24

Per Clausen (EL):

Foreløbig forsøger vi jo at holde efter Sverige og Tyskland, når det handler om at få afgiften sat ned på det her el. Så synes jeg, at hvornår man griber til et forbud, og om man gør det før andre eller samtidig med andre, må komme an på en konkret vurdering. Og der vil jeg sige at vi ikke er helt færdige med vores overvejelser, men jeg kan love hr. Thomas Danielsen, at han vil være en af de første, der vil blive informeret om det, når vi er klar med et bud på, hvornår præcis det skal ske.

Kl. 14:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det den sidste ordfører, hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:25

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg vil lige starte med et par ord til Venstres ordfører, hr. Thomas Danielsen, om biogas og Liberal Alliances indsats eller mangel på samme for at få det godt støttet af det offentlige – i modsætning til Venstre, som virkelig er gået foran for at få det meget støttet.

Jeg vil sige: Det er jo fuldstændig korrekt, at det ikke er noget, Liberal Alliance har gjort et stort nummer ud af at gøre. Og det er, fordi vi har det sådan, at den der støtte jo skal finansieres på en eller anden måde. Og hvis vi ikke stemmer for al den støtte, som Venstre gerne vil give til udvalgte energiformer, så behøver vi heller ikke at deltage i finansieringen af al den støtte.

Det vil sige, at vi ikke behøver – ligesom Venstre gjorde, mens Venstre var i regering og havde en minister i Klimaministeriet – at opfinde en forsyningssikkerhedsafgift, som ikke alene skulle lægges på alt fossilt brændsel, men også på brænde til pejsen og på halm og træpiller og alt muligt. Den slags ting behøver vi ikke at opfinde, modsat Venstre, som skal bruge pengene til at støtte forskellige energiformer.

Vi behøver heller ikke, når vi har mistet regeringsmagten – hvis vi nu havde haft den på et tidspunkt – at aftale at gennemføre forsyningssikkerhedsafgiften med den nye regering, der kom, ligesom Venstre har gjort. Og vi behøver således heller ikke nu at rende rundt og lade, som om vi er imod en afgift, som vi har opfundet og aftalt skal gennemføres, ligesom Venstre gør, for at narre vælgerne til at tro, at Venstre er imod energiforhøjelserne, når Venstre i virkeligheden opfinder dem og aftaler dem. Den slags ting behøver vi ikke, fordi vi ikke vil støtte alle mulige energiformer.

Så vil jeg sige om det her lovforslag, at det jo rummer en række udmærkede lempelser osv., som vi godt kan bakke op om, men det hele er finansieret af, at man indfører en afgift på biogas, som ikke i dag er afgiftsbelagt. Og man gør det med den begrundelse, at EU's energibeskatningsdirektiv tilsiger, at man skal gøre det. Der er bare mange, der sætter spørgsmålstegn ved, om det er rigtigt, at EU siger, at vi skal gøre det.

Brancheforeningen for Biogas efterspørger en begrundelse for, at biogas er omfattet af EU's energibeskatningsdirektiv. Dansk Energi siger, at hvis biogas er omfattet af EU's energibeskatningsdirektiv, er der vist også andre ting, der er, som regeringen ikke foreslår at lægge afgift på. Hvis man i stedet tog udgangspunkt i Miljøstyrelsens bekendtgørelse, siger Dansk Energi, ville man se, at biogas ikke nødvendigvis er omfattet. Det er nemlig kun vegetabiliske produkter, der er det ifølge Miljøstyrelsens bekendtgørelse, siger Dansk Energi. Landbrug & Fødevarer mener ikke, at biogas er omtalt i energibeskatningsdirektivet. Så det der med at sige, at det er noget, EU kræver af os, er åbenbart en sandhed, der kan tolkes.

Det, der står fast, er sådan set bare, at regeringen har brug for pengene og gerne vil bruge pengene. Regeringen har brug for et provenu til at finansiere de andre tiltag her og regner sågar også med, at det samlede lovforslag giver 10 mio. kr. mere i statskassen om året. Det forventer vi ikke at vi vil stemme for. Selv om der er meget i det her, vi godt kan lide, kan vi ikke så godt lide finansieringsforslaget. Vi forstår ikke, hvorfor der skal afgift på biogas. Afgift på energi kan være begrundet med, at energien er forurenende på en eller anden måde, men biogas er jo ikke forurenende. Derfor kan vi sådan set ikke se nogen grund til at lægge andet på det end moms.

Men vi vil følge behandlingen af lovforslaget og se, hvordan det ender. Vi vil prøve at se, om vi mere præcist kan vægte de positive

elementer over for de negative. Men forventningen er, at vi vil stemme imod lovforslaget.

Kl. 14:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en enkelt bemærkning. Hr. Thomas Danielsen.

Kl. 14:29

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. Jeg kan jo tydeligt høre, hvordan ordførerens hjerte banker voldsomt for biogas. Derfor kunne det måske være rart, hvis ordføreren ville oplyse, hvad Liberal Alliance konkret så har gjort for at fremme biogas.

Kl. 14:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:29

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg skulle lige til at sige noget sjovt, men det ville måske bare være plat, så det vil jeg lade være med alligevel.

Vi gør jo ikke noget for at støtte bestemte energiformer. Det er jo ikke vores politik, at bestemte energiformer skal udvælges og støttes af det offentlige. Det er Venstres politik. Og det må også gerne være energiformer, som produceres af Venstres vælgere, der får støtten, det ved jeg godt. Men det er bare ikke vores tilgang til energipolitikken, at bestemte energikilder skal favoriseres med tilskud fra det offentlige.

Det, vi gør, er, at vi forsøger at afskaffe afgifter på forskellige energiformer, og vi stemmer imod indførelsen af afgift på biogas, som jeg lige har fortalt. Det er vores måde at sige: Fingrene fra det her! Markedet skal have lov til at finde sig selv, leverandørerne skal have lov til at levere til forbrugerne, uden at det er overbeskattet.

Kl. 14:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Thomas Danielsen.

Kl. 14:30

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. Og tak for bekræftelsen af, at man stemmer imod produktion af biogas. Ordføreren er sådan set også inde på, at man er imod energiforliget. Vi var nogle, der fik sænket energibyrden for danskerne med 2 mia. kr. ved at indgå et energiforlig med resten af Folketinget undtagen Liberal Alliance. Det kan der være masser af fordele og ulemper ved, men hvis vi alene skal forholde os til dette lovforslag og ikke energiaftalen, kunne jeg godt tænke mig, hvis ordføreren, når nu hjertet banker så meget for biogas, ville redegøre for, ikke hvad man har gjort for at støtte biogas, men hvad man gør for at fremme biogas, når nu biogas åbenbart ligger ordføreren så meget på hjerte?

Kl. 14:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:31

Ole Birk Olesen (LA):

Det er jo noget forkvaklet sludder at stå her i Folketingssalen og sige, at fordi man ikke vil give offentlig støtte til et bestemt produkt, er man imod, at det bliver produceret. Hr. Thomas Danielsen sagde, at vi stemmer imod produktionen af biogas. Gu' gør vi da ej! Vi stemmer imod offentlig støtte til biogas. Det er da ikke det samme, som at vi stemmer imod produktionen af biogas. Til gengæld er vi

villige til modsat Venstre at stemme imod, at man indfører en afgift på biogas, for vi kan ikke se begrundelsen for det.

Kl. 14:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Og så skal man måske lige begrænse sig lidt i, hvad man siger. Det lød sådan lidt voldsomt.

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det skatteministeren.

Kl. 14:32

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Nu vil jeg jo nødig komme imellem i et godt slagsmål mellem venner, men tak alligevel for bemærkningerne til forslaget og også for den brede opbakning.

Forslaget indeholder en række ændringer i afgifts- og skattereglerne. Elafgiften for krydstogtskibe og andre større erhvervsmæssige skibe i havnen nedsættes til EU's minimumsafgift på 0,4 øre pr.

kWh, og det fjerner en barriere for, at skibene får leveret elektricitet fra land. Skibenes forbrug af elektricitet fra land giver miljømæssige fordele i forhold til, hvis elektriciteten produceres af skibets egen generator.

Så er der biogas, som har fyldt noget i debatten. Biogas, som i dag er afgiftsfri, pålægges EU's minimumsafgifter på gas. Det sker af hensyn til overholdelse af energibeskatningsdirektivet, og for nu at afklare enhver tvivl, kan jeg sige, at det er artikel 2, nr. 1, litra b, eller position 2.711 i EU's kombinerede nomenklatur. Så har vi i hvert fald en klar kildeanvisning på, hvor i direktivet det er, vi henter berettigelsen til det her. Men for nu at foregribe debatten, vil jeg også sige, at vi jo har læst høringssvarene, som vi kan høre at hr. Ole Birk Olesen også har, og efter Skatteministeriet klare opfattelse kan den undtagelse, som der henvises til, ikke bruges. Det er en undtagelse i form af en lempelse for afgiftspligtig brændsel til anvendelse i pilotprojekter vedrørende brændsel fra vedvarende energikilder. Det er det, den undtagelsesbestemmelse handler om, og den regel kan altså ikke benyttes til at videreføre den nuværende afgiftssituation for biogas.

Desuden indføres der en valgmulighed for kraft-varme-værker, så de kan anvende timebaseret opgørelse ved fordelingen af afgiftspligtige brændsler mellem produktion af elektricitet og af varme, og det fremmer omlægningen til biomassebrændsel på de centrale kraft-varme-værker, og forslaget er i overensstemmelse med energiaftalen fra 2012.

Så til noget helt andet, nemlig en objektiv regel for udvidet brug af registreringsafgiftfri plejehjemsbusser i en forsøgsordning i frikommuner til erstatning af den gældende ministerbemyndigelse i lov om frikommuner. Der skal jeg til SF's ordfører sige, at det skal være en anvendelse, der er i institutionens egen interesse, eksempelvis indkøb eller uddannelsesformål eller affaldstransport.

Så er jeg også glad for, at pendlere, der er bosat i visse yderkommuner, og som pendler over 120 km dagligt mellem deres sædvanlige bopæl og arbejdsplads, sikres mulighed for at kunne anvende det forhøjede befordringsfradrag frem til og med 2018 eller i mindst 7 år fra det tidspunkt, hvor de blev omfattet af ordningen. Vi retter op på en teknisk fejl i den oprindelige lovgivning på området, og det er også derfor, gruppen af kommuner, der er omfattet, er den samme. Det her er en fejlretning.

Jeg ser frem til at svare på det spørgsmål, der er blevet rejst i løbet af debatten, i udvalgsbehandlingen og håber også at kunne udvide kredsen af partier, der vil stemme for, når vi når frem til tredje behandling.

Kl. 14:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Ole Birk Olesen.

Ole Birk Olesen (LA):

Nu er jeg jo ikke ekspert i EU-jura og har ærlig talt lidt svært ved at finde ud af EU-juraen. Så derfor lytter jeg til folk, der har mere forstand på det, end jeg har. Og det er underligt, synes jeg, at hvis det er så utvivlsomt rigtigt, at EU ved energibeskatningsdirektivet pålægger Danmark at indføre en afgift på biogas, hvorfor der så er tre organisationer, der i høringsvarene sætter spørgsmålstejn ved det. De tre organisationer er vel ikke helt tabt bag en vogn. Hvordan forklarer skatteministeren den diskrepans mellem Skatteministeriet og de organisationer på området, som har forstand på området?

Kl. 14:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:36

Skatteministeren (Morten Østergaard):

Jeg håber da, at hr. Ole Birk Olesen vil regne de mennesker, som sidder og omsætter energibeskatningsdirektivet til lov i Danmark, med blandt dem, der har forstand på det. Det er jo sådan på det her område som på mange andre, at når organisationer afgiver høringsvar, er de ikke altid enige med centraladministrationen og regeringen om, hvordan ting skal fortolkes. Men jeg henviser til høringsnotatet, hvori jeg synes, at vi giver meget klare svar på de indvendinger, der er rejst. Det kan selvfølgelig uddybes yderligere, men når vi gør det her, er det, fordi vi mener, at det er nødvendigt for at overholde direktivet. Men jeg kan da se, at også nogle af dem, der er nævnt her, har en sund og naturlig interesse i, at der ikke kommer afgift på det, kan man sige.

Kl. 14:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Ole Birk Olesen? Nej, så er der ikke mere til skatteministeren. Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Kl. 14:37

Jeg foreslår at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**17) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 57:
Forslag til folketingsbeslutning om dansk initiativ til et forpligtende internationalt klimasamarbejde med progressive i- og ulande (mini-COP-samarbejde).**

Af Per Clausen m.fl.

(Fremsættelse 26.02.2014).

Kl. 14:37

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er åbnet. Klima-, energi- og bygningsministeren.

Kl. 14:37

Klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen):

Tak, hr. formand. Tak for forslaget fra Enhedslisten. Enhedslisten foreslår, at regeringen skal tage initiativ til at samle en klub af villige lande i et forpligtende internationalt klimasamarbejde om klimaven-

lig udvikling med vedvarende energi, energieffektivitet og klimatilpasning. Som begrundelse for forslaget anfører Enhedslisten dels den manglende fremdrift i FN's klimaforhandlinger for at nå en global klimaaftale, der vil sikre, at den globale gennemsnitstemperatur ikke stiger mere end 2 grader, dels svagheden ved en FN-proces, der kræver global konsensus, og hvor laveste fællesnævner bestemmer.

Jeg deler Enhedslistens frustration over, at FN's klimaforhandlinger går for langsomt. Regeringen ønsker vedtagelsen af en ambitiøs, global klimaaftale hurtigst muligt. Jeg deler også den opfattelse, at overliggeren skal sættes højt for at sikre en ambitiøs og grøn omstilling, og at Danmark skal være med i forreste række, også når det gælder en forøget international klimaindsats.

Enhedslistens forslag vurderer jeg imidlertid ikke er det rigtige tiltag for at opnå dette. For det første vil de lande, der skal deltage i en sådan klub, hvis indsatsen for alvor skal batte noget, realistisk set ikke være interesserede i at deltage i et sådant samarbejde. Det gælder f.eks. Kina og Indien. De to lande forventes alene at stå for en tredjedel af verdens samlede udledninger i 2020.

For det andet er Danmark allerede involveret i et større antal internationale fora med fokus på ambitiøse målsætninger, grøn omstilling, vedvarende energi og energieffektivitet. Vores indsats bør ikke handle om at opfinde nye fora, men snarere at få det bedste ud af de eksisterende. F.eks. har Danmark en ledende rolle i den såkaldte Cartagenadialog, som netop er en kreds af ca. 40 klimaprogressive i- og ulande, der arbejder for en ambitiøs global klimaaftale ved at koordinere en fælles tilgang til klimaforhandlingerne.

Herudover er Danmark med til at påvirke de store økonomier til at højne ambitionsniveauet via de årlige Petersbergmøder og vores observatørstatus i Major Economies Forum.

Danmark arbejder også aktivt i forskellige samarbejdsfora med fokus på grøn omstilling, vedvarende energi, energieffektivitet. Danmark deltager i Clean Energy Ministerial, som er et energisamarbejde mellem 23 større industrilande, som tilsammen står for 80 pct. af de globale udledninger. Her er fokus på omstilling af energisystemer i grøn retning og udvikling af nye teknologiske løsninger.

Danmark er endvidere et aktivt medlem af Det Internationale Energiagentur, IEA. IEA er i dag den internationale energiverdens centrale samarbejdsorgan, hvor vi har lejlighed til at udveksle erfaringer med andre lande om, hvordan vi på samme tid når vores målsætninger for energiforsyningssikkerhed, klima og økonomi.

Endelig har Danmark også været en vigtig kraft i oprettelsen af IRENA, International Renewable Energy Agency, i 2009, der arbejder for udbredelsen af vedvarende energi, og som nu tæller 130 lande, herunder Kina, USA og Indien. IRENA har bl.a. påtaget sig at arbejde for målet om fordobling af andelen af vedvarende energi på verdensplan inden 2030 som en del af FN-initiativet Sustainable Energy for All.

For det tredje har vi fra dansk side etableret en række bilaterale samarbejder for at fremme reelle og målbare drivhusgasreduktioner i nogle af verdens største CO₂-udledende lande. I 2012 oprettede regeringen således en Low Carbon Transition Unit, som understøtter grøn omstilling i udvalgte vækstøkonomier. Med afsæt i 40 års danske erfaringer med vedvarende energi og energieffektivitet samarbejder Danmark med Sydafrika, Vietnam og Mexico og bilateralt med Kina for at hjælpe disse lande med at udvikle og implementere ambitiøse energi- og klimapolitiske målsætninger. Rationalet bag indsatsen er aktivt at bruge danske styrkepositioner på klima- og energiområdet i et myndighed til myndighed-samarbejde.

Samlet set er det regeringens vurdering, at der internationalt ikke er appetit til eller behov for yderligere internationale klimafora. For at opsummere vil jeg sige, at regeringen deler opfattelsen af, at der er for lidt fremdrift i FN's klimaforhandlinger, og det er helt afgørende også at arbejde uden for FN for at understøtte FN-forhandlingerne. Jeg vurderer ikke, at Enhedslistens forslag vil kunne skabe mer-

værdi i den internationale klimaindsats. Frem for at danne nye klubber, som ikke omfatter de store udledere, skal vi arbejde på at optimere udbyttet af de eksisterende fora og klubber, vi arbejder i, og de unikke bilaterale samarbejder, vi har haft held til at opbygge med lande som Kina og Sydafrika. Tak.

Kl. 14:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er et spørgsmål fra hr. Per Clausen.

Kl. 14:42

Per Clausen (EL):

Jeg er glad for, at klimaministeren i det mindste er enig i, at vi har en nogenlunde rigtig opfattelse af virkeligheden, nemlig at det går skidt. Jeg kan så konstatere, at regeringen og Danmark deltager i en række internationale samarbejder, og det går så stadig skidt, og det er så argumentet for, at man ikke skal gøre noget nyt. Det må jeg indrømme; det sidste forstår jeg bare ikke.

Jeg synes, at et samarbejde, der består af såvel industrialiserede lande som ikkeindustrialiserede lande, som sammen viser, hvordan man er i stand til at gennemføre en grøn omstilling, måske lige præcis er det, man har brug for på internationalt plan for at rykke ved forhandlingerne. Og jeg vil sige, det er jo ikke, fordi der ikke findes lande ud over Danmark i den industrialiserede del af verden, og det er heller ikke, fordi der ikke findes lande blandt de mindre industrialiserede og ikkeindustrialiserede lande, som er interesserede i den slags, plus – og jeg tør næsten ikke sige det – at de erhvervsmæssige interesser set fra et dansk synspunkt heller ikke ville være ubetydelige ved at etablere et sådant samarbejde.

Kl. 14:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:43

Klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen):

Jeg er, som jeg håber at det også fremgik, ganske enig med hr. Per Clausen i analysen af, at fremdriften er utilstrækkelig i FN's klimaforhandlinger. Vi mener også, at der skal foregå aktiviteter uden for FN-sporet, og derfor har vi forskellige former – og ganske mange af dem – for aktiviteter, som jeg har redegjort for her, og de holder os travlt engageret.

Det er som sagt min vurdering, at vi bør sørge for at få værdi ud af de samarbejder, vi er involveret i, snarere end at starte nye. Og i forhold til Enhedslistens forslag så mener jeg ikke, at vi kan være sikre på at få store udledere med om bord i et forpligtende samarbejde uden for FN-samarbejdet, desværre. Det er simpelt hen en forskel i vores vurderinger.

Kl. 14:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Per Clausen.

Kl. 14:44

Per Clausen (EL):

Jeg er jo ikke engang sikker på, at det her vil give en effekt, som er nødvendig. Jeg vil godt spørge klima- og energiministeren, om det ikke på et tidspunkt, hvor klimaforandringerne eller temperaturforandringerne måske nærmere nærmer sig 4-5 grader i stedet for de 2 grader, der er målsætningen, er værd at overveje, om der ikke, når vi nu har en række bilaterale samarbejder, kunne være et perspektiv i at forsøge at koble nogle af dem sammen og skabe nogle forbindelser på kryds og tværs mellem dem, man har bilaterale samarbejder med.

Jeg er faktisk enig med klima- og energiministeren i, at der, når man tager de bilaterale samarbejder, faktisk er nogle, der er noget

pondus og pointe i, og hvor der kommer noget udbytte af det. Der vil jeg så bare spørge klima- og energiministeren, om vi ikke i den videre debat om det her beslutningsforslag kunne drøfte, om man kunne lave en sammenkobling af nogle af de initiativer og på den måde måske alligevel opnå en ekstra gevinst.

Kl. 14:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:44

Klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen):

Jamen jeg finder hensigterne i forslaget noble, men jeg tvivler på, at det kan lade sig gøre. Jeg vil gerne, i takt med at jeg får snakket med vores bilaterale samarbejdspartnere, på bilateralt niveau høre, hvordan disse stiller sig til tanken om at koble forskellige bilaterale samarbejdspartnere sammen.

Jeg skal dog sige, at de samme lande sidder omkring borde i forskellige konstellationer, og det er jo ikke, fordi vi aldrig møder de lande, vi samarbejder med bilateralt, ved andre forhandlingsborde. Mange af dem, jeg listede op her, har en variation af deltagerlande, men dog sådan, at man kender hinanden fra forskellige samarbejdsfora.

Men jeg vil gerne tage sagen op bilateralt, i takt med at jeg møder de lande, vi har bilaterale aftaler med.

Kl. 14:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ministeren. Så går vi over til ordførerrækken, og den første ordfører er hr. Lars Christian Lilleholt fra Venstre.

Kl. 14:45

(Ordfører)

Lars Christian Lilleholt (V):

Tak for det, og også tak til Enhedslisten for at have fremsat det her beslutningsforslag, så vi også får anledning til at diskutere, hvordan vi placerer os i de internationale fora med hensyn til at nå målsætningen om, at man i verden sikrer, at der ikke sker en forøgelse af temperaturen med mere end 2 grader.

Vi er også enige i, at der sker for lidt, og vi er også enige i, at der i allerhøjeste grad er brug for politisk handling. Og der er måske i virkeligheden mere brug for politisk handling, end der er brug for nye internationale fora til at diskutere den her problemstilling i. Derfor er vi helt enige med klima-, energi- og bygningsministeren i, at der ikke er brug for yderligere internationale fora.

Den store opgave er nu at sikre, at der kommer til at ske noget på klimatopmødet i Paris næste år, i 2015, og at vi der gør alt, hvad vi overhovedet kan, for at det ikke bare er EU-landene med Danmark i spidsen, som løfter den her opgave, men at der også kommer andre lande med. Og der har vi tillid til, at den danske regering sikrer, at Danmark er stærkt placeret i de internationale fora og ikke mindst i EU i forhold til at sikre, at der bliver en aftale – det har vi i allerhøjeste grad brug for – og jeg vil også godt tilføje, at Venstre bakker op om det.

Derfor afviser vi det her beslutningsforslag. Og jeg skal hilse fra Det Konservative Folkeparti og sige, at de er enige i det.

Kl. 14:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 14:47

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, det er dejligt at høre, at hr. Lars Christian Lilleholt og Venstre nærer tillid til regeringen, når det handler om energipolitik-

ken og klimapolitikken internationalt set – det er jo dog trods alt rart. Men jeg vil gerne stille et spørgsmål. Når hr. Lars Christian Lilleholt baserer det på en forventning, om at der skulle opnås resultater, hvad baserer han så det på? Altså, hvor kommer tiltroen til, at vi er i en position, hvor det ser ud til at der kommer gode resultater, og at den danske regering er i færd med at sikre det, fra? Og hvis der godt kunne være en risiko for, at vi faktisk ikke er ved at få resultater, hvad kunne hr. Lars Christian Lilleholt så tænke sig at man kunne gøre fra Danmarks side for at øge mulighederne for at få et resultat?

Kl. 14:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 14:48

Lars Christian Lilleholt (V):

I forhold til de internationale klimaforhandlinger fortsætter den nuværende regering jo den linje, som den tidligere regering også førte på det her område. Vi ønsker en markant holdning på det her område, og vi håber og tror på, at det kan lade sig gøre at nå en aftale til næste år i Paris. Senest har vi jo set, at FN-eksperterne i klimapanellet har været ude med stærke advarsler om fødevaresikkerheden, og sådan nogle advarsler håber og tror vi da på også kan medvirke til, at verdens lande vil samles om at nå en aftale.

Kl. 14:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Per Clausen.

Kl. 14:48

Per Clausen (EL):

Et eller andet sted synes jeg måske, at det at bruge FN's klimaeksperter meget alvorlige advarsler som et argument for, at vi nok er på rette vej, og at den indsats, vi gør internationalt, er tilstrækkelig, er et rigtig dårligt argument. Det, som man siger, er jo, at vi snarere får en temperaturstigning på 4-5 grader i stedet for de 2 grader, og det kalder vel på en ekstra indsats. Jeg ved, at Venstre meget nødig vil gøre en ekstra indsats i Danmark – man vil gerne gøre det globalt – men tror Venstre ikke, at vi kunne skubbe lidt mere på i forhold til at gøre en ekstra indsats globalt, hvis vi gjorde det sammen med andre i et organiseret samarbejde?

Kl. 14:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 14:49

Lars Christian Lilleholt (V):

Jo, helt sikkert, og det er også sådan, at vi i EU presser på, for at EU skal have høje målsætninger på det her område. Men vi tror i Venstre ikke på national enegang, og det er jo det, som den nuværende regering i allerhøjeste grad ønsker, hvor man nationalt synes det er en god idé, at Danmark skal ligge meget, meget langt foran den øvrige del af verden. Vi tror på, at det er fornuftigt, at vi gør alt, hvad vi overhovedet kan, i de internationale fora, vi deltager i, for at man i verden løfter sig på det her område, og der må man også sige at der er en stor opgave at løse.

Kl. 14:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Jens Joel, Socialdemokratiet.

(Ordfører)

Jens Joel (S):

Tak for det. Tak for ordet, og tak til Enhedslisten for at løfte debatten.

Det er jo ikke, fordi man sådan lige bliver løbet ned i den offentlige debat af folk, som tager klimaproblemerne alvorligt. Derfor synes jeg også, at det er godt, at vi nu får en chance for rent faktisk at sætte fokus på, at der er for meget stilstand i de internationale klimaforhandlinger og får diskuteret herhjemme, om ikke vi kan presse på i forhold til det. Det er jo også en god anledning til at minde hinanden om, at den rapport, der kom for nylig – den sidste delrapport fra FN's klimapanel – jo tydeligt viser, at ikke bare de ting, vi har hørt om før, men også meget alvorlige problemer på fødevareområdet og sådan noget ikke bare står over for os, men faktisk rammer rigtig mange steder på kloden. Så der er god grund til at tage det her seriøst, og det synes jeg vi skylder at minde hinanden om. Det kunne man også godt, som hr. Per Clausen jo lidt antydte, nogle gange ønske sig afspejlet i den danske debat om en ambitiøs og i hvert fald om ikke andet så relativt stabil, forudsigelig og fastlagt energi- og klimapolitik som den, vi jo faktisk plejer at kunne enes om i Folketinget.

Jeg mener selvfølgelig, at det er vigtigt, at vi har et stærkt engagement i det internationale klimasamarbejde. Enhedslisten påpeger selv i bemærkningerne til beslutningsforslaget, at vi har haft Grønlandsdialogen, Cartagena og andre forskellige fora, som ministeren også har nævnt. Omkring Det Internationale Energiagentur, Clean Energy Ministerial, Major Economies Forum osv. osv. er der rigtig mange steder, hvor vi kan presse på. Der er heller ikke nogen tvivl om, at når man ser danske ministre agere ved COP-møderne, altså i FN-forhandlingerne, så er Danmark blandt dem, som både internt i EU og i forhold til andre lande i alliancer med LDC'erne, altså de mindst udviklede og fattigste lande, er med til at presse tingene i den rigtige retning og er med til at skabe alliancer, som går på tværs.

Derfor tror jeg, at vi må erkende, at det sådan set ikke er et nyt forum, vi har behov for; vi har et behov for, at der er flere, der støtter Danmark i de bestræbelser, vi gør, og som vi i øvrigt ikke er alene om, og at der er flere, der hopper på den vogn. Der bliver jo løbende diskuteret, hvordan vi kan udvide indsatsen, men jeg er ikke sikker på, at vi skal lave et nyt og separat forum for de her ting. Det er ikke umiddelbart Socialdemokraternes holdning.

Når det er sagt, er der ingen tvivl om, at det der med at sætte handling bag ordene og mene noget med tingene er vigtigt for ens stemme i det internationale samarbejde. Der er jeg selvfølgelig glad for, at vi allerede de sidste par år har kunnet sige ret klart og tydeligt – vi har sådan set altid haft en ambitiøs klima- og energipolitik i Danmark – at vi næsten har verdensrekord, at vi går rigtig langt, og at vi i Danmark faktisk formår at få den grønne omstilling og omsorgen for klimaet til at gå hånd i hånd med at få skabt nogle arbejdspladser og få drevet noget erhvervsudvikling fremad. Det er rigtig godt, og det giver selvfølgelig genlyd også i de internationale klimaforhandlinger.

Det er også klart, at vi skal være med i forhold til at hjælpe ulandene. Danmark var blandt nogle af de første, som lagde penge på bordet og sagde, at vi godt ville være med til at støtte i de sammenhænge, hvor det skulle gøres, altså særligt under FN-sporet. Men vi må jo også sige, at det jo ikke er alle, der har fulgt op på det. Ilandene har ikke leveret nok. Jeg er bare i tvivl om, hvorvidt det ville ændre voldsomt på de andre ilandes holdning, altså dem, som er genstridige på nuværende tidspunkt, hvis vi lavede et separat forum, som de formodentlig så ikke ville melde sig ind i.

Så for at konkludere: Lige så sympatisk indstilling, vi er over for at få rejst debatten, lige så opmærksomme, vi er på, at der ikke bliver gjort nok lige nu, lige så opmærksomme, vi er på, at Danmark kan

og skal spille en aktiv rolle på det internationale område i forhold til både at gå forrest og finde alliancepartnere, lige så skeptiske er vi også over for, at vi skal gøre det i et anderledes forum end de mange fora, vi allerede har gang i, og ved siden af den FN-dialog, som er et nødvendigt element, og som, hvis det skal suppleres, skal suppleres af nogle regionale tiltag og nogle industrielle tiltag, som gror ud af civilsamfundet på en anden måde og på den måde supplerer de politiske beslutninger, som vi skal og må træffe i FN-systemet.

Kl. 14:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er et spørgsmål fra hr. Per Clausen.

Kl. 14:54

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå, at jeg er enig med hr. Jens Joel i, at det ikke går ret godt. Men hr. Jens Joel mener, at nu vil det nok gå bedre. Jeg vil bare spørge hr. Jens Joel: Hvad er det i de tiltag, som ministeren ridsede op, som får hr. Jens Joel til at tro, at det skulle forbedre mulighederne for at lave en god klimaaf tale i FN, når man mødes næste gang?

Kl. 14:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:55

Jens Joel (S):

Jeg er i hvert fald enig med hr. Per Clausen så langt, at det ikke går ret godt. Jeg er også skeptisk, i forhold til hvor langt vi kan komme med forhandlingerne og den næste klimaaf tale. Men det, som vi siger fra socialdemokratisk side, er, at når vi skal lægge det pres, som vi skal lægge, når Danmark skal gå forrest med de gode eksempler og alle de der ting, så skal vi gøre det på de spillebaner, vi allerede har, fordi jeg måske modsat hr. Per Clausen ikke tror, at det ville gøre en afgørende forskel, om man etablerede et nyt forum ved siden af dem, vi allerede har.

Jeg er enig i udfordringens størrelse, og jeg er også enig i, at man kan være skeptisk på sine dage, med hensyn til om det kan lykkes, men jeg tror ikke, at chancerne for, at det lykkes, ville blive forbedret markant eller væsentligt eller afgørende af, at man lavede et nyt forum ved siden af dem, vi allerede arbejder i.

Kl. 14:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Per Clausen.

Kl. 14:56

Per Clausen (EL):

Nu er jeg sådan set heller ikke pr. definition særlig optimistisk i den her sag, men jeg vil alligevel spørge hr. Jens Joel, om han ikke selv synes, det er en lille smule svagt af en regering, som gerne vil fremstå som en offensiv regering, der virkelig gør en indsats, at man, når der kommer et forslag om at gøre noget andet og mere, så siger: I har ret i, at der sker alt for lidt, men vi har ingen sikkerhed for, at det bliver bedre af, at vi gør noget andet og mere, så derfor lader vi være. Synes hr. Jens Joel ikke selv, at det lyder mere som lidt fodslæbende Venstresnak end som en ambitiøs socialdemokratisk ledet regering?

Kl. 14:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Jens Joel (S):

Jeg synes, at når vi f.eks. i Danmark siger, at vi tror, vi kan få omstilling og vækst til at gå hånd i hånd, og derfor sætter nogle ambitioner, som både er over EU's niveau, og som er meget markant højere, end de er i rigtig mange andre lande i verden, så siger vi jo, at vi faktisk tror, der er god logik i det her, ikke kun for klimaet skyld, men også for arbejdspladserne og for den vækst, som vi gerne vil skabe. Og de lande, som tror på det, er dem, vi ringer til, og dem, vi prøver på at få med på vognen.

Men de lande får vi jo ikke til at tro mere eller mindre på, at det er en god idé, ved at vi har lavet et nyt initiativ, hvor de kan melde sig under fanerne, i stedet for at vi finder sammen med dem i FN's klimaforhandlinger og bruger de forhandlinger til at lægge pres på, hvad enten det så er i EU internt, eller det er i den alliance, vi lavede mellem udviklingslandene og EU ved nogle af de sidste COP'er for ligesom at sikre, at dem, der bliver hårdest ramt af klimaforandringerne, og dem, der har haft det største ansvar for dem, tager teten i forhold til at bringe forhandlingerne fremad. Der tror jeg ikke vi kommer ret meget videre end ved at vise det gode eksempel, som jeg faktisk synes vi gør i Danmark, og så lægge pres på i alle de fora, vi er i.

Hvis man så tror på det, hopper man jo med på vognen, hvis man vil gøre noget. Hvis man tager den her udfordring alvorligt og er ansvarligt politisk handlende, hopper man jo med på vognen. Det gør man, uanset om der er en koalition af de villige, hvilket jo efter Bush i hvert fald er blevet et lidt anstrengt begreb, eller om der ikke er en koalition af villige, men bare et samarbejde mellem dem, der faktisk kan og vil noget på det her område.

Kl. 14:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 14:58

Christian Juhl (EL):

Jeg forstår nu ikke ordføreren, når han siger, at det er godt nok, som det er, og at det nok er bedst, at det kører videre, sådan som det altid har kørt. Virkeligheden burde jo sige ordføreren noget andet. Jeg tænkte på, at regeringen jo også har prøvet noget andet, som jeg slet ikke har nævnt i den her sammenhæng, nemlig at købe et konsulentfirma fra Det Fjerne Østen og så prøve at se, om det kunne hjælpe os på vej med klima og miljø. Og det er jo ikke gået rigtig, rigtig godt. Jeg tænker på GGGI. Jeg kan godt forstå, hvis det er det, ordføreren mener; sådan nogle ting skal vi ikke eksperimentere med. Men simpelt hen tage og samarbejde med flest mulige lande på kryds og tværs for at få en mangfoldighed af initiativer i gang er vel ikke så dårligt endda.

Kl. 14:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:59

Jens Joel (S):

Nej, det er bestemt ikke dårligt, men jeg forstår ikke, hvordan det markant adskiller sig fra det, som vi allerede gør i de forskellige fora, hvor vi handler, hvor vi diskuterer, og hvor vi prøver på at sikre, at alle dem, som mener det samme som os, kommer med på vores hold. Og det gælder jo også internt i EU; det gælder, når vi er på COP'erne, i forhold til at lave alliancer med udviklingslandene; det gælder jo alle steder, at man prøver at finde så mange venner som muligt. Det er almindelig politisk logik, kan man sige, at når det gælder den sag, vi kæmper for, det, som vi gerne vil have sat igen-

nem, så prøver vi på at finde alle dem, som abonnerer på den samme overbevisning, som tager problemerne lige så alvorligt, og som ved, at man kan lave både klimaforbedringer og erhvervsudvikling på samme tid.

Alle de folk skal med vores hold, og jeg tror, de kommer med på vores hold, fordi vores eksempel er stærkt, og ikke fordi vi har lavet en pledge eller et nyt samarbejde med dem eller et eller andet, som vi har kaldt et mini-COP-samarbejde, eller hvad vi nu har kaldt det. De kommer med, hvis de tror på det, og hvis vi faktisk er enige om, hvordan vi skal gøre tingene.

Vi skal selvfølgelig presse på alle de steder, hvor vi kan, men vi skal ikke opfinde en eller anden særlig ny sekretariatsfunktion eller et eller andet nyt samarbejde til at ligge ved siden af de ting, vi gør i forvejen, og som i øvrigt, kan man sige, overhovedet ikke har leveret det ønskede resultat, men som heller ikke mangler at levere det resultat, fordi forsøget ikke er gjort.

Kl. 15:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Christian Juhl.

Kl. 15:00

Christian Juhl (EL):

Nu handler det her jo om et samarbejde mellem ulande og ilande eller, hvad skal man sige, de fattige lande og de lidt mere rige lande. Da jeg kan forstå, at afvisningen er ret markant fra ordførerens side, vil jeg spørge: Synes ordføreren, at GGGI f.eks. opfylder den rolle? Er ordføreren tilfreds med den slags arbejde? Der fyrer vi jo en masse penge af, som måske kunne have været brugt til det her projekt.

Kl. 15:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:01

Jens Joel (S):

Nu får man fra Enhedslistens side det til at lyde, som om vi ikke samarbejder med udviklingslandene f.eks. Altså, et af de helt store problemer i FN-systemet er jo, at den store gruppe, G77, som omfatter udviklingslandene, har været ret domineret af nogle enkelte meget store og meget markante udviklingslande med en meget høj vækst, som har modsat sig at sætte nogle ambitiøse målsætninger. Og det var jo lige præcis det, der var baggrunden for, at Danmark var en af dem, der i EU, mens vi havde formandskabet, sørgede for, at vi fik lavet en alliance, så man ikke kun taler med de mest højtråbende og de mest toneangivende af udviklingslandene, men faktisk også taler med nogle af dem, der bliver ramt allerhårdest, hvad enten det gælder ørkenspredning eller de øer, der bliver oversvømmet, eller noget andet.

Det var derfor, vores daværende klimaminister indgik en alliance på vegne af EU med dem, der hedder LDC'erne, med østaterne. Det er et godt eksempel på, at man faktisk kan finde interessefællesskaber på tværs, og det er det, der kan flytte FN-systemet, ikke at man laver en klub, som sidder et andet sted eller med et andet sekretariat eller arbejder på en helt anden klinge.

Kl. 15:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Mikkel Dencker, Dansk Folkeparti.

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Vi har her et beslutningsforslag, som Enhedslisten har fremsat, om, at Danmark skal tage initiativ til et forpligtende internationalt klimasamarbejde med såkaldt progressive i- og ulande (et mini-COP-samarbejde). Jeg tror ikke, jeg overrasker så mange ved med det samme at sige, at Dansk Folkeparti ikke støtter beslutningsforslaget. Jeg har efterhånden mange gange her fra talerstolen gjort opmærksom på, at vi i Dansk Folkeparti synes, at man i Danmark allerede er gået meget langt ud ad den klimapolitiske vej og følger et bestemt spor, som et flertal her i Folketinget i hvert fald tror er det rigtige, men som vi i Dansk Folkeparti er skeptiske over for, i forhold til om det virkelig også er ad den vej, vi skal gå, eller om vi skal gå så stærkt, som man går.

Med beslutningsforslaget her forsøger Enhedslisten – som jeg læser det – at speede væsentligt op for den fart, som Danmark har på ud ad klimapolitikens vej, og i og med at Dansk Folkeparti allerede synes, at det går for stærkt, vil vi selvfølgelig ikke være med til et beslutningsforslag, som lægger op til, at det hele skal køre endnu hurtigere.

Jeg vil gerne sige, at i Dansk Folkeparti har vi det sådan, at hvis vi skal fortsætte ad den vej, der hedder nedbringelse af CO₂-udslip og indføring af mere vedvarende energi, mener vi, at det skal ske som følge af en international klimaaftale, som alle lande er med i, og hvor alle lande bærer deres del af byrden, sådan at der ikke er enkelte lande, som får store byrder, og andre lande, der slet ikke får nogen. Sådan er det i dag, hvor vi i Danmark har pålagt os selv meget, meget store byrder økonomisk på grund af den førte klimapolitik og derfor sakker bagud i konkurrenceevne over for udlandet og taber arbejdspladser. Det synes vi ikke er en fair måde at gøre tingene på.

Hvis vi skal køre videre ad det her spor, er det med en international klimaaftale, hvor alle lande bærer deres del af byrden, sådan at Danmark ikke stilles ringere over for udlandet. Det er også det spor, som FN's COP-møder – der foregik jo et i Danmark for nogle år siden – arbejder sig frem mod. Det må jo så nu engang gå i det tempo, som det kan, når der er så mange og så forskellige lande med i det, som det er tilfældet. Det mener Dansk Folkeparti ikke at vi i Danmark skal bruge mere energi på at få til at køre hurtigere eller bruge mere energi på at engagere os i for den sags skyld, for i Danmark behøver vi ikke gøre mere i klimapolitikens navn; vi har allerede gjort mere end rigeligt i første omgang.

Derfor kan vi i Dansk Folkeparti ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 15:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Christian Juhl.

Kl. 15:05

Christian Juhl (EL):

Jeg vil gerne spørge hr. Mikkel Dencker, om ikke han tror, at en investering i klimaindsatser i tredjeverdenslande også kan gavne Danmark, og at det rent faktisk måske kunne være en af de billige investeringer netop at hjælpe de her lande over en udvikling, der ikke først skulle igennem en svinende periode af deres historie for at komme til et sted, hvor de kan klare sig med mindre forurenende teknologier.

Kl. 15:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:05

det, er det så ikke rigtig, rigtig fornuftigt at forsøge at samarbejde med andre lande om at få gjort noget ved det?

Kl. 15:08

Mikkel Dencker (DF):

Jeg har den oplevelse, at der forskes rigtig mange steder, ikke kun i Danmark, men i rigtig mange lande, i at udvikle vedvarende energi, og kommer vi dertil en dag, hvor vedvarende energi efterhånden bliver konkurrencedygtigt, hvor det kommer ned i samme pris som den fossile energi, så er det jo det naturlige valg alle steder – det kan vi vel godt være enige om – og det tror jeg er en udvikling der kommer før eller siden. Så det mener jeg ikke at der umiddelbart er noget behov for at fremme, ved at vi stifter en ekstra klimaorganisation, som skal holde flere møder.

Kl. 15:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 15:06

Christian Juhl (EL):

Jeg prøver lige en gang til. Hvis nu Danmark kunne lave en relativt billig indsats ved at hjælpe og ved at samarbejde med tredjeverdenslande, som står over for en industrialisering, og det så viser sig, at vi på kloden, også i Danmark, slipper for en forurening, ville det så ikke være alle pengene værd alligevel? Det er måske endda billigere end den indsats, vi er nødt til at gøre i Danmark for at følge med klimakravene, hvis vi også hjælper tredjeverdenslandene med at løse deres, og dermed kommer vi hurtigere til målet, ved at vi samarbejder, frem for at vi bare siger, at det må de da selv om. Det er jo også danske borgere, der har gener af de klimaproblemer, der vil opstå i løbet af de kommende år, selv om de kommer fra andre lande.

Kl. 15:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:07

Mikkel Dencker (DF):

Jeg må bare sige, at jeg ikke tror, at vi i Dansk Folkeparti deler den præmis, som Enhedslisten har, nemlig at hvis vi bare hjælper nogle tredjeverdenslande med at indføre vedvarende energi i stedet for fossil energi, kan vi redde hele klimaet. Det tror jeg bare ikke på kan lade sig gøre. Jeg tror ikke på, at dansk enegang, at vi spurter 10 km foran alle andre lande i det her, overhovedet er noget, der rykker noget globalt, for Danmarks størrelse er alt for lille til, at det kan regnes med ind i et globalt CO₂-regnskab, hvis man synes, at det er vigtigt at opstille sådan et. Så nej, vi går ikke ind for dansk enegang.

Kl. 15:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Per Clausen.

Kl. 15:08

Per Clausen (EL):

Nu går det her forslag jo netop ud på alt andet end enegang, nemlig at man skal gøre noget sammen med andre. Det, der måske er lidt spændende at finde ud af, er, om hr. Mikkel Dencker og Dansk Folkeparti mener, at der er nogen som helst sammenhæng mellem klimaforandringer og CO₂-udslip, og at vi altså også i Danmark risikerer at blive udsat for nogle ekstreme vejrforhold. Vi diskuterede tidligere i dag i meget lang tid spørgsmålet omkring stormflod og sikring dér, og jeg lagde mærke til, at Dansk Folkeparti var meget optaget af det – helt berettiget. Så mit spørgsmål til hr. Mikkel Dencker er: Anerkender Dansk Folkeparti overhovedet, at der er nogen sammenhæng mellem klimaforandringer og CO₂-udslip, og hvis der er

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:08

Mikkel Dencker (DF):

Jeg kan ikke udelukke, at der er en sammenhæng mellem CO₂-udslip og klimaforandring. Jeg kan heller ikke kategorisk slå fast, at det er der, for der er forskere, der mener det ene, og der er forskere, der mener det andet. Så derfor er det i høj grad et spørgsmål om tro, og jeg noterede mig i hvert fald, at Enhedslisten har den rene tro på klimapolitikken. Den har vi ikke hos Dansk Folkeparti, men som jeg sagde før, går vi da ind for, at der er et internationalt samarbejde om mange ting, og hvis der kan opnås enighed mellem alle verdens lande om at lave en klimaaftale, hvor alle lande påtager sig rimelige byrder og forpligtelser over for hinanden, synes vi, det er den rigtige vej at gå. Det er også det, man arbejder frem imod i FN-regi ved de her COP-møder, der er hvert år, og vi tror ikke og ønsker heller ikke, at der skal speedes op, for vi tror ikke på, at man kan få en klimaaftale hurtigere, fordi man etablerer en særlig slags elite-COP-møde, hvor Danmark og andre frelst lande skal være med.

Kl. 15:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Per Clausen.

Kl. 15:09

Per Clausen (EL):

Bare for at være helt sikker på, at jeg forstår Dansk Folkeparti rigtigt, og så jeg ikke går rundt og spreder forkerte historier, vil jeg spørge, om det er rigtigt forstået, at Dansk Folkeparti i grunden synes, det er rigtig godt, at det går langsomt med at begrænse CO₂-udslippet, fordi man ikke tror på det med klimaforandringer. Det eneste problem er sådan set, at vi i Danmark er så fjollede, at vi gør et forsøg på at reducere CO₂-udslippet. Er det sådan set i virkeligheden kernen i Dansk Folkepartis synspunkt?

Kl. 15:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:10

Mikkel Dencker (DF):

Jeg kan bekræfte, at vi i Dansk Folkeparti synes, det er overflødigt, at vi pålægger os selv så mange byrder i Danmark for at begrænse CO₂-udslippet med de sidste få procent, der er op til regeringens målsætning. Det er jo sådan, at Danmarks CO₂-udledning i globalt perspektiv er uendeligt lille, og derfor betyder det ikke noget for klimaet, om Danmark havner på en nedbringelse af CO₂-udslippet på 34, 35 eller 36 pct. Det har ingen betydning globalt set, og hvis det er noget, der skal dyrkes, noget, der skal laves begrænsninger på, må det ske som følge af en international aftale, som jeg sagde før, hvor alle verdens lande påtager sig rimelige byrder og forpligtelser over for hinanden.

Kl. 15:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Andreas Steenberg, Radikale Venstre.

Kl. 15:11

Kl. 15:14

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

Det kommer forhåbentlig ikke bag på alt for mange, at jeg er i samme parti som ministeren, og derfor har jeg selvfølgelig ikke forfærdelig meget ekstra at bidrage med i forhold til den tale, klima- og energiministerens holdt. Men jeg kan på den radikale gruppes vegne sige, at vi ligesom alle andre talere i dag deler den frustration og den ærgrelse over, at det går så langsomt, som det gør, både i FN og i EU, med at gøre noget ved klimaforandringerne.

Altså, vi kan jo se i den rapport, FN's klimapanel kom med her for en uge eller to siden, at det går helt utrolig stærkt, at det har meget, meget ødelæggende og helt jordnære konsekvenser for især verdens fattigste i forhold til at få produceret fødevarer nok, i forhold til oversvømmelser og i forhold til alt muligt andet. Derfor vil jeg også give Enhedslisten det tilsagn, at vi også fra radikal side ønsker, at Danmark går forrest, når det handler om at forhandle og kæmpe på den internationale scene, for at alle verdens lande, og i særdeleshed selvfølgelig især de lande, der forurener allermest, tager ansvar og gør noget i forbindelse med klimaforandringerne.

Det, som Enhedslisten foreslår i dag, er, som jeg læser det, lidt at droppe forhandlingerne i FN og EU og så samle en gruppe af lande, som er enige i forvejen. Det ser jeg ikke den store fordel i, for hele pointen er jo, at de lande, der forurener allermest i Europa, f.eks. Polen og Storbritannien, og de lande, der forurener allermest i verden, som USA, Kina og Indien, er dem, vi skal have med i en aftale, og det er også dem, der er allermest besværlige at få lavet en aftale med.

Jeg kan sagtens forstå, at man kan synes, at de lande, der ligesom er enige om at gøre noget ved den grønne omstilling, skal have en aftale, men vi skal blive ved med at kæmpe for at få nogle af de besværlige lande med i aftalen, for det er jo der, det også batter noget for klimaet.

Ministeren kom med en lang redegørelse om alle de samarbejder, Danmark deltager i, både med grupper af lande og også med enkelte lande, hvor man prøver at indlede et samarbejde om at stå sammen, når man forhandler i FN og i EU. Det mener jeg er den rigtige vej at gå, og derfor er det en venlig afvisning af det her forslag, men altså også et tilsagn om, at vi jo sådan set vil gøre alt, hvad der står i vores magt, for at der bliver lavet nogle bindende og ambitiøse internationale aftaler på det her område.

Kl. 15:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Per Clausen.

Kl. 15:13

Per Clausen (EL):

Nu står der jo direkte i bemærkningerne til forslaget, at hensigten ikke er, at Danmark og andre lande skal træde ud af FN-sporet. Jeg mener, at der er tale om et supplerende spor og tale om nogle lande, der skal spille en aktiv rolle i at fortsætte FN-forhandlingerne.

Men det, jeg i grunden godt kunne tænke mig at høre, er noget andet. Jeg har forstået på Det Radikale Venstre, at de mener, det er vigtigt, Danmark går i spidsen og viser vej. Men hvorfor er det vigtigt, at Danmark gør det alene? Hvorfor ville det ikke være bedre, at vi gjorde det sammen med nogle andre? Ville det ikke være en idé ligesom at få den tankegang promoveret, at man i fællesskab kunne forpligte sig til at gøre noget mere, når man vil noget mere og synes, de andre bevæger sig for langsomt?

Kl. 15:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Andreas Steenberg (RV):

Jamen Danmark går jo også forrest sammen med andre lande. Det, jeg er bange for, hvis en gruppe lande siger, at nu laver de en aftale, er, at så vil alle de andre lande sige: Nå, men så er nogle andre lande jo gået forrest, og så behøver vi ikke gøre noget. Derfor synes jeg stadig væk, at de aftaler, vi skal gå efter, skal være i de fora, som EU og FN udgør. Men det udelukker jo ikke, at vi sammen med andre lande, f.eks. andre skandinaviske lande, laver en masse ting sammen, og at Danmark, som vi jo gør, går forrest, også med vores egen grønne omstilling.

Kl. 15:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Per Clausen.

Kl. 15:15

Per Clausen (EL):

Jeg synes bare, at hvis hr. Andreas Steenberg mener det, han siger, alvorligt, nemlig at hvis nogle lande går foran og siger det og proklamerer det, så risikerer man, at de andre lande siger, at så behøver de ingenting gøre, så er det jo en meget, meget hård kritik af den strategi, vi har i Danmark. For så er det en fejl at gå foran, og så har de højreorienterede jo ret i, at det er en fejl at gå foran. Man skal sige: Vi går hertil og ikke en millimeter længere end de andre. Det mener jeg da ikke er Det Radikale Venstres synspunkt og heller ikke regeringens synspunkt.

Kl. 15:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:15

Andreas Steenberg (RV):

Altså, det tager jo sådan helt praktisk lang tid at lave internationale aftaler, og jeg synes, vi skal investere i at lave nogle aftaler sammen med de lande, som forurener allermest, for det bliver også besværligt at lave en aftale med dem, som hr. Per Clausen kalder progressive lande. Jeg står fuldstændig ved den energiaftale, vi har lavet sammen med bl.a. Enhedslisten, for den gør rigtig meget for klimaet og i øvrigt også for den grønne industri i Danmark.

Kl. 15:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Steen Gade, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 15:16

(Ordfører)

Steen Gade (SF):

Det er helt rigtigt, som Enhedslisten skriver i sit forslag, at vi står over for meget alvorlige klimaproblemer.

FN's klimapanel offentliggjorde, som andre ordførere har sagt, i sidste uge i Japan den næstsidste delrapport før synteserapporten, som kommer i oktober i København før det afgørende klimamøde i Paris i 2015. Den redegør for de alvorlige konsekvenser af klimaproblemerne, og, kan man rolig sige, den udpensler nogle konsekvenser, som jeg for få år siden, når jeg var ude at sige det samme, fik at vide aldrig ville blive sådan – at nu malede jeg med sort. Nu siger man, med den sikkerhed, som mange videnskabsmænd kan give, at det er sådan, det bliver. Den næste rapport kommer jo i den her uge og er så den sidste delrapport, og efter det, vi kan læse i avisen, giver den os 15 år til at tage langt mere drastiske beslutninger, end vi har taget indtil nu. Derfor er det her vigtigt, og det er også derfor, SF har an-

meldt en forespørgselsdebat, som vi får inden sommerferien, om den her problemstilling.

Så vil jeg lige filosofere lidt over det der med FN-sporet, for FN-sporet er afgørende – det er jo forhandlingerne på COP'erne, som det nu hedder, altså klimakonventionens og Kyotoprotokollens årlige møder, og der er så næste skæringspunkt for alvor mødet i Paris i 2015. Men jeg synes, man skal hæfte sig ved, at foruden det spor, der følger forhandlingerne direkte, er der nogle andre spor, som er tæt knyttet til FN, men som faktisk ikke er det, man kunne kalde det traditionelle FN-spor. Ban Ki-moon har taget det næsten personlige initiativ at invitere verdens statschefer i september, og det er jo egentlig uden for det, man kunne kalde FN-sporet. Jeg er fuldstændig enig med Enhedslisten i, at vi har brug for nogle spor ved siden af, men det er Ban Ki-moon altså også enig i, og det er derfor, han har inviteret verdens statschefer til at mødes i september for at speede processen op. Det er afgørende vigtigt, at vi får en statsminister til det møde, og vi får en forberedelse inden det møde i september i New York.

Det andet, jeg synes jeg skal nævne, som også er et Ban Ki-moon-initiativ, men som heller ikke er FN-sporet i den traditionelle forstand, er Energy for All-projektet – at alle borgere her på kloden har ret til adgang til energi inden 2030. Det er to spor, som ligger ved siden af det traditionelle FN-spor, men som er vigtige at fokusere på. Jeg er enig med Enhedslisten i, at vi har brug for meget mere »desuden« og »ved siden af«, men jeg vil gerne have, at vi også tænker det ind i FN-processen. Der vil jeg bare nævne, at jeg som klimamandsmand for Nordisk Råd i går fik vedtaget en rekommandation, som også tilgår vores klimaminister i Danmark, om, at Norden kunne fungere som brobygger mellem ulande og ilande op til forhandlingerne i 2015. Hvis klimaministeren i dag vil kommentere det, kunne det jo været hyggeligt at få hans tilsagn om, at han aktivt vil kæmpe for det sammen med sine øvrige nordiske kollegaer. Det er et initiativ, som handler om, at de ilande, herunder Norden, som vil gå langt, sætter sig sammen med ulande i klubben af Least Developed Countries og i AOSIS, som er de små østater – altså, den gruppe, der hedder vulnerable countries – for at sætte en stærk international dagsorden og få talt sig sammen, så man kan presse de store udledere og dem, der ikke rigtig vil gøre noget, altså først og fremmest presse USA, men også presse Kina og Indien. Det er jo sådan et initiativ, som jeg synes der er et godt perspektiv i.

Så vil jeg sige, at jeg faktisk også synes, at Danmark både har gjort og gør en hel masse for at lave det her. Jeg synes sådan set også, vores udvalg, Klima- og Energiudvalget, har gjort noget. Hver gang vi er til COP'er, har vi da møde med Bangladesh. Vi laver jo de alliancer. Da den tidligere klimaminister var i Durban, stod han jo frem, som en anden ordfører har sagt her, og lavede alliancen med ulandene. Og det skal vi udvikle.

Der, hvor jeg ikke rigtig er med, er i spørgsmålet, om vi skal opbygge et stort, nyt sekretariat, og om vi skal lave noget, som nogle vil kalde en ny organisation. Det tror jeg ikke. Men selve projektet, det, der ligger i det, synes jeg vi har brug for. Vi har også brug for at lave noget i tidsperioden fra 2015 til 2020, at der sker noget i den periode, for en ny aftale vil jo kun vedrøre udviklingen efter 2020. Så selv om vi får en aftale i 2015, gælder den først fra 2020.

Kl. 15:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Villum Christensen, Liberal Alliance.

Kl. 15:22

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Tak for det. Beslutningsforslaget, som det foreligger her, er utvivlsomt fremsat i en god mening. Jeg tror helt reelt på, at hvis man til-

hører den grønne og stærkt troende sekt, som forkynder disse meget alarmerende budskaber om jordens undergang, og hvor man i den seneste rapport fra FN har forhandlet sig til en retorik, som forudsiger hungersnød, krige og det, der er værre, ja, så gør man det af et godt hjerte.

I retfærdighedens navn skal det dog nævnes, at ikke alle de ledende skribenter på rapporten er begejstrede for denne skingre retorik. Det ikke mange dage siden, at vi i fagbladet Ingeniøren kunne læse om en afhopper fra Holland, professoren Richard Tol, som ikke vil slås i hartkorn med de overdrivelser, som klimarapporten efter hans mening er fyldt af. Nej, der er ikke plads til de vantro blandt de ortodokse i videnskaben. F.eks. har Reuters foretaget en diskursanalyse på rapporten, som fortæller, at ordet risiko går igen 139 gange, mens ordet mulighed blot nævnes 8 gange – og det, på trods af at langt færre vil lade livet på grund af opvarmning, end hvis tilfældet havde været det modsatte, altså nedkøling.

Fødevarer har også været nævnt. Man kan sige, at mens fødevarereproduktionen generelt forventes at stige med 14 pct. hvert 10. år, så forholder FN-rapporten sig kun til, at der er et fald på 1 pct. på grund af opvarmningen. Man har simpelt hen undladt de 14 pct. i det politiske summary. Og sådan kunne man godt finde rigtig mange eksempler på overdrivelser, forsimplinger og til tider også fordrejninger.

Vi havde meget hellere set en grundig analyse af, hvordan man bedst og billigst kunne klimatilpasse de mest sårbare steder i verden. Ja, det ville være langt mere interessant og konstruktivt og realistisk med sådan et arbejde frem for en klub for særlige fanatikere, som påskønner den lukkede og ukritiske pseudovidenskab. Nej, vi tror ikke på disse skrækscenarier og slet ikke på, at det er muligt at få fodslag til at tvinge regeringer til at sige til deres befolkninger, at nu skal I blive lidt længere tid i fattigdom og holde igen med energiforbruget, fordi en særlig klub af lande er ved at redde verden.

Vi vil gerne arbejde for klimatilpasning, og vi vil gerne arbejde for energibesparelser, når teknologierne kan hjælpe med til det, også globalt. Men vi vil ikke være med til at puste til ilden og råbe ulven kommer og på baggrund af denne underlægningsmusik, kunne man kalde det, skulle fremstå som klubformand for de særligt frelste, der skal fortælle resten af verdens lande, hvordan de lever på den rigtige måde.

Med disse ord vil jeg selvfølgelig sige, at vi siger nej til beslutningsforslaget.

Kl. 15:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 15:25

Per Clausen (EL):

Jeg genkendte jo hr. Villum Christensens retorik fra mine unge dage. Hvis det var sådan, at nogen efter analyser var nået frem til, at tingene så anderledes ud, end jeg brød mig om, så tog jeg den slags ord i min mund, som hr. Villum Christensen bruger.

Jeg vil bare spørge hr. Villum Christensen, om det er hans opfattelse, at en meget, meget stor del af naturvidenskabsforskerne i verden tilhører en religiøs sekt.

Det andet spørgsmål, jeg gerne vil stille hr. Villum Christensen, er, om han mener, at sproganalytikere er bedre end folk med naturvidenskabelig ekspertise til at tage stilling til, hvilke risici og hvilke muligheder der er i de klimaudfordringer, vi står over for.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:26

Kl. 15:29

Villum Christensen (LA):

I spørgsmålet om det med en sekt lå der jo en antydning af, at det er en ret lukket klub, og der har jeg også her fra talerstolen gjort rede for tidligere, at det jo ikke er sådan som i normale videnskabelige processer, at man har en åben tilgang til tingene, og at kritikerne kommer indenfor og er med til at diskutere – tværtimod. Det er ikke sådan.

Det andet spørgsmål handlede om ... Jeg kan måske få det en gang til. Jeg vil meget gerne svare på det.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Per Clausen.

Kl. 15:27

Per Clausen (EL):

Jeg kan så konstatere, at hr. Villum Christensens opfattelse er, at en meget stor del af de mennesker, der beskæftiger sig naturvidenskabeligt med klimaudfordringer og CO₂-udslip, er religiøse og tilhører en sekt. Det synspunkt kan man jo godt have.

Hr. Villum Christensen nævnte en eller anden sproglig analyse af, hvor ofte ordene indgik i teksten, og så havde jeg bare det spørgsmål til hr. Villum Christensen, om han mente, at folk, der er naturvidenskabeligt uddannet, er dårligere til at beskæftige sig seriøst videnskabeligt med klimaproblemer, CO₂-udslip osv. end mennesker, som, om jeg så må sige, er uddannet til at analysere sprog.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:27

Villum Christensen (LA):

Naturligvis ikke, men pointen i, at jeg trækker det her synspunkt frem, er jo netop, at man bærer ved til bålet i forhold til de her elementer af skræk og rædsel, når man bruger nogle ganske bestemte ord frem for nogle andre. Jeg har dermed ikke taget stilling til substansen og til det videnskabelige, men til den måde, man præsenterer tingene på. Og det er klart, at på mange af de her områder er der jo nogle ting, hvor man ikke ved, om de vil ske eller ej – altså, det er muligt, at de vil ske. For det er jo selvfølgelig meget komplekst at forholde sig til naturvidenskaben på klimaområdet. Vi aner jo i virkeligheden ikke rigtig, hvad der er årsag og virkning i mange af de her ting, og mange ting spiller sammen.

Når man så vælger så bevidst og så entydigt at bruge ordet risiko, at det er 139 gange – også selv om der nogle gange er tale om, at det kan være en mulighed, og hvor det, som jeg nævnte i min tale, faktisk er bedre for antallet af menneskeliv, når man kigger på en opvarmning, altså at der er flere, der må lade livet på grund af kulde end på grund af varme – så er det tankevækkende, og det er derfor, jeg har taget det med, at man bruger et ordvalg, som hele tiden bærer ved til bålet i forhold til skræk og rædsel-siden, hvis man kan sige sådan.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Per Clausen.

(Ordfører for forslagsstillerne)

Per Clausen (EL):

Jeg skal starte med at takke for hr. Steen Gade og SF's indlæg i debatten, fordi det jo sådan set forholdt sig seriøst til det, der er kernen, nemlig at det, vi gør, ikke er tilstrækkeligt, og at vi derfor bør kunne have en åben debat om, hvad vi gør i stedet for – eller som et supplement til det, vi gør i forvejen. For der er jo meget af det, vi gør, vi skal blive ved med at gøre.

Jeg er selvfølgelig også glad for at høre, at Nordisk Råd igen har truffet en fornuftig beslutning – det sker jo med jævne mellemrum – og at man på den måde forsøger at give Norden en central placering i det videre arbejde på klimaområdet. Det synes jeg er rigtig godt og rigtig positivt. Jeg har bare desværre rigtig dårlige erfaringer med danske regerings vilje og evne til at følge op på beslutninger, der er truffet i Nordisk Råd, efterfølgende. Men det kan måske blive lidt bedre nu. Det kan vi jo håbe på, vil jeg sige.

Ellers er det jo sådan meget spændende at høre, at der er et meget bredt flertal i Folketinget, som afviser Enhedslistens forslag. Argumenterne for at afvise det spænder bredt. Der er det synspunkt, som Liberal Alliance mest tydeligt har, men som Dansk Folkeparti også har, nemlig at heldigvis sker der ikke så meget. Og der skal også helst blive ved med ikke at ske noget. Derfor må Danmark nok også helst blive ved med at gøre det, man har gjort indtil nu, dog skal man holde op med at gå foran i Danmark.

Det argument, som man hørte fra regeringspartierne side, kan vel bedst sammenfattes på den måde, er det er fuldstændig rigtigt, at det går for langsomt. Det er også fuldstændig rigtigt, at den strategi og det arbejde, vi har lavet indtil nu, ikke har været i stand til at sikre, at det går hurtigt nok. Det er også korrekt, at den strategi, vi har haft med at fokusere på, at Danmark går i spidsen, heller ikke har været i stand til at sætte sig nogen rigtige spor internationalt. Men vi skal ikke gøre noget andet. For vi er ikke sikre på eller overbeviste om, at det at gøre noget andet vil hjælpe. Så fordi man altså er i en position, hvor alting går alt for langsomt – der sker alt for lidt – så er det et rigtig godt, synes man selv, argument imod at gøre noget nyt og noget andet, at man ingen sikkerhed har for, at det virker.

Det synes jeg ikke er overbevisende, og jeg har da også en forhåbning om, at vi i det videre arbejde med det her beslutningsforslag og i den videre diskussion med regeringspartierne og SF måske alligevel kan komme lidt ind på nogle elementer og nogle initiativer, som godt kunne tages. Jeg ved jo godt, at det er sådan, at man ikke skal komme som et parti her i Folketinget, hvad enten det så er som regeringens parlamentariske grundlag eller som oppositionsparti, og fremsætte forslag om, hvilken politik der skal føres i forhold til andre lande, og så have nogen som helst forventning om, at det bliver vedtaget. Så det havde jeg sådan set heller ikke. Men derfor kan man jo godt have en forventning om, at de elementer, der indgår i forslaget, faktisk bliver diskuteret seriøst.

Det er jo desværre sådan, at hvis man kigger på de såkaldte COP-møder, ser man, at de står i stampe. Det er jo desværre også sådan, at det, vi umiddelbart efter topmødet i København sagde, nemlig at der nu tegnede sig, ikke en temperaturstigning på 2 grader, men snarere en på 4 eller 5 grader, meget ser ud til at være rigtigt. Det er selvfølgelig muligt, at videnskaben har uret. Det har den jo haft før. Derfor kan vi selvfølgelig godt vælge at ignorere de signaler og de udtalelser, der kommer, og sige, at vi tager chancen med de konsekvenser, det får. Eller vi kunne vælge at sige, at når nu risikoen er så stor, så gør vi faktisk noget effektivt.

Der er efter min mening heller ikke nogen tvivl om, at hvis vi skal få gang i de nødvendige initiativer på det her område, kræver det, at vi også tager nye og utraditionelle initiativer. Det, som vi har foreslået, er så, at der var lande, som kunne gå sammen om et forpligtende samarbejde, hvor man faktisk i fællesskab bandt sig til at

gå efter nogle bestemte mål. Jeg ved godt, at hr. Jens Joel var så venlig at nævne det der med villige lande, og jeg tænkte også meget på det, da vi skulle skrive beslutningsforslaget, nemlig om vi skulle bruge betegnelsen villige lande og koalitionen af de villige, fordi det var noget, man fra højrefløjens side har været meget begejstret for. Og derfor kunne det jo godt virke negativt på nogle fra venstrefløjens. Det ved jeg godt. Men der er jo sådan set ikke noget galt i, at lande, der gerne vil noget rigtigt og noget godt, og som er villige til at yde en indsats, gør det i fællesskab. Det, der er galt, er, når de er villige til at gøre noget forkert og skadeligt, for så er det jo ikke nogen god model. Men jeg tror sådan set, at det der med, at vi indimellem etablerer et samarbejde og gør nogle ting i fællesskab sammen med andre lande, er en rigtig god idé, hvis vi vil opnå nogle resultater.

Vores opfattelse har været, at det, man særlig har brug for, faktisk er et samarbejde, hvori der deltager både industrialiserede lande, mindre industrialiserede lande og ikkeindustrialiserede lande, for at lave sådan en opdeling. For det, der jo er afgørende, er at kunne dokumentere og vise, at man er i stand til at gennemføre en omstilling til vedvarende energi, en reduktion af CO₂-udslippet, uanset hvilket udviklingsstrin man befinder sig på. For det er jo afgørende for at kunne sikre, at det er sådan, at alle de lande, som ikke får muligheden for at have det samme forbrug af fossile brændstoffer og ikke får muligheden for at have den samme CO₂-udledning i årtier, som vi har haft, også kan se, at der er et udviklingsperspektiv og en udviklingsmulighed. For jeg er helt enig med hr. Villum Christensen i, at selvfølgelig kan vi ikke tillade os at sige til de lande og de befolkninger, der er der, og som har levet i fattigdom, at I må ikke få lov til at blive lige så rige som os. Selvfølgelig kan man ikke tillade sig det. Det er helt indlysende. Det er derfor, vi er nødt til i fællesskab at pege på nogle andre udviklingsveje.

Kl. 15:35

Når vi stillede det her spørgsmål, handlede det ikke om at melde sig ud af FN-sporet, men om et supplerende spor, og jeg er også enig med hr. Steen Gade i, at der kan nævnes mange eksempler på supplerende spor. Jeg medgiver, at når FN's generalsekretær står i spidsen for det, lyder det lidt mere pompøst, end hvis det er noget, Per Clausen foreslår i det danske Folketing – det medgiver jeg gerne – og måske har det også en større effekt, selv om man jo godt kunne komme med den betragtning, at det ikke er alt, hvad FN's generalsekretær gør, der sætter sig varige spor. Så hvordan kan man være sikker på, at det hjælper? Men jeg synes, det er godt og viser, at det er det, der skal til.

Vi har sådan set heller ikke forsøgt at sige, at man ikke har gjort og gør noget fra den danske regerings side. Vi synes sådan set, at det initiativ, som den tidligere konservative miljøministeren tog med Grønlandsdialogen tilbage i 2005 som et forsøg på at bygge bro og skabe konsensus frem til COP15 i København, var rigtig godt. Vi synes også, at det at indgå i Cartagena-dialogen er en rigtig, rigtig god idé.

Det, vi foreslår, er, at man går skridtet videre fra at udveksle synspunkter, koordinere holdninger og diskutere, hvad man kan mene, til også i fællesskab at gøre noget, fordi man ved at vise, hvordan der er et samarbejde mellem landene – de industrialiserede lande, de ikkeindustrialiserede lande og de mindre industrialiserede lande – faktisk kan skabe en effekt i forhold til klimaomstilling, i forhold til omstillingen til vedvarende energi, som kan skabe øget beskæftigelse og øgede udviklingsmuligheder i alle de her lande. Det er faktisk noget af det, som efter vores opfattelse godt kunne føre fremad.

Det er derfor, vi har fremsat det her beslutningsforslag, og jeg kan sige, at selv om beslutningsforslaget så nok ikke lige bliver vedtaget den her gang – og man kan vel heller ikke håbe på at få et alternativt flertal uden om regeringen, i hvert fald i sådan en sag som den her – så vil vi selvfølgelig forfølge de elementer, der er i det, forfølge de tanker, som hr. Steen Gade refererede til, som er vedtaget i

Nordisk Råd, forfølge de tanker, som hr. Steen Gade også gav udtryk for på andre områder, hvor man godt kunne tage nogle initiativer, der kunne bevæge tingene, og forsøge den dialog, vi jo alligevel trods alt løbende har med regeringen, og forsøge at sikre, at der kommer en handlingsdimension i vores klimapolitik og i vores klimadiplomati, som efter vores opfattelse indtil nu har været fraværende og savnet.

Så med de afsluttende ord vil jeg sige, at selv om debatten ikke bragte os så meget videre i dag, har vi nu alligevel et håb om, at en fortsættelse af den her diskussion godt kan sikre, at der faktisk bliver en større fremdrift i arbejdet med at skabe en omstilling af energiforbruget og en reduktion af CO₂-udslippet, sådan at vi kan undgå at bringe os i den situation, hvor vi får afprøvet, om hr. Villum Christensen eller flertallet af forskerne inden for naturvidenskaben har ret. Jeg synes, at det er lidt dristigt at satse på, at hr. Villum Christensen har ret, hvis jeg skal være helt ærlig.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det.

Der er ingen medlemmer, der har ønsket korte bemærkninger, og da det ikke er tilfældet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Klima-, Energi- og Bygningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

18) Forespørgsel nr. F 14:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren:

Hvad kan ministeren oplyse om den fremtidige beskæftigelsesindsats?

Af Bent Bøgsted (DF), Pia Adelsteen (DF), René Christensen (DF) og Jens Henrik Thulesen Dahl (DF).

(Anmeldelse 29.01.2014. Fremme 31.01.2014).

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til tirsdag den 22. april 2014.

Det er først ordføreren for forespørgerne, hr. Bent Bøgsted, til begrundelse.

Kl. 15:39

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Bent Bøgsted (DF):

Tak, formand. Grunden til, at vi i Dansk Folkeparti har valgt at stille den her forespørgsel til beskæftigelsesministeren, er jo, at vi snart igennem det sidste år har hørt snak om, at Carsten Koch-udvalget skulle komme med en rapport. Først var det i september, den skulle komme. Så blev det oktober, november, december, januar og februar, og så kom udvalget med en rapport. Den skulle vi så forholde os til.

Så er der det med, hvornår ministeren kommer med et udspil. Der var sådan lagt op til, at det skulle komme inden påske, så blev det efter påske, og så er spørgsmålet, hvornår det bliver efter påske. Der er langt fra påske til den 1. januar, så det er et vidt begreb.

Derfor synes vi, at det vil være på sin plads, at vi ligesom får taget hul på debatten om beskæftigelsesindsatsen. Det er jo dagpenge-modtagerne, vi skal til at snakke om i første omgang, vel vidende, at der så skulle komme noget fra Carsten Koch-udvalget om dem, der ikke er dagpengeberettigede, dvs. kontanthjælpsmodtagere, og dem, der ikke får nogen ydelse, hvor de nu end er placeret. Det skulle så komme i et senere udspil.

På den baggrund synes vi, at det ville være godt, hvis vi kunne få en debat, hvor vi ikke låser os fast på noget, for vi regner jo med, at vi alle sammen skal til forhandlinger. Derfor kommer der heller ikke noget forslag til vedtagelse fra Dansk Folkeparti. Jeg håber på, at vi får en lidt mere åben debat om, hvad beskæftigelsesindsatsen for dagpengemodtagerne skal gå ud på og måske også noget om de andre områder. Jeg ved ikke, hvor langt vi kan komme omkring. Den taletid, vi har, er begrænset.

Det er egentlig det, der er baggrunden. Jeg har forstået på mine kollegaer herinde, at de også er indstillet på, at vi skal have en debat, hvor vi ikke låser os fast på noget. Det skulle gerne være sådan, at vi står rimelig frit, når vi kommer til forhandlingerne med ministeren.

Jeg håber også, at ministeren er indstillet på, at det er den slags debat, vi skal have, hvor vi kan komme lidt vidt omkring og snakke om, hvor problemerne er. Det er jo ikke sådan, at vi skal til at forhandle under den her forespørgselsdebat.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Så er det beskæftigelsesministeren for besvarelse.

Kl. 15:41

Besvarelse

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Tak for det. Og tak til Dansk Folkeparti for at rejse debatten. Jeg vil gerne indledningsvis tilslutte mig det, der foreslås som en præmis for debatten, nemlig at vi ikke påbegynder egentlige politiske forhandlinger, men måske snarere har en mere generel drøftelse af beskæftigelsesindsatsen. Der er ikke nogen som helst tvivl om, at det er nødvendigt, og at der er behov for en anden beskæftigelsespolitik end den, vi har i dag.

Vi har på mange måder og på lange stræk et arbejdsmarked, der fungerer rigtig godt i Danmark. Vi har en relativt høj beskæftigelse. Vi ser også et svagt fald i ledigheden. Vi har mange jobåbninger. Vi har fortsat et stærkt socialt sikkerhedsnet, tryghed mange steder, men også den fleksibilitet, der gør, at vores virksomheder kan tilrettelægge deres produktion på en klog måde. Selv her undervejs i krisen er det jo sådan, at næsten hver anden af vores nyledige kommet i ny beskæftigelse og har fundet sig et nyt arbejde, inden der er gået ½ år, så der er meget, der fungerer godt.

Den gruppe, jeg synes vi skal være særlig optaget af, er jo så er den halvdel af vores arbejdsløse, der ikke er kommet i arbejde, inden der er gået ½ år. Det, der må være sigtet med vores beskæftigelsespolitik i Danmark, er jo at have så korte arbejdsløshedsperioder for så mange mennesker som overhovedet muligt, og det, der er regeringens primære sigtelinje i det arbejde, vi er i gang med nu, og som selvfølgelig skal fremlægges for Folketinget, når vi er klar til det, er jo, hvordan vi sikrer, at flere kan vende tilbage til varig beskæftigelse så hurtigt som overhovedet muligt.

Når jeg altid betoner det her med varig beskæftigelse, så er det jo, fordi det ikke nødvendigvis er nogen udfordring i sig selv at få folk hurtigt væk fra arbejdsløsheden, men det, vi også skal kunne, og det, vi må have ambitioner om i fællesskab, er at sørge for, at der er færre, der overhovedet havner i arbejdsløshed, og at der i fremtiden er færre af dem, som jeg i andre sammenhænge har kaldt konjunktur-gidsler. Noget, mange af vores ufaglærte oplever, er nemlig, at man

går ind og ud af arbejdsmarkedet, er med, når det går godt, men også ofte er dem, der ryger ud, når det går dårligt. Det er det ene, vi gerne vil have fokus på fra regeringens side.

Det andet, vi gerne vil have fokus på, er at bygge beskæftigelsespolitikken på en grundlæggende tillid til, at voksne mennesker, der mister deres arbejde, gerne vil i arbejde igen. Jeg mener ikke, vi har behov for en lovgivning, der grundlæggende bygger på mistillid eller kontrol. Jeg har en grundlæggende tro på og tiltro til, at voksne mennesker, der mister deres arbejde, gerne vil i arbejde igen.

Det tredje, vi har fokus på, er, hvordan vi med en beskæftigelsesreform kan afbureaukratisere og genopbygge tillid både for den enkelte ledige, medarbejderen derude, og i øvrigt også for virksomhederne. Jeg tror ikke, der er mange områder, der er behæftet med så tung en lovgivning, som vores er, med så mange dokumenter, så mange paragraffer og papirer, og det kommer uvægerlig til at have konsekvenser for dagligdagen, både i a-kasser og jobcentre. Måske er der for meget fokus på netop at overholde rettidighed og være sikker på, at paragrafferne overholdes, i stedet for at have fokus på det, der betyder noget, nemlig om man kan hjælpe den enkelte ledige i beskæftigelse.

Så er vi jo også fra regeringens side meget optaget af uddannelse og kompetenceløft. Jeg ønsker ikke, at vi generelt indfører en masse uddannelsesrettigheder, som hverken er fokuserede eller målrettede. Jeg er omvendt ikke et sekund i tvivl om, at der er en del, ikke mindst af vores ufaglærte, der har et reelt behov for at blive dygtigere, hvis de skal vende tilbage til arbejdsmarkedet, og hvis de skal fastholde deres arbejdsmarkedstilknytning. Og alle, der er på arbejdsmarkedet i dag eller kigger på vores arbejdsmarked i dag, kan jo se, at kravene bare stiger og stiger og tager til. Der er et evigt krav om omstillingsparathed, om produktivitet og evne til at sætte sig ind i nye måder at gøre tingene på, og hvis ikke vi formår at få løftet bl.a. vores ufaglærte arbejdsstyrke, så vil der også fortsat være mange mennesker, der har et alt for usikkert grundlag at stå på på vores arbejdsmarked.

Kl. 15:46

Jeg minder bare her om, at en af de grupper, der har været rigtig hårdt ramt af den økonomiske krise, er de 25-29-årige ufaglærte i Danmark. Og blandt dem, der har været i risiko for at ende i langtidsledighed, og som er blevet hængende i langtidsledighed med alle dens konsekvenser – langtidsledighed er altid det værste, der kan ramme – er mange af vores ufaglærte. Og når vi ved, at vi kommer til at mangle faglærte, og når vi kan se, at behovene på arbejdsmarkedet stiger og stiger, hvad angår kompetencer og færdigheder, så ville det da være mærkeligt, hvis vi ikke i fællesskab kunne lave en beskæftigelsespolitik, hvor man bygger menneskers kompetencer op i stedet for det modsatte.

Desuden er det også nødvendigt at have fokus på vores virksomheder. Det skal jo gerne være sådan, at a-kassen og jobcenteret altid er en naturlig samarbejdspartner, når en virksomhed har behov for at rekruttere nye medarbejdere, så det sikres, at jobåbninger bliver udnyttet. Og der kniber det i hvert fald i en række sammenhænge med relationen mellem jobcentre og virksomheder.

Endelig er der hele spørgsmålet om samarbejdet mellem a-kasser og jobcentre. For mig er det afgørende, og for mig er det vigtigt, at både a-kasser og jobcentre kommer til at spille en aktiv rolle i den fremtidige beskæftigelsesindsats. Jeg ved, at der er mange mennesker, der tænker, at a-kassen er det mest naturlige sted at gå hen, når de bliver ramt af arbejdsløshed. Det kan være, man kender medarbejderne, og at de kender den branche, man tilhører, og det kan også være, der er tidligere kolleger, man kan mødes med og måske indgå i et fællesskab med, som kan hjælpe alle de implicerede. Så a-kassen er vigtig, a-kassen har branchekendskabet, og vi ved også, at en række af vores a-kasser faktisk er ret gode til at jobformidle.

Så fra min side skal der lyde en opfordring til at stoppe den til tider puniske krig mellem a-kasser og jobcentre, for det afgørende må være, at vi hjælper de mennesker, der ikke selv er i stand til at komme i arbejde som konsekvens af en ulykkelig fyring eller anden form for arbejdsløshed.

Må jeg så ikke derudover tilføje, at der i den nuværende lovgivning – som man jo kan sige har overvintret et par gange efter den foregående borgerlige regering – har været en meget stærk tro på, at alle ledige skulle behandles på samme måde. Det vil jeg gerne advare kraftigt imod at vi fortsætter med. For vores arbejdsløse i Danmark er lige så forskellige som alle mulige andre, og der er meget stor forskel på at være ved afslutningen af sit arbejdsliv og være i starten af sit arbejdsliv. Der er meget stor forskel på, om man er uddannet inden for et område, hvor der kommer til at mangle arbejdskraft, eller om man måske i årtier har været ansat inden for en branche, som er ved at lukke ned i Danmark. Vores behov er forskellige, og det skal indsatsen afspejle.

Jeg tror også, det er vigtigt, at alle i Folketinget, uanset hvad de måtte mene om dagpengeperioden, tager ansvaret på sig for at sikre en beskæftigelsesindsats, der kan hjælpe folk i arbejde, inden de 2 år er gået. For jeg vil sige – og det gør jeg i al stilfærdighed – at hos de partier, der lavede dagpengereformen, har jeg ikke kunnet finde meget store overvejelser om, hvad den måtte have af betydning for beskæftigelsesindsatsen. Det ser ud, som om man, da man forkortede dagpengeperioden, tænkte: Vi kører bare videre med den samme beskæftigelsesindsats. Men husk på, at den lovgivning, vi har, jo er udformet til en 4-årig dagpengeperiode. Og med en 2-årig dagpengeperiode er alle forpligtet til at sætte ind tidligere, end det er tilfældet i dag, og arbejde bedre sammen.

Summa summarum har vi her i foråret en rigtig god mulighed for at sætte os sammen, både de oprindelige forligspartier og gerne de partier, der ikke var med til at indgå forliget, og skabe en beskæftigelsespolitik, der virker. Og der påhviler os en fælles forpligtelse til at nå derhen. Mange af partierne har aktier i den nuværende beskæftigelsesindsats, nogle mere end andre, og jeg tror, at man uden at overdrive kan sige, at den ikke fungerer efter hensigten.

Derfor har vi behov for en ny beskæftigelsespolitik fremadrettet, og jeg tror faktisk, at hvis vi bærer os klogt og dygtigt ad, kan vi skabe en beskæftigelsespolitik, der gavner både de mennesker, der er ramt af ledighed, og de danske virksomheder og deres fremtidige behov for at rekruttere de dygtigste medarbejdere, medarbejdere, som alt for ofte oplever at få deres faglighed trådt under fode på grund af bureaukrati. Og kan man løse den opgave – og det tror jeg godt vi kan i fællesskab – så vil det jo ikke alene være til gavn for dem, der snævert set har med beskæftigelsespolitikken at gøre, men hele det danske samfund. Arbejdsmarkedspolitikken er en hjørnesten i det danske velfærdssamfund, og derfor er der også behov for en ny beskæftigelsespolitik.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Så går vi over til forhandlingen. Det er først ordføreren for forespørgerne, hr. Bent Bøgsted.

Kl. 15:51

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Nu havde jeg sådan lidt håbet på, at ministeren måske ville have løftet lidt af sløret for, hvornår vi kan forvente at forhandlingerne kommer i gang, altså om de kommer i gang engang i løbet af foråret. Vi er snart ved at være henne ved sommermånederne, og tiden går jo hurtigt. Men lad os nu se, hvornår ministeren er klar med noget. Det

er vel også en betingelse, at regeringen skal blive enig med sig selv først, inden de kan spille noget ud. Så det bliver spændende, hvornår det sker, men det kommer nok, når beskæftigelsesministeren har noget endeligt klar.

Det, vi kan se her, når vi kigger på beskæftigelsesindsatsen, er, at der har været meget kritik af den. Vi i Dansk Folkeparti vil også gerne erkende, at hvis man kan se, at der er noget, der ikke fungerer, skal man også være klar til at lave det om. Det er vi i hvert fald i Dansk Folkeparti, det vil vi gerne stå ved. Hvis der er noget, vi har været med til at lave, der ikke fungerer, er vi også klar til at sige: O.k., her skal vi have lavet noget om.

Det, vi skal lave her, er jo i første omgang noget for dagpengemodtagerne, og der rejser spørgsmålet sig jo så: Hvem skal tage sig af dagpengemodtagerne? Er det a-kasserne, eller er det jobcentrene, eller hvem der nu skal tage sig af a-kasserne? Skal der spares penge, eller hvordan skal det være? Det vil der komme en hel del om, og det har også været ude i pressen, at nogle ville starte med at spare penge, før man kiggede på, hvad indsatsen egentlig skulle være. Og i Dansk Folkeparti vil vi gerne have, at vi kigger på, hvordan indsatsen skal være, og så ser på, hvad besparelsen endeligt bliver. Det er et spørgsmål om, hvilken tilgang man har til det.

I den forbindelse er det selvfølgelig også vigtigt, at vi lytter til det, der kommer i høringssvarene til den her indsats, hvad organisationerne mener er den rigtige vej. Lige nu har vi fra a-kasserne fået det tilbud, at de vil tage sig af de ledige dagpengemodtagere, og at det ikke skal koste noget. Det er selvfølgelig et tilbud, det kan være svært at sige nej til, for hvis man så skal ind at kigge på, om den ledige selv frit skal vælge, hvem man vil have til at gøre indsatsen de første måneder, vil andre aktører så tilbyde at gøre det gratis, vil jobcentrene tilbyde at gøre det gratis? Det er sådan noget, der er inde i overvejelserne, og det kan være svært at forholde sig til det, før vi ser det endelige udspil fra regeringen.

Det har jo også lidt at gøre med, hvad regeringen egentlig vil. Indtil videre har det været sådan, at de partier, der ikke er regeringspartier, har været i fuld gang med at diskutere i pressen, hvordan indsatsen skal være, men vi har ikke hørt noget fra regeringen om, hvad de egentlig kunne tænke sig, det holder de selvfølgelig tilbage. Så på den måde har der været rigtig meget fremme, og folk ude omkring begynder selvfølgelig også at spekulere på, hvad det egentlig er, de vil lave i Folketinget.

På nuværende tidspunkt ved vi ikke, hvad vi kommer til at lave, netop fordi vi ikke har set noget udspil fra regeringen endnu, men når det kommer, har vi lidt mere at forholde os til, for så har vi i hvert fald fået at vide, hvad regeringen vil, og så kan vi begynde at se på, hvordan vi kan få det til at hænge sammen.

I Dansk Folkeparti ser vi også gerne, at jobkonsulenterne – det gælder a-kasserne, og det gælder jobcentrene – skal ud at tale med arbejdsgiverne. De skal have opbygget et fortroligt forhold og en direkte jobformidling. Det tror vi vil være den rigtige vej at gå. Vi skal bare være sikre på, at det vil fungere, og så kan det ikke hjælpe, at der er nogen, der sidder og gemmer sig inde på et jobcenter uden at have noget kendskab til virksomhederne. De skal ud at sælge de ledige. Dem, der ikke kan klare sig selv, skal have den mulighed, så de kan blive hjulpet til et job.

Vi skal også se på uddannelserne. Vi har ingen hemmeligheder i Dansk Folkeparti. Vi ønsker, at 6 ugers selvvalgt uddannelse skal væk, men det skal så afløses af, at man kan få den uddannelse, der kan give et job, og så kigger vi ikke på, om det er 6, 8, 10 eller 12 uger, men det skal være noget, der er målrettet jobområdet. Det er også noget af det, de jobkonsulenter, der er, skal finde ud af, altså hvor åbningerne er, hvor jobmulighederne er, og hvad der kommer til at mangle de næste 3, 4, 5 måneder. Og så skal vi sætte ind med uddannelse og opkvalificering af de ledige, så de er klar til at tage de her job.

Men som sagt er vi i Dansk Folkeparti noget spændt på, hvornår regeringen kommer med et udspil, og jeg håber da, at ministeren måske kan løfte lidt mere af sløret for, hvornår der vil komme et udspil, en indkaldelse til en forhandling om beskæftigelsesindsatsen. Det bliver som sagt i første omgang for dagpengemodtagere, og senere skulle Carsten Koch-udvalget så komme med en rapport for dem, der ikke fik dagpenge. Den ved vi så ikke hvornår kommer, men vi venter spændt på, hvad regeringen vil.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig tre medlemmer, der har meldt sig for korte bemærkninger. Den første er hr. Finn Sørensen, Enhedslisten.

Kl. 15:56

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren. Jeg er spændt på, hvad regeringen vil, men jeg er da også morderlig spændt på, hvad Dansk Folkeparti vil. Derfor vil jeg da gerne høre, om ordføreren vil løfte sløret for Dansk Folkepartis ambitioner i forbindelse med de her forhandlinger, der skal være. Det er ikke det samme, som at man er bundet op på noget, og at man ikke må forhandle. Jeg vil bare gerne høre, hvad ordførerens ambitioner for, hvad der skal komme ud af det, er.

Jeg har lige et par spørgsmål, som kan hjælpe det lidt på vej: Vil Dansk Folkeparti f.eks. afskaffe alt det kontrolhysteri, der er over for de ledige, og bygge på tillid, sådan som ministeren var inde på? Vil Dansk Folkeparti give de ledige nogle rettigheder, så ufaglærte kan uddanne sig på dagpenge til en uddannelse, der kan give et job, sådan som ordføreren selv sagde? Skal det være en rettighed for den arbejdsløse? Det sidste spørgsmål er: Vil Dansk Folkeparti sikre en ordentlig økonomisk tryghed for de mange tusinde ledige, der i disse år mister dagpengeretten som følge af den reform, som Dansk Folkeparti selv stod fadder til?

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:57

Bent Bøgsted (DF):

Det var mange spørgsmål, når jeg kun har 1 minut til at svare, og hvis jeg skal besvare dem alle, når jeg det simpelt hen ikke. Hvis hr. Finn Sørensen havde fulgt lidt med, ville han have bemærket, at jeg egentlig har været large med at fortælle, hvad Dansk Folkeparti vil, på alle de konferencer, vi har været ude til, som a-kasserne og fagforeningerne har indkaldt til. Jeg tror nok, at jeg efterhånden har deltaget i de fleste og fortalt om, hvad vi gerne vil.

Vi vil gerne have en direkte indsats, hvor jobkonsulenterne kommer ud og snakker med arbejdsgiverne for at finde ud af, hvor mulighederne for job er, og at vi kan bygge et tillidsforhold op, sådan at når en arbejdsgiver siger, at vedkommende kommer til at mangle tre mand her og nu, så skal jobkonsulenten gerne kunne sige: Jeg har tre mand her, der passer lige ind i dit firma; det kan godt være, at de mangler noget uddannelse og opkvalificering, men det får de, og så er de klar til dig, når du skal bruge dem. Det tillidsforhold skal man bygge op hen ad vejen.

Vi er ikke afvisende over for at se på de tilbud, a-kasserne kommer med, slet ikke, vi skal bare se det i forhold til de andre ting. Jeg kan simpelt hen ikke nå det på så kort tid. Jeg skulle have 10 minutter, men det får jeg altså ikke.

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Nej. Så er det hr. Finn Sørensen.

Kl. 15:59

Finn Sørensen (EL):

Tak. Så kan der lige blive lidt flere sekunder, hvor man ikke behøver at bruge taletid på, hvor mange konferencer man har deltaget i, men hvor man måske i stedet kunne prøve at svare på spørgsmålene.

Jeg vil nøjes med at stille to af dem: Vil Dansk Folkeparti give de ledige nogle flere rettigheder til en uddannelse, der kan give et job? Det kan der jo svares ja eller nej til, og så kan man måske komme med et par eksempler. Vil Dansk Folkeparti sikre en ordentlig økonomisk tryghed for de mange tusinde ledige, der mister dagpengeretten? Og hvad skulle sådan en tryghed bestå i?

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:59

Bent Bøgsted (DF):

Til det her med rettigheder og det, om man kan tage en uddannelse, mens man er på dagpenge, som hr. Finn Sørensen nævnte i det første spørgsmål: Jeg er ikke så vild med, at man skal kunne tage en uddannelse på dagpenge. Vi har et system, hvor man kan få en voksenlærlingeplads, og det ser jeg gerne at vi udnytter noget mere og udbygger det.

Jeg tror, det er den vej, vi skal gå, i stedet for at sige, at man kan tage en uddannelse på dagpenge. Men det kommer an på, hvordan det bliver bygget op, og hvilke muligheder der er for, at man kan give dem den opkvalificering, de har behov for. Det skal vi have set på. Så har jeg ikke mere.

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Så er det hr. Christian Juhl, Enhedslisten.

Kl. 16:00

Christian Juhl (EL):

Jeg kan forstå på Dansk Folkeparti, at de ikke vil give arbejdsløse rettigheder. Der skal ikke være ret til 6 ugers uddannelse, der skal heller ikke være ret til at få en faglært uddannelse; det skal være noget, andre bestemmer, f.eks. folk i jobcentrene.

Jeg vil gerne høre, om Dansk Folkeparti vil være med til at rette op på dagpengesystemet, som Dansk Folkeparti i 2010 ødelagde og smadrede fuldstændig sammen med de borgerlige, og som nu langsomt skal genopbygges. Er Dansk Folkeparti med på banen, når systemet skal genopbygges, eller vil de bare gøre, ligesom de gjorde i 2010, og sige, at det må de arbejdsløse selv finde ud af?

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:00

Bent Bøgsted (DF):

I Dansk Folkeparti har vi tilbudt, at vi kunne se på at lave en helt ny dagpengereform, hvor det hele kunne indgå. Jeg ved, at Enhedslisten har haft mange forslag til, hvad der kunne ændres, og der har jeg hver gang sagt, at det kunne indgå i en reform af dagpengesystemet. Vi vil gerne se på, om vi kan lave et fleksibelt dagpengesystem, der er bygget op efter konjunkturerne, altså i forhold til hvad der er behov for.

Vi har også tilbudt at suspendere genoptjeningsretten, der er på 1 år nu, og gå tilbage til ½ halvt år i 2 år, indtil vi er ordentlig ude af krisen. Det sagde regeringen nej til, det ville de ikke være med til. Det var endda statsministeren selv, der sagde nej til det og sagde, at den 1-årige genoptjeningsperiode var kommet for at blive. Det var vi

klar til at hjælpe med i en 2-årig periode, indtil vi var ude af krisen, og så kunne vi komme i gang med at lave en reform af dagpengesystemet. Det står vi stadig væk ved.

Kl. 16:04

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 16:01

Kl. 16:01

Christian Juhl (EL):

Tak for det. Det undrer mig lidt, at Dansk Folkeparti så ikke ville stemme for, da Enhedslisten fremsatte et forslag om netop at suspendere genoptjeningen af dagpengene – eller vi ville ikke suspendere den, vi ville sætte perioden ned, for en slags genoptjening er vi med på, trods alt, f.eks. 3 eller 6 måneder. Det var mærkeligt, at Dansk Folkeparti slet ikke ville være med til at stemme for det. Jeg husker tydeligt dagen, jeg var dybt chokeret. Det vil sige, at det er meget snak, man hører fra Dansk Folkepartis side.

Jeg vil gerne spørge hr. Bent Bøgsted: Hvad vil Dansk Folkeparti gøre for de 34.000, der sidste år mistede retten til dagpenge? Hvad vil Dansk Folkeparti gøre for de 12.000-14.000, der i år mister retten til dagpenge?

Kl. 16:02

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:02

Bent Bøgsted (DF):

Det er sådan en lidt mærkelig debat, for vi har faktisk tilbudt at lave den løsning, at vi kunne suspendere genoptjeningsretten i 2 år og gå tilbage til ½ år. Det ville kunne hjælpe mange, indtil vi er ude over krisen, og så kunne vi gå i gang med at lave en reform af dagpengesystemet. Men det, der er endnu mere mærkeligt, og det, der kan undre mig, er, at når nu Enhedslisten sidder som støtteparti for regeringen, hvorfor har Enhedslisten så ikke har sagt til regeringen: Det her skal vi have igennem, ellers mister I os som støtteparti? Men det gjorde Enhedslisten jo ikke, det havde man ikke håret nok på brystet til.

Kl. 16:03

Formanden:

Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 16:03

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak. Jeg siger tak til ordføreren for at have givet en god præsentation af, hvor Dansk Folkeparti står i den her debat om beskæftigelsesindsatsen. Det giver jo et meget godt billede af det.

Ordføreren taler meget bredt om det, men ikke ret meget om, hvordan eventuelle besparelser skal anvendes. Vi har hørt fra partiet Venstre, fra den borgerlige side, at der skal spares 1,5 mia. kr. på selve beskæftigelsesindsatsen. Så kan man diskutere, om det er rigtigt regnet ud, men i hvert fald en besparelse på 1,5 mia. kr.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge Dansk Folkepartis ordfører, om man er enig i, at der kan spares 1,5 mia. kr., og at de i øvrigt, som Venstres politiske ordfører, fru Inger Støjberg, siger, skal bruges til skattelettelser til virksomhederne.

Kl. 16:04

Formanden:

Ordføreren.

Bent Bøgsted (DF):

Det er sådan set et let spørgsmål at svare på, for i Dansk Folkeparti har vi sagt, at det er en forkert vej at gå at starte med at sige, at vi skal spare x milliarder kroner, når vi går ind i en forhandling. Vi har sagt: Lad os nu komme i gang med de forhandlinger og se, hvordan vi kan lave den rigtige indsats. Så kan vi se, hvor stor besparelsen bliver, og så kan de partier, der er med til at lave aftalen om en ny indsats for dagpengemodtagerne, blive enige om, hvordan pengene skal bruges. Vi vil ikke låse os fast på, at de skal bruges til noget bestemt.

Kl. 16:04

Formanden:

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 16:04

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg vil bare nøjes med at gentage den sidste del af mit spørgsmål: Mener Dansk Folkeparti, at de penge eventuelt kan bruges til skattelettelser til virksomhederne?

Kl. 16:04

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:05

Bent Bøgsted (DF):

Vi har ikke låst os fast på, hvad de skal bruges til. Jeg kan ikke forestille mig, at de skal bruges til skattelettelser. Der er så mange ting, man skal bruge penge på, og jeg vil lade vores finansfolk om at afgøre, hvor pengene skal bruges. Men at gå ind i forhandlinger og på forhånd låse os fast på, at der skal findes så og så mange penge, og på, at de skal gå til noget bestemt, kan vi ikke se noget formål med. Det kan være tusinde ting, som vi synes pengene skal bruges til, og vi ved jo ikke, hvor mange penge der kommer ud af de forhandlinger.

Vi er sikre på, at der kan opnås nogle besparelser ved at fjerne en hel del bureaukrati og mærkelige måder at agere på i forbindelse med aktiviteten over for de ledige, men at sige på forhånd, at vi kan spare 1,5 mia. kr. det første år, synes vi er en helt forkert tilgang til forhandlingerne.

Kl. 16:05

Formanden:

Fru Pia Olsen Dyhr for en kort bemærkning.

Kl. 16:05

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg vil gerne følge tråden fra den tidligere spørger. Venstre jo har slået sig op på, at man kan spare hele 4 mia. kr. i alt på den her indsats. Det er rigtigt, som Carsten Koch har lagt frem, at man sådan set godt kan effektivisere indsatsen, gøre den mere målrettet og mere fokuseret. Det bakker vi sådan set også op om i SF, for der er ingen grund til at spille folks tid som arbejdsløse, hvis man kan få en endnu bedre indsats.

Men de penge ser vi så gerne brugt i beskæftigelsesindsatsen igen til f.eks. at sørge for en bedre opkvalificering af ufaglærte, fordi vi kan se, at vi får brug for flere faglærte. Derfor vil jeg gerne høre, om Dansk Folkeparti vil være villig til at sige, at vi kan effektivisere, og at vi nok også kan gøre det klogere, men at de penge kan bruges til, at vi bliver endnu bedre til at få nogle af de arbejdsløse i arbejde.

Kl. 16:06

Kl. 16:09

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:06

Bent Bøgsted (DF):

Lad os kigge på det, der er kommet. Venstre, Konservative og vel også Liberal Alliance har vel låst sig fast på, at der kan spares 4 mia. kr. Så kommer der et notat fra Finansministeriet, fra finansministeren, der siger 3,6 mia. kr. Jeg erkender, at det jo bare er noget, jeg har læst i avisen. Andet kender jeg ikke til det. Så der har været nogle tanker om, at der kan spares. Vi i Dansk Folkeparti siger bare stille og roligt: Lad os nu gå ind til de her forhandlinger og se, hvordan vi kan lave en god indsats, der kan hjælpe de ledige, og så må vi se på, hvor stor besparelsen bliver. Bagefter kan partierne finde ud af, hvad den besparelse skal bruges til.

Jeg ved ikke, hvor stor besparelsen vil være. Det kan være, at det er 0,5 mia. kr. Det kan være, at det er 1 mia. kr. Det kan være, at det er 2 mia. kr. Det ved jeg ikke, for vi er jo endnu ikke nået til at se på, hvordan indsatsen skal være. Det vil vi gerne have gjort, inden vi siger, hvad pengene skal bruges til, for vi ved ikke, hvor mange penge der er.

Kl. 16:07

Formanden:
Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 16:07

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg synes, det er en meget sund tilgang til det at kigge på, hvad vi kan lave af forbedringer, men også af forandringer, i beskæftigelsessystemet. Jeg hører, at Dansk Folkeparti i hvert fald er villig til, at der skal laves forandringer.

Det, der jo er vigtigt for os, er, at vi også fokuserer på nogle af de ufaglærte, der i dag ikke kan få arbejde, og som heller ikke kan få det i fremtiden, for vi ved, det er faglært arbejdskraft, vi får brug for. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd kom med en undersøgelse i går, der viste, at vi mangler 30.000 faglærte bare lige om lidt. Vil Dansk Folkeparti være med til at fokusere på de ufaglærte, så vi kan få dem løftet, og ikke gøre det her til en spareøvelse, men i virkeligheden tænke på, hvordan vi får folk i arbejde?

Kl. 16:08

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:08

Bent Bøgsted (DF):

Helt sikkert skal vi da se på, hvordan vi får de ledige i arbejde. Det er også derfor, jeg siger, at i forbindelse med at vi gerne vil af med de 6 ugers selvvalgt uddannelse, skal vi have mere fokus på, hvad det er for kurser, der kan hjælpe de ledige i job. Så kigger vi ikke på, om det er 6, 8, 10 eller 12 ugers kursus, de skal have for at få et job.

Vi har også nogle muligheder for at opkvalificere nogle, der har arbejde inden for nogle bestemte områder, hvor man kan få en faguddannelse på kortere tid. Det er aftalt i forliget om erhvervsskolerne. Det er også noget af det, man skal se på. Det hele hænger sammen, så der er mange muligheder.

Med hensyn til dem, der har været ledige i lang tid, vil jeg gerne have, at vi bruger det her med voksenelevordningen noget mere, fordi det er en rigtig god ordning.

Formanden:

Tak til ordføreren for forespørgerne. Så er det hr. Hans Andersen som Venstres ordfører.

Kl. 16:09

(Ordfører)

Hans Andersen (V):

Under halvdelen af alle danskere er i arbejde, og omkring 800.000 danskere i den arbejdsduelige alder er på overførselsindkomst. Det skaber et betydeligt pres på de offentlige finanser, og derfor er det afgørende, at flere danskere kommer i arbejde, så der er flere til at bidrage til vores fælles velstand.

Venstre mener, at den bedste hjælp, vi kan give de ledige, er at sikre, at der er flere danske arbejdspladser. Derfor er Venstres udgangspunkt et udgiftsstop i den offentlige sektor, så der kan blive råd til skatte- og afgiftslettelser, som kan være med til at forbedre virksomhedernes konkurrenceevne. Det vil gøre det billigere og mere attraktivt at drive virksomhed i Danmark, og det vil være med til både at bevare arbejdspladser og at skabe nye danske arbejdspladser.

Den danske beskæftigelsesindsats hører til blandt verdens dyreste. Alene i 2013 er der afsat 12 mia. kr. til aktivering og drift af jobcentre, mens tallet vokser til 80 mia. kr., hvis vi lægger udgifterne til bl.a. dagpenge og kontanthjælp oveni. Når vi hvert år bruger så mange penge på beskæftigelsessystemet, har vi også en forpligtelse til at sikre, at de bliver brugt bedst muligt. Det er efterhånden bredt anerkendt, at vi ikke får nok for vores mange milliarder af kroner, og derfor skal beskæftigelsesindsatsen tilrettelægges, så den bliver mere effektiv. Pengene i beskæftigelsessystemet bør bruges der, hvor de gør størst gavn, og derfor skal der ryddes op i, hvad der findes af ordninger, som der ikke er evidens for virker. Beskæftigelsesindsatsen skal i højere grad tilpasses den enkelte og virksomhedernes behov.

Carsten Koch-udvalget har her i februar afleveret deres første rapport, »Veje til job«. Rapporten kommer som bekendt med 39 anbefalinger til omlægning af den danske beskæftigelsesindsats. Carsten Koch-udvalget ser et klart potentiale for yderligere besparelser i de offentlige finanser. Bl.a. viser udvalgets beregninger, at hvis ledighedsforløbene for de forsikrede ledige reduceres med blot 1 enkelt dag, vil det øge den strukturelle beskæftigelse med 900 personer og give en gevinst på de offentlige finanser på ¼ mia. kr., altså pr. dag. Reduceres den gennemsnitlige ledighed derimod med 1 uge, vil det øge beskæftigelsen med 6.400 personer og styrke de offentlige finanser med 1,7 mia. kr. Så der er jo i den grad noget at hente ved at forbedre vores beskæftigelsesindsats.

Der er jo kommet en række anbefalinger fra Carsten Koch-udvalget, 39 i alt. En af anbefalingerne er, at man skal afskaffe retten til 6 ugers selvvalgt uddannelse for ledige. Det hilser vi velkommen, for det er ikke den bedste måde at bruge beskæftigelseskronerne på. Vi er sådan set optaget af at bruge penge på uddannelse, hvor det tilrettelægges på den måde, at den ledige kommer tilbage i job, og hvor der, kan man sige, er job i den anden ende.

Så er vi også optaget af, at beskæftigelsesindsatsen indrettes mere individuelt. Det lyder det som om udvalget også anbefaler, og det anerkender vi; det er et rigtigt skridt på vejen.

Venstre præsenterede tilbage i august måned sidste år et beskæftigelsesudspil. Vores budskab var, at ledige skal hurtigere i job. Det skal bl.a. foregå, ved at man opprioriterer virksomhedskontakten, at man placerer rådighedsvurderingen i kommunerne, og at man giver den enkelte ledige et friere valg mellem det kommunale jobcenter, akassen eller andre private aktører. Altså, vi er i den grad optaget af, at den ledige får et frit valg her.

Vi har i løbet af vinteren fremsat en række beslutningsforslag her i Folketingssalen. Vi har diskuteret de tre af dem, som vi har be-

handlet. Det handlede om frit valg. Det handlede om, at vi mener, at jobcentrene skal være større, så de kan matche det behov, de ledige har. Det handlede også om et reelt frit valg og om, at vi skulle have en mere effektiv administration.

Samlet set er konklusionen fra Venstre altså, at vi på den korte bane ønsker at spare 1,5 mia. kr. i forhold til det samlede beskæftigelsessystem, både når det gælder indsatsen og de penge, man bruger på folk, der er ledige, stigende til i alt 4 mia. kr. Hver krone, vi sparer her, vil vi bruge på at styrke den danske konkurrenceevne, altså at det skal gå målrettet til skatte- og afgiftslettelser for de danske virksomheder.

Nu vil jeg her til sidst bare glæde mig over, at der jo er andre end Venstre, der så har regnet på, hvad der er af mulige besparelser. Altså, det tyder jo på, at regeringen også har foretaget beregninger af, hvilke mulige besparelser der er på beskæftigelsesområdet, og det hilser jeg sådan set velkommen. Nu er spørgsmålet jo så, om beskæftigelsesudspillet kommer i år, eller om det først kommer efter nytår, men der er brug for, at vi får taget fat på det her område. Tak for det.

Kl. 16:15

Formanden:

Der er foreløbig fem korte bemærkninger. Først er det hr. Christian Juhl.

Kl. 16:15

Christian Juhl (EL):

Tak til Venstres ordfører for markeringen af standpunkterne. De er jo meget klare: Der skal spares.

Men Venstre siger også, at der skal være arbejde til flere. Jeg vil gerne høre ordføreren, om han tror så meget på sin egen idé, at han tør give danskerne en garanti for arbejde – ikke fuld beskæftigelse hvert år, det er vist for overmodigt, men f.eks. en garanti for, at man hvert andet år kunne være sikker på at have et arbejde, når man bor i et land som Danmark, eller, hvis vi skulle gå med livrem og seler, hvert tredje år f.eks., så alle danskere vidste, at der på et tidspunkt er en plads til dem, at der er brug for dem.

Kl. 16:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:16

Hans Andersen (V):

Jeg ved godt, at Enhedslistens førsteprioritet er sådan en jobgaranti til alle, uanset hvordan det går med økonomien og hvordan økonomien i øvrigt har det i Danmark.

I Venstre er vi sådan set optaget af, at vi får skabt flere job, og det er det, der skal være nøglen til, at vi får nedbragt vores ledighed. Det er det, der skal være nøglen til, at vi får færre på kontanthjælp og færre på dagpenge. Jeg håber også, at Enhedslisten anerkender, at hvis der er gode vilkår for de danske virksomheder, vil der også blive skabt job. Vi mener sådan set, der er en ret tæt sammenhæng mellem gode vilkår for de danske virksomheder og så muligheden for at nedbringe ledigheden, men jeg ved ikke, om Enhedslisten anerkender den præmis.

Kl. 16:17

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 16:17

Christian Juhl (EL):

Tak. Venstre snakker meget om, at de vil skabe flere job, men de har ikke så meget selvtillid, at de tror på, at de kan skabe flere job. Det er da klar tale.

Jeg minder ordføreren om, at danske virksomheders indtjening i disse år er i top trods krisen. Jeg snakker ikke kun om et par år, jeg snakker om disse år. Indtjeningen er i top trods krisen. Det vil sige, at der er penge i virksomhederne til at investere. Opsparingen i virksomhederne er i top. Det vil sige, at virksomhederne i Danmark har rigtig, rigtig gode vilkår selv under krisen. Hvorfor i alverden får vi så ikke flere i arbejde? Det vil sige, at Venstres ideer ikke passer. Der kommer ikke arbejde, ved at man giver virksomhederne bedre vilkår.

Derfor vil jeg gerne spørge: Er Venstres idé så at spare på systemet for at trykke de arbejdsløse længere ned og give dem ringere levevilkår? Er det det, der er planen med Venstres ideer?

Kl. 16:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:18

Hans Andersen (V):

Vi er sådan set optaget af, at når man er ledig, er der så gode muligheder for at få et job, at det er det, der sker. Det er bedst for alle parter, for hvis en dagpengemodtager kommer i arbejde, sparer vi alle sammen 280.000 kr. om året. De penge kan vi da bruge på noget andet. Så for Venstre handler det sådan set om at skabe rigtig gode vilkår.

Hr. Christian Juhl nævner, at indtjeningen er i top. Det kommer an på, hvilke virksomheder man kigger på. Altså, der er mange små og mellemstore virksomheder, der ikke alle har det lige godt. De knokler hver dag for overhovedet at overleve. De har da brug for en hjælpende hånd, og den kan komme her fra Folketingets side.

Kl. 16:19

Formanden:

Fru Pia Olsen Dyhr for en kort bemærkning.

Kl. 16:19

Pia Olsen Dyhr (SF):

Venstres ordfører siger, at man gerne nu vil droppe de 6 ugers selvvalgt uddannelse, og så skal man i gang med at lave noget, der er jobrettet. Bliver Dansk Metal spurgt, hvad de bruger de 6 ugers selvvalgt uddannelse til, er svaret jo, at det bl.a. er til, at smeden kan få sit certifikat, så man kan få det næste job, for forudsætningen for at komme ind i smedeb Branchen er, at man har et nyt certifikat. Vil Venstre sige, at det er jobrettet, eller at det ikke er jobrettet?

Kl. 16:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:20

Hans Andersen (V):

Jeg synes, det lyder meget jobrettet, men det må jo være den dialog, der skal være mellem jobcenterets medarbejdere og den ledige. Vi har brugt alt for mange penge på 6 ugers selvvalgt uddannelse, hvor det ikke har virket. Det viser adskillige rapporter. Så jeg synes, at det giver rigtig god mening. Hvis der er job at få i den anden ende, og hvis man mangler et bestemt kursus, er det jo det kursus, man skal tage. Det er sådan set, synes jeg, sund logik, og det vil vi gerne følge. Men at 6 ugers selvvalgt uddannelse generelt virker, passer simpelt hen ikke.

Kl. 16:20

Kl. 16:23

Formanden:

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 16:20

Kl. 16:23

Pia Olsen Dyhr (SF):

Tak. Det er jo meget interessant, for hvis vi skal kigge på det, der er jobrettet, nævner ordføreren, at det er noget, jobcenteret må finde ud af. Men nogle af dem, der er allertættest på det, man må sige er efteruddannelsesbehovet hos den arbejdsløse, er jo ofte ens a-kasse. Det er altså sygeplejerskernes a-kasse, som ved, at hvis man skal have et arbejde, skal man have et sårbehandlingskursus, eller man skal måske videreuddanne sig til radiolog. Og det er Metals a-kasse, som ved, at smeden har brug for et certifikat. Og jeg kunne blive ved.

Det viser måske forskellen på Venstre og SF, at vi faktisk mener, at a-kasserne skal spille en væsentlig rolle i fremtidens beskæftigelsesindsats, hvorimod jeg næsten hører ordføreren sige, at vi godt kan droppe det og kun snakke jobcentre. Og det synes jeg sådan set er vigtigt at få afgjort.

Er Venstres holdning, at a-kasserne ikke duer til noget, og at det kun er jobcentrene, vi skal satse på? Og hvordan skal jobcentrene have den præcise viden inden for et brancheområde, som gør, at vi får det der løft, sådan at folk kommer i arbejde – og det vel at mærke, samtidig med at man vil spare 4 mia. kr., som slet ikke findes i beskæftigelsessystemet? Jeg synes sådan set, at Venstre mangler at give en hel del svar på, hvordan man skal gøre folk jobparate.

Kl. 16:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:22

Hans Andersen (V):

Vi er sådan set optaget af, at kommunerne kommer til at spille en mere central rolle her. Den enkelte kommune har det økonomiske ansvar på langt sigt, når ledigheden stiger, og kommunerne skal have det fulde ansvar og mulighed for at udøve deres myndighed. Og det handler om, at de også har ansvaret for rådigheden.

Så synes jeg da, det er vigtigt at inddrage a-kasserne. Der er en lang række a-kasser, der er rigtig gode til at hjælpe deres medlemmer i job, og det skal de da have mulighed for. Men det må være sådan, at man skal kvalificere sig til det, for det er jo ikke alle a-kasser, der er lige gode til det her.

Så jeg er optaget af, at vi bringer alle de gode aktører i spil, deriblandt a-kasser, og det er naturligt at inddrage dem i arbejdet. Men det må være sådan, at dem, der har ansvaret for at bestille musikken, også er dem, der betaler.

Kl. 16:22

Formanden:

Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:22

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg hørte ordføreren sige, at den ledige skal have ret til at vælge, hvilken aktør der skal hjælpe den ledige i gang med et job, altså om det skal være jobcenteret, a-kassen eller en privat aktør, og det er måske nok især det sidste, ordføreren tænker på.

Betyder det så også, at ordføreren vil give de ledige rettigheder på andre områder, f.eks. retten til at vælge en opkvalificerende uddannelse, som man kan gennemføre på dagpenge? Det ville jo være fornuftigt, for vi kommer i løbet af få år til at mangle 100.000 faglærte, og vi kan også forudse, at vi får 100.000 ufaglærte i overskud. Så hvad siger ordføreren til sådan et forslag?

Formanden:

Ordføreren.

Hans Andersen (V):

Vi er optaget af at give de ledige et frit valg. Det er et frit valg blandt – og det vil jeg gerne understrege – aktører, der er gode til at hjælpe de ledige videre. Der er både gode og dårlige aktører i dag. Det indrømmer jeg. Der er private, der skal være i markedet, og så er der private, der burde lave noget andet. Ligeledes er der jo a-kasser, der er gode til det her, og så er der a-kasser, der er mindre gode til det. Vi skal bruge de bedste. Det må være udgangspunktet.

Så synes jeg, det er værd at diskutere, om det er uddannelsessystemet i Danmark, der skal uddanne mennesker, eller om vi skal bruge beskæftigelsessystemet til at uddanne dem. Vi synes sådan set, at udgangspunktet er, at det er uddannelsessystemet, og at det er i uddannelsessystemet, at man håndterer det at løfte mennesker videre fra grundskolen til ungdomsuddannelsen og videre til en erhvervs-kompetencegivende uddannelse. Det er det, vi er optaget af.

Kl. 16:24

Formanden:

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 16:24

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg synes, det er ret besynderligt, at ordføreren vil fastholde et system, hvor man risikerer at smide penge ud ad vinduet til nogle private jobaktører, hvis kvaliteter vi jo har fået demonstreret adskillige eksempler på nok ikke lever op til de krav, vi normalt stiller, når vi skal bruge penge fra det offentlige. Sådan noget vil man gerne være med til.

Men at give den arbejdsløse ufaglærte arbejder, der skal ud i en benhård konkurrence på arbejdsmarkedet, en mulighed for at få en opkvalificerende faglært eller tillært uddannelse for dagpengene, vil man ikke være med til. Det er et længere uddannelsesforløb, og det kan man jo ikke gennemføre, hvis man først er blevet voksen og har familiemæssige forpligtelser. Så må man jo have et ordentligt økonomisk grundlag for det. Men det vil ordføreren ikke, selv om det strider mod al sund fornuft, hvis vi ikke gør det, fordi vi kommer til at mangle faglært arbejdskraft og vi får 100.000 ufaglærte i overskud, hvis vi ikke gør noget.

Så kan ordføreren ikke prøve at forklare mig, hvorfor man ikke vil være med til det?

Kl. 16:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:25

Hans Andersen (V):

Som jeg sagde i min tale, er vi sådan set optaget af at bruge de værktøjer i vores fælles værktøjsskasse, der faktisk virker. Der er ikke evidens for, at uddannelse på dagpenge virker. I 1990'erne var der noget, der hed uddannelsesorlov. Den droppede man jo igen. Så jeg synes, at vi ligesom mangler beviset og dokumentationen for, at det faktisk flytter noget. Og i Sverige er de gået bort fra det igen. Så jeg kan ikke helt følge hr. Finn Sørensen på det her punkt.

Kl. 16:26

Formanden:

Hr. Lennart Damsbo-Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 16:26

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak. Jeg vil gerne vende lidt tilbage til noget, der blev drøftet tidligere, nemlig besparelser og finansiering. Ordføreren sagde, at beskæftigelsesindsatsen for de arbejdsløse koster i omegnen af 12 mia. kr. Kan vi ikke blive enige om – bare for at få det slået helt fast – at den aktive indsats for forsikrede arbejdsløse koster 2,3 mia. kr. om året? Venstre har sagt, at de vil spare 1,5 mia. kr. Det har ordføreren også stået og sagt her. Så vil jeg bare spørge: Hvordan i alverden vil man spare 1,5 mia. kr. ud af 2,3 mia. kr. om året? Hvordan får man det til at hænge sammen?

Kl. 16:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:27

Hans Andersen (V):

Når jeg taler om, at Venstre har den tilgang til det, at vi på den korte bane vil spare 1,5 mia. kr., så taler vi om indsatsen, og vi taler om ydelserne. Som jeg også nævnte i min tale, har Carsten Koch nogle rigtig gode beregningseksempler på, at hvis man nedbringer ledigheden med 1 dag, så kan man spare ¼ mia. kr. Vores fælles ambition er jo at nedbringe ledigheden ved hjælp af de her tiltag, som vi måske når frem til i fællesskab. I dag er ledighedsperioden 18 uger, og ambitionen var jo at nedbringe den med 1 uge. Så får vi 1,7 mia. kr. i besparelse, som kunne bruges til at sætte skatter og afgifter ned. Den måde synes jeg sådan set godt vi kan betragte det her på.

Kl. 16:28

Formanden:

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 16:28

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det vil sige, at de besparelser, som Venstre foreslår, reelt er fugle på taget. Der er ingen, der ved, om det er virkelighed.

Så skal jeg bare lige høre om noget andet. Venstres formand har i løbet af de seneste uger udtalt, at man ved at spare på 6 ugers selvvalgt uddannelse, ved at skabe en mere strømlinet struktur i forhold til jobcentre og a-kasser og ved at lade jobcentrene sørge for rådighedsvurderingen kan spare de der 1½ mia. kr. Det var i hvert fald det, han blev citeret for.

Arbejdsmarkedsstyrelsen har så regnet ud, at det svarer til, at man kan spare 175 mio. kr. ved at lave den øvelse, som Venstre her foreslår. Er resten, de 1,3 mia. kr., så det, ordføreren siger man kan spare ved at nedbringe det gennemsnitlige antal uger eller dage, hvor arbejdsløse er ledige, eller hvor kommer de penge fra? Og hvordan i alverden er det så lige fremkommet, for jeg har ikke tidligere hørt Venstre sige noget som helst om det, som ordføreren i øjeblikket taler om.

Kl. 16:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:29

Hans Andersen (V):

Der er jo muligheder for at gøre noget, hvad angår beskæftigelsesindsatsen – altså de 12 mia. kr., jeg indledte med at tale om – som er den aktive indsats, man laver for de ledige. Når vi taler om, at vi ikke mener, at 6 ugers selvvalgt uddannelse giver nok værdi, så er det, fordi vi i dag bruger omkring 350 mio. kr., bare for at pege på et punkt.

Jeg synes også, det er værd at diskutere, om vi får nok ud af de 1,2 mia. kr., vi bruger på jobrotation – det er et andet eksempel – eller af den måde, vi håndterer vores jobcentre på i dag. Færre byrder kunne også give flere besparelser i vores jobcentre.

Kl. 16:29

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 16:29

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Jeg vil godt lige høre lidt til det, som Venstre og hr. Hans Andersen siger om at spare 4 mia. kr. Er det et krav fra Venstre for at gå ind i forhandlingerne? Hvis ikke man sparer 4 mia. kr., vil man så ikke forhandle? Er det sådan, det skal forstås, eller er Venstre klar til at se på det, som Dansk Folkeparti siger om, at man går ind i forhandlingerne og ser på: Hvad kan vi nu få af besparelser?

Det kan da godt være, at vi kommer op på nogle besparelser, som Venstre siger, men har Venstre låst sig fast på, at vi *skal* spare 4 mia. kr., og ellers vil man ikke forhandle?

Kl. 16:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:30

Hans Andersen (V):

Nu er det jo ikke klogt at stille ultimative krav, så det er ikke et ultimativt krav. Vi har jo en forligskreds omkring det her, og jeg håber da på og venter på, at der kommer et udspil. Nu kunne man sådan set godt sige, at det kunne være, vi skulle have holdt den her forespørgselsdebat til efteråret; det havde måske været tids nok i forhold til at komme før et udspil fra regeringen. Det ved vi jo ikke. Men det her er ikke noget ultimativt krav fra Venstres side. Det er den baggrund, det udgangspunkt, Venstre har for de her forhandlinger.

Kl. 16:31

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 16:31

Bent Bøgsted (DF):

Det er godt, at det ikke er ultimativt krav, for det har vi jo i hvert fald set at der er nogle aviser der gerne vil gøre det til. Men det er rart lige at få bekræftet, at der ikke er noget ultimativt i det. Så er der jo muligheder for, at vi kan finde en fornuftig tilgang til det hele.

Men det, jeg også godt lige vil spørge til, er de 6 ugers selvvalgt uddannelse, som der også var et tidligere spørgsmål om. Dansk Folkeparti vil også gerne afskaffe 6 ugers selvvalgt uddannelse, men det er jo ikke sådan, at det er kurserne i de 6 ugers selvvalgt uddannelse, man vil afskaffe, for mange af dem er jobbrettede og er gode at få, men det er bare retten til 6 ugers selvvalgt uddannelse. Så skal man have kurser, der er målrettet til at kunne give et job, og jeg har forstået det sådan, at det er hr. Hans Andersen enig i. For det er jo ikke kurserne i 6 ugers selvvalgt uddannelse, man afskaffer, for der er mange gode kurser.

Kl. 16:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:32

Hans Andersen (V):

Jeg er helt sikker på, at de ledige sammen med jobcentre eller andre aktører kan finde ud af at vælge de kurser, hvor der er et job i forlængelse af kurset. Altså, det tror jeg sådan set på at man godt kan

finde ud af. Og derfor bliver der jo også fremadrettet en række ledige, der kommer på korte kurser, hvor man siger, at hvis de tager det kursus, er der et job i den anden ende. Det synes jeg er ren logik og meget fornuftigt, så det tror jeg da på at man gør.

Kl. 16:32

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 16:32

(Ordfører)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Først og fremmest vil jeg gerne sige tak for, at den her debat er rejst, for som socialdemokrat mener jeg, at en sund beskæftigelsespolitik er en nødvendighed for et sundt samfund. Jeg tror ikke, det er tilfældigt, at Folketingets partier en gang imellem kaster sig ud i en diskussion om, hvem der har mest gyldig grund til at kalde sig arbejderparti. Det vidner om den centrale betydning, som arbejdsmarkedet har for sammenhængskraften og velfærden i Danmark. Det er måske store ord, men det er efter min mening ord, der står mål med den store udfordring, vi som politikere har med at skabe et velfungerende og sundt arbejdsmarked i Danmark. Det er det, vi er valgt til, og det er det, der er vores ansvar.

Nu har vi en situation i Danmark, hvor vi har brug for at rydde op i beskæftigelsesindsatsen. Vi har fået en ny dagpengemodel, og derfor skal vi naturligvis også have indrettet beskæftigelsesindsatsen, så den passer til det. Vi har i mange år set et etøjet fokus på mistillid og pisk i vores beskæftigelsessystem, et fokus, der desværre har medført, at arbejdsløse ikke er blevet mødt af et system, der havde øje for dem som person, og deres sagsbehandlere har brugt deres tid på papirarbejde frem for personlig kontakt. Med andre ord overtog regeringen et håndværkertilbud fra den tidligere regering på beskæftigelsesområdet. Nu har jeg jo arbejdet en del år som tømrer, og jeg har set rigtig mange håndværkertilbud, og det her er et af de værre.

Jeg tror på, at vi skal behandle de arbejdsløse bedre. Alle skal have ret og også pligt til en indsats, som virker, og som er meningsfuld for dem. Vi skal sætte fokus på, at arbejdsløse er individer, frem for at skære alle over en kam. Der skal selvfølgelig ikke være tvivl om, at arbejdsløse skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, og det skal vi på ingen måde ændre. Vi skal stille rimelige krav til de danske arbejdsløse, men vi skal også i højere grad basere den danske beskæftigelsesindsats på tillid og tro på det enkelte menneskes vilje til selv at ville ændre sin situation og lyst til at gøre nytte på det danske arbejdsmarked.

Det gælder også for de udfordringer, der er skabt gennem kontrol af de arbejdsløse og medarbejderne i jobcentre og a-kasserne. Det er udfordringer, som er opstået på baggrund af mødet mellem lovgivning og praksis.

Så er der den meningsløse aktivering, som jeg selv og andre gode socialdemokrater har brugt megen tid på at tale om og agitere imod. Vi skal simpelt hen have sat en stopper for de ting, som ikke virker. Vi skal øge opmærksomheden på reel opkvalificering og målrettet kompetenceudvikling. Jeg tror på, at det er det, som rent faktisk får danskerne i arbejde igen.

Med den nye indsats skal vi tage hånd om dem, der ikke kan selv. Vi skal hjælpe og understøtte dem, så vi ikke efterlader mennesker passivt på kontanthjælp eller førtidspension. Og så skal der være adgang til uddannelse, til job og social sikring, så alle har mulighed for at arbejde sig frem i livet. Derfor skal der indføres en individuel indsats, som er meningsfuld i praksis. Det nye system skal handle om alle de grupper af mennesker, som i dag står uden arbejde, uanset om det er unge og ufaglærte, som bare ikke har fået fodfæste på arbejdsmarkedet, eller om det er arbejdsløse, som er blevet arbejdsløse på

grund af outsourcing af arbejdspladser til udlandet. Men vi skal væk fra one size fits all-tankegangen.

Vi oplever, at mange arbejdsløse egentlig bare har behov for vejledning og hjælp til at komme videre og i gang med at søge job, mens der for andre skal langt mere til, for at de kan tage del i arbejdsmarkedet. Derfor skal den nye indsats kunne understøtte de arbejdsløses søgen efter nyt job. Og med udgangspunkt i de enkeltes behov skal den nye indsats kunne tilbyde kompetenceløft til de arbejdsløse, der har færrest kvalifikationer, og samtidig tage hånd om de svageste langt tidligere, end det bliver gjort i dag.

Vi skal holde fast i den lige adgang til arbejdsmarkedet, der allerede findes. Der er i dag en god kontakt mellem jobcentre og virksomheder, hvilket sikrer et fleksibelt arbejdsmarked. Man det kan blive endnu bedre. Vi skal derfor øge indsatsen for, at virksomhederne får arbejdskraft med de kompetencer, som de efterspørger.

Der skal ikke være tvivl om, at for os Socialdemokrater går økonomisk sikkerhed og social retfærdighed altid hånd i hånd. Det er den betragtning, der i mange år har sikret den danske velfærd. Derfor skal vi fortsat have det fleksible og trygge arbejdsmarked, som vi efterhånden er blevet verdenskendt for. Som ministeren selv har udtrykt det, skal ret og pligt i balance igen. Vi må for alt i verden ikke underminere det danske fællesskab og de værdier i vores samfund, som gør Danmark til et unikt samfund. Når vi så skal til forhandlingsbordet, er det jo herinde i salen, ansvaret ligger for, at vi netop skaber et stærkt beskæftigelsessystem, der kan gavne Danmark mange år fremover.

Til slut vil jeg godt sige, at i forhold til eventuelle forslag til vedtagelse, som måtte blive fremsat her i dag, så kan Socialdemokraterne ikke støtte dem. Det skyldes naturligvis først og fremmest, at regeringen er på vej med et udspil på området og senere skal sidde ved forhandlingsbordet. Det arbejde er, som jeg vist har gjort rede for, utrolig vigtigt, og det skal gøres med åben pande og blankt papir, og vi vil derfor ikke ramme arbejdet ind med en vedtagelsestekst på nuværende tidspunkt.

Men igen: Jeg siger tak for muligheden for at tage denne debat her i salen i dag.

Kl. 16:38

Formanden:

Der er fire, der er bedt om korte bemærkninger. Først hr. Hans Andersen.

Kl. 16:39

Hans Andersen (V):

Tak for det. Hvis nu vi er i en situation, hvor vi får lavet nogle forbedringer for de ledige og der på bundlinjen viser sig at være midler, som der ikke kan findes anvendelse for inden for beskæftigelsessystemet, men er frie, vil Socialdemokraterne så være med til at bruge dem til andet end beskæftigelsesindsatsen?

Kl. 16:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:39

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg synes, at det er alt for tidligt at begynde at snakke om eventuelle frie midler. Det er vores opfattelse i Socialdemokratiet, at vi nu går ind i en diskussion om en beskæftigelsesreform. Hvad end den måtte bringe af midler, er det vores opfattelse, at vi skal anvende dem inden for systemet.

Kl. 16:39

Formanden:

Hr. Hans Andersen.

Kl. 16:39

Kl. 16:42

Hans Andersen (V):

Nu skal man jo som udgangspunkt være positiv som menneske. Det er jeg sådan set også. Så jeg vil ikke tage det som en afvisning. Der er en mulighed for, at det godt kunne blive resultatet af forhandlingerne mellem bl.a. Venstre og regeringen.

Et andet spørgsmål er om det frie valg. Det er der flere partier der er optaget af. SF er optaget af det. Vi er sådan set optaget af det. Men er det noget, Socialdemokraterne vil være med til: at give et reelt frit valg til de ledige til at få hjælp andre steder end i jobcentret og i a-kassen?

Kl. 16:40

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:40

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Nu står det stadig tilbage finde ud af, om der overhovedet er andre end jobcentre og a-kasser, der kan løfte den opgave. Så umiddelbart vil mit svar på det sidste spørgsmål være nej, men det må være op til en diskussion i den forhandling, der skal være om den fremtidige beskæftigelsesindsats. Det kan da godt være, at der kunne dukke nogle op, der kan løse den opgave. Jeg har svært ved at forestille mig, at det kunne lade sig gøre.

Kl. 16:41

Formanden:

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 16:41

Christian Juhl (EL):

Jeg ville meget nødig komme til en forhandling, hvor Socialdemokraterne mødte op med åben pande og et blankt stykke papir, for jeg ville gerne have, at der lå en eller anden idé om, hvor man ville hen – det er altid nemmere, synes jeg. Derfor ville jeg prøve at høre, om der ikke kunne være bare et par linjer på det stykke papir, bare et par stykker.

Når Socialdemokraterne snakker om ret og pligt til en indsats, taler de som oftest om de pligter, der skal være i systemet. Hvilke rettigheder vil ordføreren fremhæve som gode rettigheder, han kunne tænke sig stod på papiret? Lad os så sige, at vi bare fabulerer en smule, og så skriver vi det på papiret, som vi snakker løst om, men selvfølgelig ikke noget forpligtende i dag. Hvad skal der så stå af rettigheder for de arbejdsløse på et stykke socialdemokratisk papir?

Kl. 16:42

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:42

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Når jeg sagde det med åben pande og blankt papir, er det jo egentlig bare for at beskrive, at vi ikke ønsker at gå ind i den debat og at være fastlåst i, hvordan tingene skal være, for så når man jo ingen steder. Jeg ville opfatte det, som at man ville stille ultimative krav, og det giver ikke nogen mening, når man skal lave sådan en forhandling.

Hvis jeg skal sige noget om den sidste del, vil jeg sige, at jeg tror, jeg har været meget tydelig i det, jeg har sagt i min ordførertale, nemlig at noget af det, vi skal have fokus på, er uddannelse. Det drejer sig om uddannelse til dem, der aldrig har fået en uddannelse, og uddannelse til de unge, der i dag ikke er kommet i gang med en ungdomsuddannelse.

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 16:42

Christian Juhl (EL):

Tak. Der kom så en linje på papiret. Kan vi måske få et par linjer mere? Altså, jeg mener, nu er det ret til uddannelse for ufaglærte og ret til uddannelse for unge, og det er da meget fint. Betyder det også, at når den ledige så melder sig og er ufaglært, har vedkommende ret til at sige: Nu begynder jeg på min uddannelse? Betyder det, at den unge kan melde sig og sige: Nu har jeg ret til en uddannelse? Altså, ligesom vi har det med 6 ugers uddannelse. Kan der så også blive råd til, at de faglærte eller de lidt højere uddannede kan få 6 ugers eller 12 ugers uddannelse? Vi kan godt være lidt mindre ambitiøse på deres vegne.

Så vil jeg gerne høre: Hvor meget af kontrollen kan vi fjerne? Hvilke elementer mener Socialdemokraterne at vi skal have ned på papiret, som vil kunne fjernes? Og er der penge at spare ved det?

Kl. 16:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:43

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg tror såmænd, der kunne være rigtig mange penge at spare ved at ændre den måde, som man i dag arbejder på i jobcentrene og a-kasserne, for en stor del af indsatsen handler rigtig meget om proces og ikke ret meget om effekten af det, man gør. Det fokus tror jeg simpelt hen skal ændres. Det, man skal måles på, er resultaterne af det, man har lavet, og ikke på, om man har afholdt nøjagtig det antal samtaler, som der står i bogen at man skal.

Kl. 16:43

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 16:43

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Nu var hr. Lennart Damsbo-Andersen jo lidt inde på det med uddannelse, og hvornår man skal opkvalificeres. Og det kan være et vidt begreb. Der har været mange ønsker, med hensyn til hvornår der skal sættes ind med opkvalificering, altså hvornår man skal have mulighed for at få et kursus, der kan give et job. Skal det være fra dag et, man er ledig; skal det være efter 1 måned, 2 måneder eller 3 måneder?

Men er det i bund og grund ikke sådan, at den indsats, der skal gøres dér, afhænger af, hvilke jobmuligheder der er? Og hvis der er én, der har været ledig et par dage, som kommer og har en aftale med en arbejdsgiver om at begynde i job, men mangler et kursus, så skal man vel også se på det?

Men det er vel ikke sådan, at hr. Lennart Damsbo-Andersen vil sige, at vi skal låse os fast på et bestemt tidsrum, man skal have gået ledig, før man kan få et kursus? Jeg vil jo mene, det har lidt at gøre med, hvilke muligheder der er på arbejdsmarkedet, når vi skal afgøre, hvornår der skal sættes ind med at give et kursus til de ledige.

Kl. 16:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:45

Kl. 16:47

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg tror, som jeg også sagde tidligere, at der skal være fokus på, hvad det er, der skal til, for at den enkelte kan komme videre med sit arbejdsliv. Det skulle jo helst være sådan, at man den dag, hvor man går ud af arbejdsløshedskøen, er bedre rustet end den dag, hvor man kom ind i arbejdsløshedskøen.

For at svare helt nøjagtigt på hr. Bent Bøgstedts spørgsmål vil jeg sige, at når man kigger på den enkelte person, giver det jo mening at se på, hvornår man skal sætte ind. Man skal se på, om det er en person, der i realiteten kan klare sig selv, eller om det er en person, der skal hjælpes på vej, og hvor meget der så skal gøres, for at man kan komme i vej med den enkelte person.

Så uden at lægge mig fast på, hvad indsatsen nøjagtig skal være, vil jeg sige, at man er nødt til at være meget mere fleksibel, fordi indsatsen skal være tilpasset den enkelte arbejdsløse.

Kl. 16:45

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted? Der var ikke mere. Så er det hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:45

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg hørte ordføreren begrunde sin afvisning af et forslag til vedtagelse med, at der jo nu skulle være en forhandling, og så skulle man ikke lægge sig fast på noget. Betyder det, at når der skal være en forhandling, har Socialdemokratiet ikke nogen selvstændig mening om, hvad der skal komme ud af forhandlingen – en mening, som man så kunne drøfte med os andre og måske lave et fælles forslag til vedtagelse om? Det er spørgsmål 1.

Spørgsmål 2 er: Hvorfor skulle man være fastlåst, fordi man er med i et forslag til vedtagelse? Vi har jo ikke engang forhandlet nogen tekst; vi må da se, hvad vi kan blive enige om. Men fastlåst behøver man vel ikke være. Når Enhedslisten fremsætter et forslag til vedtagelse i dag, er det da ikke fastlåst på den måde, at det er ultimativt. Så hvorfor skulle være ultimativt, fordi man laver sådan et forslag til vedtagelse?

Så har jeg et sidste meget konkret spørgsmål, som jeg nok ikke kan få et klart svar på, fordi der jo skal være en forhandling, og så må man ikke sige noget: Vil ordføreren være med til den helt indlysende ordning, at alle virksomheder i det her land, der har et ledigt job, skal slå dette job op med store bogstaver på Jobnet, sådan at alle arbejdsløse i hele landet har mulighed for at byde ind på jobbet?

Kl. 16:47

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:47

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg vil i hvert fald gå så langt som til at sige, at jeg synes, at de organisationer og virksomheder, der stiller sig op og siger, at de ikke kan skaffe arbejdskraft, og som ikke har slået deres ledige stillinger op, skulle tage at gå hjem og kigge lidt på, om de måske kunne gøre det lidt bedre.

I forhold til det første spørgsmål vil jeg sige, at det jo netop er sådan med en forhandling, at den ligger i Beskæftigelsesministeriet og ikke her i Folketinget. Der kommer jo et udspil fra regeringen på et tidspunkt, og der bliver indkaldt til forhandlinger, og så foregår de jo i ministeriet og ikke her i salen.

Formanden:

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 16:47

Finn Sørensen (EL):

Tak. Nu foregår forhandlingen ikke her. Det, vi har i dag, er en forespørgselsdebat, hvor det forventes, at alle, der deltager i den, kommer med deres bud på, hvordan vi skal løse det problem, som forespørgerne så udmærket har rejst. Det bør man vel kunne, selv om der skal være en forhandling. Eller er det, fordi man har deponeret sin meningovre i nærheden af beskæftigelsesministerens lomme? Er det det, der er problemet?

Jeg vil gerne lige spørge en gang til om det her med at slå ledige job op. Betyder det her med, at virksomhederne kan kigge på, om de måske kan gøre det lidt bedre, at den ledige også kan sige: Jeg fik sgu ikke lige klikket den dato, jeg skulle, og skrevet det på Jobnet, som jeg skulle, men nu skal jeg se, om jeg kan gøre det bedre? Kan den ledige så gøre det uden at blive straffet? Er det det, der er den nye stil?

Kl. 16:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:48

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg tror ikke lige, at det vil være den måde, det vil blive håndteret på. I øvrigt vil jeg sige, at jeg har den opfattelse, at de mennesker, som hr. Finn Sørensen kalder for ledige, skal kaldes for arbejdsløse, for hvis man ikke har noget arbejde, er man arbejdsløs og ikke ledig. Det er sådan et udtryk, der har sneget sig ind visse steder.

Jeg mener, at den opfattelse, som Socialdemokratiet har, er den, som jeg har udtrykt i min ordførelse. Det har jeg ikke lyst til at der skal laves et forslag til vedtagelse om. De forhandlinger, der skal laves om en beskæftigelsesreform, foregår i ministeriet og ikke her i salen.

Kl. 16:49

Formanden:

Fru Pia Olsen Dyhr for en kort bemærkning.

Kl. 16:49

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg vil gerne følge op på Venstres spørgsmål om, hvorvidt man kan spare penge i indsatsen og bruge dem til noget andet, for jeg synes sådan set, at ordføreren svarede lidt vævende på det spørgsmål.

Jeg vil spørge, om Socialdemokraternes ordfører er enig med beskæftigelsesministeren. Beskæftigelsesministeren svarede faktisk på et spørgsmål fra Venstres politiske ordfører, fru Inger Støjberg, om, hvorvidt regeringen planlægger at spare 400-600 mio. kr. på beskæftigelsesindsatsen og bruge dem på skattelettelser i regeringens kommende vækstudspil. Der svarede beskæftigelsesministeren meget klart nej. Så jeg blev lidt overrasket, da Socialdemokraternes ordfører sagde: Vi må jo i forhandlingerne se på, hvorvidt man kan spare nogle penge på øvelsen.

Er Socialdemokraternes ordfører enig med beskæftigelsesministeren i, at de her penge ikke skal bruges til skatte- og afgiftslettelser?

Kl. 16:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:50

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg er fuldstændig enig med ministeren, og andet ville også være underligt. Men jeg svarede hr. Hans Andersen på et spørgsmål om, hvorvidt der overhovedet var mulighed for at spare nogle penge. Det var det, jeg var vævende omkring.

Kl. 16:50

Formanden:

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 16:50

Pia Olsen Dyhr (SF):

Det blev jeg glad for at høre. Det er jo godt.

Det vil jeg følge lidt op på, for jeg vil nemlig høre, om Socialdemokraterne er enig med SF i, hvad der skal ske, hvis man kan effektivisere beskæftigelsesindsatsen, for det kan man måske godt. Man kan også godt lave beskæftigelsesindsatsen om, for vi må indrømme, at den ikke har været perfekt. VK har jo ikke løst opgaven. Den har mere handlet om at jage de arbejdsløse end om at få folk i arbejde. Vi vil jo også rigtig gerne have, at folk får et arbejde.

Hvis man nu kan spare nogle penge der, er Socialdemokraterne så enige med SF i, at de skal bruges til f.eks. at uddanne de ufaglærte for at løfte dem fra at være ufaglærte til at være faglærte, at sørge for, at de faglærte måske kan blive mere faglærte, altså at man løfter uddannelsesdelen i beskæftigelsesindsatsen?

Kl. 16:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:51

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Der er rigtig mange, der faktisk er enige i, at den indsats, der er nu, og som der har været i de sidste 10 år, ikke er rigtig god; den er ikke god nok. Selv Venstre og Konservative indrømmer nu, at den ikke er god nok, og så må jeg sige, at vi er kommet langt i den diskussion.

I forhold til den sidste del tænker jeg, at eftersom indsatsen skal lægges om, er man også nødt til at prioritere de penge, der bliver brugt, anderledes. Det vil sige, at de penge, man kan spare et sted, er man nødt til at bruge et andet sted. Vi skal have meget mere fokus på uddannelse af dem, der aldrig har fået en uddannelse, og vi skal også have fokus på de unge, som ikke har fået en ungdomsuddannelse. Det vil for mig helt klart sige, at vi er nødt til at omprioritere nogle af de penge. Hvis der er besparelser, er vi også nødt til at bruge noget på uddannelse.

Kl. 16:51

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Hr. Nadeem Farooq som radikal ordfører.

Kl. 16:52

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak, formand. Nu er der sikkert mange, der vil ryste lidt overbæren på hovedet, når en radikal stiller sig op og som det første begynder at tale om sandheden, men alligevel: Hvad er sandheden egentlig om det danske arbejdsmarked? Hvad er sandheden om beskæftigelsesindsatsen anno 2014? Hvad er realiteterne? Svarene er ikke entydige. Faktum er, at der er mange måder at se det danske arbejdsmarkedssystem på. Mange, hvis ikke os alle sammen, har en mening om arbejdsmarkedet og om hele beskæftigelsessystemet, men ofte taler vi om forskellige ting, selv om vi på samme tid taler om samme emne.

F.eks. er det en kedelig realitet, at 34.000 borgere opbrugte deres dagpengeret i 2013; at der er borgere, der er fanget i langtidsledighed, og som har svært ved at komme ud i job, selv om de gør alt, hvad de kan; at der er håbefulde unge – i hvert fald var de håbefulde til at starte med – som for længst har forladt det grønne bord, men som stadig ikke kan få deres første job, selv om de har sendt utallige ansøgninger. Det er en realitet på det danske arbejdsmarked. Der er også en anden realitet, nemlig den realitet, at det danske arbejdsmarked på mange strækninger fungerer, at der er stor omsætning af job hvert eneste år, at der er en høj grad af dynamik, og at arbejdsløsheden samlet set ikke er alarmerende høj.

Det kan lyde som et paradoks, men hvad kan vi bruge det til? Jo, der tegner sig et billede af, at mens det danske fleksible arbejdsmarked fungerer forholdsvis godt, så står det anderledes til med vores beskæftigelsessystem. Det lider af alvorlige svagheder. Det er for dyrt og for dårligt, og det bygger på en overdreven kontrolmani; tillid er ikkeeksisterende. Det er netop derfor, at SR-regeringen vil tage et opgør med hele beskæftigelsessystemet og gennemgribende forbedre det, så vi kan få et effektivt og mere tillidsbåret system, som matcher vores i øvrigt rimelig velfungerende arbejdsmarked.

Der er en lang række ting, vi kan gøre. Jeg kan i flæng nævne følgende: Vi skal tænke beskæftigelse tættere sammen med vækst og erhvervspolitik, altså med hele den måde, som vi skaber vækst og arbejdspladser på i samfundet. Vi skal tænke virksomhederne ind i indsatsen langt tidligere – til syvende og sidst er det jo virksomhederne, der kan skaffe jobbene. Vi skal skræddersy indsatsen og gøre den mere individuel med et større element af tillid over for den arbejdsløse.

Vi skal behandle medarbejderne ordentligt, f.eks. ude i jobcentre eller andre steder, hvor de står for indsatsen. Vi skal sikre, at deres faglighed kan komme til udtryk. Det er jo i bund og grund dem, der ved, hvordan tingene fungerer bedst til gavn for de ledige og til gavn for os alle sammen. Vi skal sikre en tidlig indsats og sætte ind med kompetenceløft, når det er nødvendigt. Vi skal have et system, der ser det unikke i mennesker, og som er med til at udfolde skabertrangen i os alle sammen. Og vi skal have et klart fokus på, at de ledige skal i job hurtigst muligt, og at alle andre ting skal være afstemt med det overordnede mål, nemlig at folk kommer hurtigt i job. Alle andre ting er groft sagt redskaber.

Der er mange ting, man kan diskutere, og jeg håber også, at der kommer en række spørgsmål, så vi kan få foldet debatten mere ud. Men jeg vil gerne her fra talerstolen udtrykke uenighed med min socialdemokratiske kollega, hr. Lennart Damsbo-Andersen. Den socialdemokratiske ordfører kaldte dansk økonomi eller arbejdsmarkedet for et håndværkertilbud, som vi overtog fra de borgerlige. Det mener jeg ikke at det var. Jeg mener mere, at der er tale om et liebhavertilbud, som var pantsat til op over skorsten, og hvor alt inventaret var solgt. Tak.

Kl. 16:57

Formanden:

Der er tre korte bemærkninger. Den første er fra hr. Christian Juhl.

Kl. 16:57

Christian Juhl (EL):

Tak. Det er virksomhederne, der kan skabe jobs, siger De Radikales ordfører. Det kan det offentlige vel også. De kan i hvert fald fyre. Den radikale ordførers forkvinde sagde i Aalborg på det kommunale træf, endda med en vis stolthed i stemmen, at man havde fyret 18.000 offentligt ansatte i kommunerne i løbet af de sidste få år. Jeg mener: Er der noget forkert i at yde service i den offentlige sektor, hvis ikke det er sådan, at der er beskæftigelse i den private sektor? Er det sådan, at man med djævelens vold og magt altid skal fyre i den offentlige sektor, for at de kan gå arbejdsløse? Jeg mener: I en tid, hvor der ikke er nye jobs i den private sektor, er det vel okay, at

vi bruger arbejdskraften der, hvor den kan bruges, i stedet for ledig-gang.

Kl. 16:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:57

Nadeem Farooq (RV):

Det er vigtigt for os at sikre stabil beskæftigelse både i den private og i den offentlige sektor. Når jeg taler om virksomhederne som dem, der kan levere jobbene, så menes der virksomheder i bredeste forstand. Jeg taler ikke kun om private virksomheder, selv om det, som har været situationen i de senere år, er, at det især har været den private beskæftigelse, som har ligget underdrejet. Det er der, hvor vi har mistet flest job. Men det betyder ikke, at jeg siger, at det er mindre vigtigt at sikre stabil offentlig beskæftigelse. Det er det ikke. Det er vigtigt, at vi har balancen.

Kl. 16:58

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 16:58

Christian Juhl (EL):

Ja, og De Radikale ønsker ikke at lave balance; de ønsker at fyre i den offentlige sektor. Jeg mener: At lave balance var vel at undgå, at 18.000 blev fyret, sådan at de trods alt havde et arbejde og vi havde dem færre i køen.

Så vil jeg gerne høre De Radikales holdning til, om a-kasserne kan bruges til noget, og om deres tilbud nu her om at være dem, som tager sig af de arbejdsløse, er noget, som De Radikale vil være med til, eller om det måske er en af de blokeringer, der gør, at der intet kommer fra regeringen i øjeblikket – at De Radikale ikke rigtig kan forliges med at skulle finde ud af, at der på arbejdsmarkedet er fagforeninger og a-kasser, som kan spille en rolle.

Kl. 16:59

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:59

Nadeem Farooq (RV):

Jeg ved godt, at der kører forskellige historier om, at De Radikale skulle have et særligt horn i siden på a-kasserne. Det passer naturligvis ikke. Jeg mener: A-kasser er jo ikke bare en grå masse. Ligesom der er gode jobcentre og der er dårlige jobcentre, eller rettere: der er jobcentre, der klarer sig godt, og så er der jobcentre, der klarer sig mindre godt, så er der jo a-kasser, der klarer sig fortrinligt, og som leverer et godt stykke arbejde – jeg skal undlade at nævne nogen på bekostning af andre. Sådan vil det være, og derfor mener jeg, at når vi laver et nyt system, skal vi tage hensyn til, at der er forskellige, der klarer sig forskelligt på begge sider af hegnet.

Kl. 17:00

Formanden:

Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 17:00

Finn Sørensen (EL):

Tak. Og tak til ordføreren for fremlæggelsen. Jeg hørte ordføreren sige, at det gælder om at tænke beskæftigelsespolitikken sammen med vækstpolitik – måske ikke helt ordret, men jeg tror, det er rigtigt opfanget. Hvad betyder det? Betyder det, at ordføreren er parat til at imødekomme Venstres tanker om, at der skal spares på indsatsen for at skaffe job og uddannelse til de arbejdsløse – jeg er enig med den

socialdemokratiske ordfører i, at det er det, vi kalder dem – altså at man skal spare på den indsats for at give yderligere skatte- og afgiftslettelser til erhvervslivet oven i de store skattelettelser, de tidligere har fået, f.eks. sidste år, hvor SU-modtagere og kontanthjælpsmodtagere kom til at betale til lettelse i selskabsskatten? Var det det, det betød?

Kl. 17:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:01

Nadeem Farooq (RV):

I Det Radikale Venstre ser vi meget holistisk på jobskabelsen. Altså, beskæftigelsespolitikken er utrolig vigtig. Vækstpolitikken, skattepolitikken, erhvervs politikken, innovation og andre ting er utrolige job drivere, altså som skaber job, og det skal vi holde fast i. Det er utrolig vigtigt. Men så er det også vigtigt for mig slå fast, at når vi tilgår en reform af beskæftigelsesindsatsen, er der ikke tale om et spareprojekt fra vores side. Det er et spørgsmål om at gøre beskæftigelsen mere effektiv, have mere tillid osv. Så vi har ingen intentioner om at spare på beskæftigelsesindsatsen for at flytte penge over i f.eks. vækstplanen.

Kl. 17:01

Formanden:

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 17:01

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg spurgte ikke om, hvad ordføreren havde intentioner om, for det tror jeg nok at jeg også har fanget. Det har man ikke. Det, jeg spurgte om, var: Er man parat til at imødekomme Venstre, der jo har et meget klart, firkantet krav om, at der skal spares på indsatsen for de arbejdsløse, for at man kan give nogle yderligere skatte- og afgiftslettelser til erhvervslivet? Er ordføreren parat til at imødekomme Venstre, hvad det angår, eller er ordføreren enig med Enhedslisten i, at det er fuldstændig åndssvagt at spare på det? Det, det drejer sig om, er at få en bedre indsats for at hjælpe de arbejdsløse.

Kl. 17:02

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:02

Nadeem Farooq (RV):

Nu vil jeg jo ikke foregribe eventuelle forhandlingsforløb, før vi har set et udspil fra regeringen. Men hvis vi endelig skal have en konkurrence om, hvem jeg er mest enig med, er det vel nok mest beskæftigelsesministeren, vil jeg mene, som jo ser den her reform som noget, der står alene i den forstand, at vi skal gøre indsatsen bedre og omlægge den, så den bliver mere effektiv og tager større hensyn til de ledige.

Kl. 17:03

Formanden:

Sidste korte bemærkning er fra fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 17:03

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg er jo glad for, at ordføreren er mest enig med beskæftigelsesministeren. Så vil jeg spørge, om ordføreren er mest enig med beskæftigelsesministeren, når hun siger, at regeringens beskæftigelsesreform ikke skal være en spareøvelse, og at pengene ikke skal bruges til skatte- og afgiftslettelser. Er Det Radikale Venstre enige i det?

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 17:03 rådighedsvurderingen, og også kan agere i forhold til de ledige. Sådan er det ikke i dag i forhold til de forsikrede ledige. Sådan er det i forhold til kontanthjælpsmodtagerne. Der er bare en helt åbenlys forskel på, hvor mange kontanthjælpsmodtagere der får sanktioner, og hvor mange forsikrede ledige der får sanktioner. Er der ikke her et problem, som vi bliver nødt til se på?

Kl. 17:06

Nadeem Farooq (RV):

Ja, Radikale Venstre er enige i, at det, som er hovedformålet med beskæftigelsesreformen, er at gøre det bedre, at rydde op efter den tidligere, borgerlige regering og at investere i de ledige. Og så er det vigtigt parallelt med det at gennemføre en vækstplan, som har sin egen berettigelse, og som sigter på at skabe flere job.

Kl. 17:03

Formanden:

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 17:03

Pia Olsen Dyhr (SF):

Det er jeg rigtig glad for at høre fra Det Radikale Venstres side. Jeg har været lidt i tvivl om, om man var villig til at spare i beskæftigelsesindsatsen for at kanalisere nogle af pengene over i vækstplanen, og der siger ordføreren så, at det har Det Radikale Venstre ingen intentioner om. Det vil jeg gerne lige sådan understrege, for det synes jeg er helt centralt.

Så vil jeg gerne spørge om et andet element i den her beskæftigelsesreform, hvor vi glæder os og ser frem til forhandlingerne. Men jeg vil egentlig gerne spørge om Det Radikale Venstres syn på a-kassernes rolle. Er Det Radikale Venstre enig med SF i, at a-kasserne ofte er dem, der er tættest på branchen, altså ved, hvad det vil kræve af uddannelsesløft hos den enkelte ledige, for at vedkommende kan komme i arbejde igen? Det kan f.eks. være sygeplejersken – jeg nævnte det før – som har brug for et sårbehandlingskursus; det kan være smeden, der har brug for et certifikat; det kan være den ufaglærte, der har brug for et truckkursus; eller det kan være noget andet. Er Det Radikale Venstre enig i, at a-kassen skal spille en afgørende rolle?

Kl. 17:05

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:05

Nadeem Farooq (RV):

Nu er der mange, der kan spille en rolle i forhold til fremtidens beskæftigelsessystem – jobcentrene, a-kasserne, som også skal spille en rolle, og der kan også være andre aktører. Det, der er vigtigt for os, er, at der er en fornuftig og gedigen arbejdsdeling mellem de forskellige. Jobcentrene kan noget, som a-kasserne i mindre grad kan, og så kan a-kasserne noget, som spørgeren også er inde på, nemlig at have de her fagligt funderede tilgange til det, og det er jo a-kassernes styrke.

Så jeg mener da bestemt, at a-kasserne skal have en væsentlig rolle.

Kl. 17:05

Formanden:

Der er kommet en ekstra kort bemærkning fra hr. Hans Andersen.

Kl. 17:05

Hans Andersen (V):

Tak for det. Jeg vil spørge til ordførerens vurdering af, hvor vigtigt det er, at der er sammenhæng mellem den, der bestiller musikken, og den, der har ansvaret for at betale.

Når kommunerne i dag har ansvaret for beskæftigelsesindsatsen, er det sådan set også, mener vi, afgørende, at de har det, vi kalder

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:06

Nadeem Farooq (RV):

Jeg mener, at hr. Hans Andersen er inde på noget væsentligt, fordi der må i en eller anden udstrækning være kongruens, altså sammenfald, mellem de to ting, nemlig hvor opgaven ligger, og hvem der betaler. Men det er kun én balance. Der er også en anden balance, i forhold til hvem der kan gøre tingene bedst. Hvordan det samlet set lander, kan jeg ikke svare på her, men jeg mener, det er noget, vi skal have med i overvejelserne – helt bestemt.

Kl. 17:07

Formanden:

Hr. Hans Andersen.

Kl. 17:07

Hans Andersen (V):

Det fører til det næste spørgsmål, der sådan set handler om, at vi skal gøre brug af dem, der kan hjælpe ledige hurtigere i job. Det lyttede jeg mig til at den radikale ordfører også fremførte. Det handlede om at få de ledige hurtigere i job.

Er De Radikale enige i, at det er en mulighed at give de ledige et frit valg til at vælge den bedste blandt godkendte aktører, uanset om vi snakker en a-kasse, en virksomhed eller en privat aktør?

Kl. 17:07

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:07

Nadeem Farooq (RV):

Jeg mener, at vi har et arbejdsmarked, som fungerer godt. Vi har et system, som fungerer lidt mindre godt, og det er vigtigt, at vi får et system, som afspejler et moderne arbejdsmarked, hvor man gerne vil have en individuel tilgang. På den måde synes jeg det har en intuitiv appel, at man også tænker valgmuligheder ind i det her. Om det så er frit valg – om man skal strække sig så langt – kan jeg ikke sige, men i hvert fald at tænke valgmuligheder ind synes jeg er væsentligt.

Kl. 17:08

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Pia Olsen Dyhr som SF's ordfører.

Kl. 17:08

(Ordfører)

Pia Olsen Dyhr (SF):

Tak, og tak til Dansk Folkeparti for at rejse debatten. Jeg synes, det er vigtigt, at vi fra Folketingets side sender vores klare anbefalinger til regeringen, før de når at komme med deres udspil. Så kan de have det in mente. For jeg synes egentlig, at det, vi skal koncentrere os om, er et huske, hvad det her handler om. Det handler om de mennesker, der har mistet deres arbejde på grund af krisen, en krise, der har kostet Danmark 200.000 private arbejdspladser og sat væksten i stå, mens vi havde en borgerlig regering, der valgte at halvere dagpengeperioden og fordoble genoptjeningsretten, som i 2013 kostede 34.000 mennesker deres dagpenge.

Det er på den baggrund af ustabilitet og usikkerhed, at vi nu er nødt til at skruer beskæftigelsesindsatsen sammen på en langt bedre måde, så flere mennesker kan få et rigtigt arbejde. Men vi skal også genskabe trygheden, så vi kan bevare vores fleksible arbejdsmarked.

Tidligere skatteminister og socialdemokrat Carsten Koch har lavet et oplæg til reformen. Regeringen tygger stadig på det, og jeg håber, de kommer med noget snart – rygtet siger efter påske, og jeg håber, rygtet er rigtigt. Hvad angår Carsten Kochs oplæg, er vi jo enige med Carsten Koch i, at der skal luges gevaldigt ud i formålsløs aktivering, pipfuglekurser og tilbud, som ikke handler om at bringe den arbejdsløse tættere på fast arbejde, men mere handler om, at den arbejdsløse skal piskes rundt i manegen og føle sig en smule utryg.

SF mener som udgangspunkt, at beskæftigelsesindsatsen skal gå på to ben. For det første skal der stilles krav, og indsatsen skal bringe den arbejdsløse tættere på et fast arbejde. Det kan være gennem målrettet opkvalificering eller jobpilotordninger for især nyuddannede, så de kan få foden inden for på arbejdsmarkedet. For det andet skal der være økonomisk tryghed mellem job. Det handler om, at man skal have en ordentlig levestandard – også selv om man er arbejdsløs – og det må aldrig være ydmygende ikke at have et arbejde.

Det er vigtigt, at en reform af beskæftigelsesområdet genskaber både fleksibiliteten og trygheden på arbejdsmarkedet. Og når man er ramt af arbejdsløshed, skal man have en målrettet plan for hurtigt at kunne komme tilbage til arbejdsmarkedet, og så må en beskæftigelsesreform aldrig blive en spareøvelse.

Opkvalificering er en anden vigtig del af et godt arbejdsmarked, og derfor skal det også være en central del af det kommende reformarbejde. Flere arbejdsløse skal have mere målrettet uddannelse, og for SF er det især afgørende, at flere ufaglærte får en uddannelse. I fremtiden kommer virksomhederne jo til at mangle faglært arbejdskraft. Tal fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd viser meget klart, at vi allerede i 2020 vil mangle 30.000 faglærte. Og for den arbejdsløse ufaglærte er uddannelse til faglært arbejde det, der giver fodfæste på arbejdsmarkedet.

En kommende reform skal altså give de arbejdsløse nye rettigheder og muligheder. De skal møde langt færre rigide og firkantede kontrolkrav. For en reform skal bygge på tillid til, at de arbejdsløse både kan og vil tage ansvar for at komme i beskæftigelse, hvis de får den rigtige støtte og de rigtige muligheder. Vi skal kort sagt afskaffe meningsløs aktivering og få gjort op med unødigt bureaukrati og kontrol, som har vokset sig stort under 10 år med Venstre og Konservative.

Det er helt afgørende for SF, at a-kasserne kommer mere på banen med det, de er bedst til, nemlig at hjælpe de arbejdsløse med jobsøgning, rådgivning og planer for opkvalificering. A-kasserne kender de brancher, deres medarbejdere og medlemmer skal arbejde i, og SF ser derfor meget gerne, at de kommer til at spille en betydelig rolle i fremtidens beskæftigelsessystem. Vi ønsker nemlig ikke at indskrænke, hvad jeg hører Venstre gør, men i stedet for at udvide a-kassernes ansvar på beskæftigelsesområdet.

Jeg vil slutte af med at sige, at vi i de kommende forhandlinger skal huske på, at Danmark er blevet et rigt og trygt samfund ved netop at satse på uddannelse, velfærd og et fleksibelt arbejdsmarked. Der er ingen modsætning mellem kompetencer og konkurrence, og der er ingen modsætning mellem uddannelse og produktivitet – snarere tværtimod. Vi skal styrke og ikke afvikle den danske model, hvor hjørnesteinen er en stor fleksibilitet på arbejdsmarkedet og et elastisk sikkerhedsnet, som griber de mennesker, som oplever perioder med ledighed, og løfter dem op igen.

Samtidig kan virksomhederne nemt og hurtigt tilpasse arbejdsstyrken til ordrene, så man undgår overkapacitet. Det er nemt at hyre og fyre i Danmark. Derfor er det som sagt vigtigt, at en reform af arbejdsmarkedet ikke bliver en spareøvelse, men en langt bedre indsats over for de arbejdsløse, hvor kontrol og bureaukrati erstattes af

en mere målrettet indsats for at formidle job. Vi ser derfor frem til forhandlingerne hos beskæftigelsesministeren.

Kl. 17:14

Formanden:

Der er tre korte bemærkninger. Først er det hr. Finn Sørensen.

Kl. 17:14

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg hørte ordføreren sige, at den arbejdsløse skal have økonomisk tryghed imellem jobbene, og jeg opfattede også, at det er noget, SF vil tage med i de kommende forhandlinger om beskæftigelsessystemet. Hvad består den økonomiske tryghed i efter SF's opfattelse?

Kl. 17:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:14

Pia Olsen Dyhr (SF):

Nu handler forhandlingerne om beskæftigelsesreformen jo om indsatsen, mens man er arbejdsløs, og den er vi ganske optaget af skal betyde, at de arbejdsløse får mulighed for at opkvalificere sig på en smidig måde, så man kan gå fra ufaglært til faglært. Så er jeg samtidig også enig med Enhedslisten i, at vi er nødt til at kigge på dagpengespørgsmålet. Det er ingen hemmelighed. Men jeg ser det sådan set som to ting, der ikke nødvendigvis hænger sammen.

Vi har sagt tydeligt, at vi gerne ser, at der i forbindelse med finansloven sættes penge af til at halvere genoptjeningsretten, fordi vi ved, at der er rigtig mange arbejdsløse, som jo ikke vælger at tage et barselsvikariat eller andet, mens de er arbejdsløse, fordi de så ikke har mulighed for at have økonomisk sikkerhed efterfølgende. Og derfor har vi sådan set sagt tydeligt til regeringen, at det ser vi meget gerne som en del af finanslovsforhandlingerne.

Kl. 17:15

Formanden:

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 17:15

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg havde så åbenbart misforstået det og troet, at det skulle med i de her forhandlinger.

Jeg har et andet spørgsmål: Ordføreren siger, at de her forhandlinger om beskæftigelsessystemet ikke skal være en spareøvelse. Det er vi meget enige i i Enhedslisten. Betyder det så, at SF i forhandlingerne vil afvise, at der skal trækkes penge ud af beskæftigelsessystemet – og også holde fast i det – men at der skal ske en omfordeling inden for systemet, sådan at vi forbedrer indsatsen i forhold til de arbejdsløses muligheder for at få job og uddannelse?

Kl. 17:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:16

Pia Olsen Dyhr (SF):

Det er helt afgørende for SF, at hvis man effektiviserer systemet eller ændrer på systemet – og jeg tror, at Enhedslisten og SF er enige om, at systemet godt kan gøres langt bedre, end det er i dag – for at få den arbejdsløse i arbejde, så kan det godt være, at man kan spare nogle penge i beskæftigelsesindsatsen. De penge ser vi gerne brugt i beskæftigelsesindsatsen til bl.a. at kunne løfte ufaglærte til faglærte, men også til mange andre af de elementer, som kan gøre, at folk kommer hurtigt i arbejde igen.

Formanden:

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 17:16

er det rent faktisk ikke. Rent faktisk ville mange kunne videreuddanne sig til specialarbejder og endda med stor fordel, sådan at de netop kunne være den fleksible arbejdskraft.

Kl. 17:16

Men jeg er fuldstændig enig i SF's melding om, at vi først og fremmest skal løfte de ufaglærte, men at vi også skal huske, at der er andre i de andre grupper, der er endt i en fælde, hvor deres uddannelse ikke slår til længere.

Kl. 17:19

Christian Juhl (EL):

Tak for det, og tak for oplægget fra SF. Jeg synes, det er befriende, da den her debat er den første, vi har om arbejdsmarkedet, efter at SF har gjort sig fri af regeringens snærende bånd. Det er meget lettere at forstå SF's politik nu, synes jeg, og det er rigtig, rigtig positivt.

Der var en ting, jeg gerne ville høre lidt mere om, nemlig at der blev sagt, at de arbejdsløse skulle have nye rettigheder og muligheder. Kan ordføreren sige lidt om, hvilke rettigheder og muligheder det er? Er det f.eks. kun de ufaglærte, der skal have uddannelse, sådan at de bliver faglærte, eller skal vi tage arbejdsministerens forslag i fuld armslængde og sige, at vi vælger det dobbelte uddannelsesløft, at vi også giver nogle muligheder for, at en faglært smed kan få f.eks. 6 eller 12 ugers uddannelse, eller at akademikeren, som er blevet fanget i en fælde og ikke kan finde noget inden for sit område, også har mulighed for at tage noget uddannelse? Eller drejer det sig kun om de ufaglærte arbejdsløse for SF's vedkommende?

Kl. 17:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:19

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg er glad for at se meldingen fra LO og FTF, som jo er gået sammen om et hørings svar på Carsten Koch-udvalgets anbefalinger. Her understreger de jo sådan set også, at de gerne ser et særligt fokus på de ufaglærte. Og jeg synes, det er vigtigt, at man i fagbevægelsen har den interne solidaritet med hinanden, at dem, der har mindst uddannelse, også skal have muligheden for at få det første løft i uddannelse. Og så er det jo altafgørende for vores arbejdsmarked i fremtiden, at hvis vi skal klare os og stadig skal vækste og stadig have en god økonomi i Danmark – det er jo forudsætningen for vores velfærdssamfund – så kræver det sådan set også, at folk hele tiden bliver bedre og bedre uddannet, for ellers kan vi ikke klare os i en international konkurrence.

Kl. 17:20

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 17:20

Pia Olsen Dyhr (SF):

Først vil jeg sige, at jeg jo synes, at SF har ført SF-politik i regeringen og sådan set også gør det, når vi er støtteparti til regeringen. Så der er sådan set ikke nogen ændring af SF's positioner der. Jeg ved godt, at Enhedslisten ikke har været med i regeringsrummet og ikke ved, hvad vi har sagt, men tro mig, vi har sådan set også været SF'ere, da vi var i regering. Nå, men pjat til side.

Når vi så diskuterer det her med, hvad det er for nogle rettigheder, de arbejdsløse skal have, vil jeg sige, at jeg sådan set synes, at vi er nødt til at have et særligt fokus på ufaglærte. Jeg synes, vi skal bruge nogle særlige ressourcer på at få de ufaglærte løftet, så de bliver faglærte, for vi må indrømme, at de ufaglærte jo i fremtiden vil få enormt svært ved at komme ind på arbejdsmarkedet. Så hvorfor ikke udvise rettidig omhu og sørge for, at give dem det uddannelsesløft nu, når de jo alligevel er arbejdsløse og derfor skal bruge den tid til at blive klar til fremtidens arbejdsmarked? Det er den ene del af det. Men jeg er sådan set også enig med beskæftigelsesministeren i, at det ikke er det eneste. Men jeg synes, der skal være et stærkt fokus der.

Der skal også være et fokus på at løfte faglærte til at blive mere faglærte – vi ser jo nogle områder, hvor det giver rigtig god mening at løfte dem til f.eks. at blive specialuddannede – og det gælder for den sags skyld også folk, der kommer fra videregående uddannelser, så de kan få foden indenfor på arbejdsmarkedet.

Kl. 17:19

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 17:19

Christian Juhl (EL):

Det synes jeg er godt, for så bliver der reelt tale om et uddannelsesløft, som kan få det, som arbejdsministeren tidligere kaldte historiske dimensioner, altså noget, der vil blive husket for fremtiden.

Jeg mener jo også, at en akademiker kunne videreuddanne sig til håndværker f.eks. Det ville mange akademikere synes ikke var at videreuddanne sig, at det var at uddanne sig nedad i systemet, men det

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Det er vedrørende efteruddannelse. Nu har jeg hørt, hvad fru Pia Olsen Dyhr har sagt om 6 ugers selvvalgt uddannelse. Vi har jo en ordning i dag, hvor den ledige kan få opkvalificering i forbindelse med ansættelsen. Den er ikke så udbredt igen. Den bliver brugt for lidt, for det er et spørgsmål om, hvem der skal betale – om det er staten eller det er kommunen, der skal betale. Men den fungerer egentlig, og der, hvor de bruger den, er de egentlig godt tilfreds med den ordning. Og jeg vil bare lige høre fru Pia Olsen Dyhr, om ikke det i de kommende forhandlinger var noget, vi skulle se på, altså om ikke vi kunne få den i lidt mere faste rammer, for det er jo en ordning, der sådan set fungerer rigtig godt, og som både DA og LO selv har været med til at få på plads. Er det noget, SF vil være med til at se på, altså at det her skal vi lige have styrket lidt?

Kl. 17:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:21

Pia Olsen Dyhr (SF):

Fra SF's side vil vi være meget åbne over for at kigge på forskellige modeller. Altså, det, der er vigtigt for os, er, at man får folk i arbejde, og noget af det, der er udfordringen, er, at når folk f.eks. bliver fyret, har de den der periode, hvor de i virkeligheden stadig går på deres arbejdsplads, og der er jeg også meget optaget af, om man kan bruge den periode til at sørge for, at folk bliver opkvalificeret, så de kan komme i arbejde igen, i stedet for at det skal være sådan en såkaldt død periode.

Alle former for uddannelse, hvor vi kigger på alternative veje, vil vi være åbne over for i forhandlingerne, og jeg tror sådan set, det vigtigste er, at vi kigger på det, der har mest effekt for de arbejdsløse

se, og som gør, at de kommer i arbejde igen – varigt arbejde – og det kommer også til at være vores fokus.

Kl. 17:22

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 17:22

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Der har jo også været en hel del om, at hvis man ser på, hvad arbejdsgiverne efterspørger af arbejdskraft, er det sådan, at de siger, at de ikke kan få folk, der er opkvalificeret; de kan ikke få dem med den rigtige uddannelse. Og det er der, hvor vi skal sætte ind med at give dem de rigtige kurser. Det er derfor, at vi i Dansk Folkeparti gerne vil væk fra 6 ugers selvvalgt uddannelse og så over til at se på et system, hvor vi skal give dem de kurser, som kan føre til et job. Og jeg går ikke ud fra, at det er noget, der afskrækker SF i den grad, at man siger: Jamen vi skal simpelt hen give dem de kurser, der kan give dem et job, så vi kan få arbejdsgiverne til at holde op med at sige, at de ikke kan få nogen, der har de rigtige kvalifikationer.

Kl. 17:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:23

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg synes, der kommer mange gode toner fra Dansk Folkeparti i forbindelse med diskussionen om beskæftigelsesreformen. Jeg er helt sikker på, at Dansk Folkeparti og SF kunne være med til at skaffe regeringen en ganske god reform. Desværre er der så også andre partier, der indimellem skal have noget indflydelse.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi kigger på kurserne og kursernes indhold og så måske i virkeligheden også overlader det lidt til arbejdsmarkedets parter at vurdere, hvad det er, der er brug for på det pågældende område.

Da jeg var transportminister og forhandlede Togfonden DK, også med Dansk Folkeparti, lagde vi jo en præmis ind om, at man skal kigge lokalt på: Hvad er det for noget arbejdskraft, man kommer til at mangle i fremtiden, og hvordan kan vi allerede nu uddanne folk til det? Det var både med Dansk Folkeparti og Enhedslisten. Det er ikke for at forklejne det, men for at sige, at hvis man gør det i god tid, kan vi også sørge for, at det er danske arbejdspladser, vi skaber, og at man ikke nødvendigvis behøver at hive alle mulige ind for det, men at vi faktisk selv kan levere det.

Kl. 17:24

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Christian Juhl som Enhedslistens ordfører.

Kl. 17:24

(Ordfører)

Christian Juhl (EL):

Tak, formand. Det er nødvendigt at tage udgangspunkt i virkeligheden, når vi skal vurdere den fremtidige beskæftigelsesindsats, og det er efter min mening ikke lykkedes at finde en hel og dækkende løsning nu, om end vi har haft en regering i 2½ år, som vel i princippet skulle være i stand til det.

Hvis vi gav ordet til de 34.000 mennesker, som sidste år mistede retten til dagpenge, ville billedet være et noget andet end det, som de fleste partier i dag har talt om. Der er grundlæggende brug for arbejdspladser, og set med mine øjne vil en jobgaranti, altså ret til mindst 1 års arbejde hvert tredje år til alle, være en rigtig god ting: altså ret til at være med, ret til at komme ind på arbejdsmarkedet, ret

til at være med til at skabe værdierne – bare hvert tredje år. Jeg synes ikke, det er så stort og så vildt og så revolutionært et krav, at alle ikke burde kunne være med til. Sådan burde et rigt dansk samfund være indrettet.

Jeg ville allerhelst have, at alle havde ret til arbejde hele tiden, men jeg kan forstå, at der er mange, der synes, at der skal være en vis usikkerhed for arbejdsløse. Så lad os prøve med hvert tredje år. Så kunne det da gå.

Hvis der ikke er vilje eller evne til at sikre fuld beskæftigelse, må vi kigge på, hvordan indsatsen over for de arbejdsløse begynder. Systemet i dag duer ikke. Det er bygget op af ikke mindst hr. Claus Hjort Frederiksen og den borgerlige regering villigt hjulpet af Dansk Folkeparti. Systemet har alvorlige svagheder og er direkte skadeligt på enkelte områder. Det bringer ikke mennesker tættere på arbejdspladsen. Det opkvalificerer ikke ledige i nødvendigt omfang. Der er tale om et unødvendigt og til tider ødelæggende kontrolsystem, og systemet bygger på mistillid til og kontrol af den arbejdsløse. Det umyndiggør arbejdsløse og giver dem sjældent mulighed for selv at blive sat i stand til at ændre deres situation. Mange arbejdsløse går ud af systemet med mindre selvtilid og mindre tro på fremtiden, end da de kom ind i systemet.

Men hvad kan vi så gøre? Ja, indsatsen skal tage udgangspunkt i den arbejdsløses behov, og der skal være flere rettigheder og mindre kontrol. Der er vi enige med flere af dem, der har haft ordet. A-kasserne er rammen om indsatsen. A-kasserne og ikke jobcentrene skal tage sig af de ledige det første år. Det er det bedste for alle, og det er det billigste. Den lokale arbejdsmarkedsindsats skal styres af fagforeningerne og arbejdsgiverne og ikke af kommunerne.

Uddannelsen er omdrejningspunktet. 12 ugers selvvalgt uddannelse vil efter vores mening være et godt mål. Det er rigtig fint at fokusere på de ufaglærte. Det er også rigtig fint eventuelt at have en positivliste, så vi luger de mest useriøse kurser væk. Men det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi i Enhedslisten i nogle tilfælde anser et højskoleophold som et endog meget godt redskab for nogle ledige til at komme tættere på arbejdsmarkedet, fra ufaglært til faglært. Og beskæftigelsesminister Mette Frederiksen dobbelte uddannelsesløft er vi også vældig fornøjede ved.

En del af pengene kan findes i systemet. Vi skal spare på den meningsløse aktivering og kontrollen. Vi skal investere i uddannelser, og de arbejdsløse skal efter vores mening ikke finansiere skattelettelser. Sparede penge skal først og fremmest bruges til uddannelse. Så de borgerlige kan godt glemme deres hede drømme om at forære erhvervslivet endnu flere penge. Erhvervslivet har fået skattelettelser og har trods krisen overskud og opsparring, som de kan investere i nye arbejdspladser, men de sidder desværre på hænderne. De har igangsat en investeringsstrejke.

Dagpengesystemet skal genoprettes. Der er ingen grund til at vente. Genoptjeningen er omdrejningspunktet, og timer for job i løn-tilskud og uddannelse skal med fordel tælles med. En forlængelse af dagpengeperioden vil også være ting, vi skal se på. Desuden er det ingen naturlov, at dagpengenes værdi systematisk skal udhules år for år.

Det er ikke nødvendigt at nedsætte endnu en kommission for at forbedre dagpengesystemet eller i det mindste genoprette nogle af de skader, som systemet har fået de sidste 4 år – skader, som især skyldes Folketingets borgerlige partier.

Kort sagt: Tiden er inde til, at vi kommer i gang. I Enhedslisten har vi i måneder forberedt os. Fagforeningerne har bidraget med gode forslag, og som I kan se, har Enhedslisten smøget ærmerne op, og vi er klar til at komme i forhandling med regeringen. Vi trives ikke med lediggang. Vi vil gerne arbejde i forhandlingsudvalget. Vi venter i spænding og med en smule utålmodighed på invitation fra arbejdsministeren.

Vi synes, tiden er inde til, at vi forsigtigt begynder at formulere retning i en indsats. Derfor vil vi fremsætte et forslag til vedtagelse. Må jeg læse det op nu?

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer, at 34.000 arbejdsløse i 2013 mistede retten til dagpenge, og idet det ser ud til, at yderligere 12.000-14.000 mister retten til dagpenge i 2014, opfordres regeringen til at sikre en fuld og dækkende løsning for landets arbejdsløse. Den bør bl.a. indeholde:

- en væsentlig forbedring af beskæftigelsen, både i det offentlige og på det private arbejdsmarked,
 - en genopretning af forringelserne af dagpengesystemet, bl.a. via en lettere genoptjening af retten til dagpenge og en reel sikring under ledighed,
 - adgang til uddannelse under arbejdsløshed,
 - en indsats, hvor a-kasserne får den centrale rolle fra start,
 - en fjernelse af unødigt kontrol, sanktioner og bureaukrati.«
- (Forslag til vedtagelse nr. V 35).

Kl. 17:30

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Det oplæste forslag til vedtagelse vil komme til afstemning på tirsdag. Så giver jeg ordet til Liberal Alliances ordfører, hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 17:30

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Det er jo en underlig debat, og for at være helt ærlig vil jeg sige, at det lidt er spild af tid. Vi skal i gang med en reform af beskæftigelsesindsatsen på et eller andet tidspunkt. Derfor er der ikke nogen partier, der sådan rigtig kan sige, hvad det er, der skal ske, fordi ingen vil stå og forhandle heroppe. Og derfor bliver det altså sådan en lidt sjov debat. Det tror jeg egentlig godt folk ude bag skærmene kan se.

Beskæftigelsesindsatsen er en hjørnesten i den danske arbejdsmarkedsmodel, sagde beskæftigelsesministeren, da hun stod her på talerstolen. Bagsiden af den danske model, og det er den bagside, som meget få partier i det her Folketing ønsker at snakke om, er, at vi har skabt en model, hvor mellem en femtedel og en fjerdedel af befolkningen, uanset konjunkturer, er uden for arbejdsmarkedet. Det er langt flere end i andre sammenlignelige lande. Beskæftigelsesudvalget var for nogle uger siden i New Zealand. Derude syntes de, det var dybt problematisk, at 12 pct. af befolkningen i den arbejdsdygtige alder var på overførselsindkomst. For en uge siden kom der så en undersøgelse publiceret fra Harvard University, hvor man havde målt på, hvilke lande der er bedst til at levere velfærd til deres borgere. New Zealand kom ind på en førsteplads. Det synes jeg er tankevækkende. Det er et land med et skattetryk på 29 pct.

Det leder mig til noget andet, jeg synes er underligt i den her debat. Det er, som om hvis man ønsker at spare nogle penge på den dyreste beskæftigelsesindsats i verden, så skulle det hele bryde sammen – det danske velfærdssamfund skulle bryde sammen, og det hele skulle ende i kaos – og hvis man ønsker at bruge flere penge, bliver det bare bedre. Det er da underligt. Jeg er ikke sikker på, der er andre lande, der fører debatten på den måde.

Efter vores opfattelse er den vigtigste opgave med alle de reformer, der bliver lavet nu, at få nedbragt antallet af mennesker, som er på overførselsindkomst i den arbejdsdygtige alder. Der findes ikke nogen vigtigere opgave end at få knækket den tendens. Og man må bare konstatere, at når vi har langt flere i den arbejdsdygtige alder på overførselsindkomst end i andre lande, er det en politisk beslutning.

Det er ikke nogen naturlov, at det skal være sådan, og derfor bør det være fokus for alle de reformer, der bliver lavet.

Vi har selvfølgelig nogle pejlemærker for, hvad vi godt kunne tænke os i en sådan reform. Det handler om, at den skal være baseret på evidens; man skal ikke indføre ting, som man ikke kan dokumentere har nogen effekt. Der er i forvejen alt for mange af sådanne ting i vores beskæftigelsessystem i dag. Vi skal ikke bare uddanne for uddannelsen skyld; uddannelse kan være fint, men det skal være, hvis det fører til beskæftigelse. Det er helt afgørende for os, at dem, som betaler regningen, også står med ansvaret. Derfor synes vi ikke, at a-kasser eller andre aktører skal overtage opgaven, hvis de ikke også bærer en del af ansvaret. Det er i hvert fald helt afgørende, at rådighedsforpligtelsen bliver hos dem, som har ansvaret.

Så tror vi faktisk, at noget af det mest afgørende for, om vi får en beskæftigelsesindsats i fremtiden, der kommer til at virke, er, at vi får lavet en refusionsreform. Det er vi blevet lovet mange gange, men det er endnu ikke sket. Men vi tror faktisk, at det er et af de vigtigste redskaber til at få en mere effektiv indsats for at få flere mennesker ud på arbejdsmarkedet, at der ikke er incitamenter til kommunerne til at skubbe folk over på andre ydelser, eller hvad det nu måtte være.

Det tror jeg er det, jeg vil sige i den her debat.

Kl. 17:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Christian Juhl.

Kl. 17:34

Christian Juhl (EL):

Tak. Jeg har ellers øvet mig længe, og jeg har jo selvfølgelig også øvet mig på de akademiske discipliner og prøvet at finde evidens i tingene. Altså, det betyder jo sandsynligvis sammenhæng, når det skal oversættes til dansk. Og der tænker jeg på, at når Liberal Alliance gerne vil forære erhvervslivet flere penge – for de skal ikke ligge i staten – så er der jo ikke nogen til de arbejdsløse, hvis de skulle blive arbejdsløse. Og det betyder, at så må man jo være fattig, når man er arbejdsløs. Det vil sige, at vi får et mere brutalt system.

Så vil jeg gerne høre: Når nu fakta i dag er – det er der vistnok evidens for – at arbejdsgiverne har meget store overskud trods krisen; når nu fakta er i dag, at arbejdsgiverne har meget store opsparinger trods krisen, hvad mere skal der så til, for at der kan blive sat arbejdspladser i gang? Skal vi tvinge de private arbejdsgivere? Skal vi sige, at hvis ikke de gør det, laver vi offentlig produktion? Eller hvad skal der så til for at skabe de arbejdspladser, som Liberal Alliance mener kommer af sig selv, bare erhvervslivet har gode vilkår?

Kl. 17:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 17:35

Joachim B. Olsen (LA):

For det første vil jeg gerne anholde den retorik, som hr. Christian Juhl bruger. Det at spare nogle penge på det offentlige forbrug og bruge dem til at sænke skatter og afgifter er ikke at forære erhvervslivet noget som helst. Det er at lade erhvervslivet beholde lidt flere af de penge, som de sådan set har tjent.

Det er jo sådan, at det er staten, der konfiskerer nogle penge og bruger dem. Og nogle gange bruger staten dem også til nogle ganske fornuftige formål. Det er der ikke nogen tvivl om. Men det er ikke sådan, at når man bruger lidt færre penge i den offentlige sektor og lader erhvervslivet beholde nogle af dem, eller lader borgerne beholde nogle af dem, så forærer man dem nogle penge. Det er en helt vanvittig retorik efter min opfattelse.

Så er det rigtigt, at der er et investeringsproblem i Danmark. Det er rigtigt; der er rigtig mange danske virksomheder, der klarer sig rigtig fint, og det bør vi glæde os over. Men det er jo tankevækkende, at de vælger at lægge deres investeringer i udlandet. Det kan jeg garantere for de ikke gør, fordi de synes, det er sjovt. De vil gerne investere i Danmark. Men der må man bare erkende, at rammevilkårene for at investere i Danmark ikke er til det. Og det er jo det, vi skal gøre noget ved.

Kl. 17:36

Første næstformand (Bertel Haarder):
Christian Juhl.

Kl. 17:37

Christian Juhl (EL):

Jeg prøver en gang til: Danske virksomheder har store fortjenester trods krisen. Danske virksomheder har store opsparinger trods krisen. Danske virksomheders udbytte er allerede oppe over førkriseniveauet, altså før 2008. Alligevel sikrer de ikke flere arbejdspladser.

Og så er det, jeg spørger: Hvad skal der til? Mit simple svar er jo, at den arbejdsløse og kontanthjælpsmodtageren skal have nogle penge at bruge, så de kan efterspørge nogle af de varer, som virksomhederne kunne producere, men det vil Liberal Alliance jo ikke være med til.

Kl. 17:37

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 17:37

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen så prøver jeg også igen, sagt til hr. Christian Juhl: Det er rigtigt, at rigtig mange danske virksomheder klarer sig godt, og derfor er det tankevækkende, at de i højere grad vælger at lægge deres investeringer i udlandet i stedet for i Danmark.

Det var det, jeg sagde. Det er ikke udtryk for, at de ikke har lyst til at investere i Danmark. Det er et udtryk for, at rammevilkårene i Danmark ikke er til det. Og det er det, vi skal gøre noget ved.

Hr. Christian Juhl ser sådan på det, at folk er i nogle kasser. Erhvervslivet er i en kasse. Arbejdstagerne er i en anden kasse. Sådan er det ikke. De arbejder sammen. De er gensidigt afhængige af hinanden. Derfor kan man ikke flytte penge fra den ene kasse og så tro, at det løser det hele. Det her er et sammenspil. Når danske virksomheder klarer sig godt, klarer danske lønmodtagere sig godt.

Kl. 17:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Ordføreren for forespørgerne har bedt om ordet.
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 17:38

Bent Bøgsted (DF):

Jeg skal ikke trække det her ud i lang tid, men jeg syntes bare, at det var på sin plads at sige tak til mine kollegaer her for en god forespørgselsdebat. Og så må vi jo se, hvornår beskæftigelsesministeren kommer med et udspil. Beskæftigelsesministeren har lovet, at det kommer efter påske, men ikke sagt, hvornår efter påske. Så det må vi så vente på og se frem til med spænding. Men tak for en god debat.

Kl. 17:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forespørgerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Som sagt vil afstemningen om det fremsatte forslag til vedtagelse finde sted tirsdag den 22. april 2014.

Kl. 17:39

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Bertel Haarder):

Derefter er der ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 11. april 2014, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.
Mødet er hævet. (Kl. 17:40).